voice
ATHENS
20 - 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 707 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

Στο «Bazzar» του Cirque du Soleil

Ο Ερρίκος Λίτσης θέλει να συζητήσει πολιτικά με τους ρόλους του

Της **Ερρικας Ρούσσου**

Το «άλλο» πρόσωπο της Ομόνοιας

Της **Φιλίππας Δημητριάδη**

SARANTIS
Great brands for everyday

Noxzema®
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΕΛΕΓΜΕΝΟ

ΣΙΓΟΥΡΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ

Κέλλυ Αραούζου,
Ασημένια Παγκόσμια Πρωταθλήτρια Ανοικτής Θαλάσσης

Η καθημερινή προπόνηση μπορεί να αφήσει σημάδια.

Όχι όμως και το αποσμητικό μου.

Noxzema Invisible HER

Αόρατη
48ωρη προστασία χωρίς σημάδια
στα ρούχα

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

NoxzemaGreece

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Εντωμεταξύ αυτή πρέπει να πίνει πολύ καφέ. Πήγαινε πυροβόλο το στόμα της. Λέξη δεν στράβωσε η άλλη».

(Ηλικιωμένη κυρία μιλάει στο κινητό της. Γραμμή 610, Φιλοθέη–Αμπελόκηποι, Παρασκευή πρωί)

Σπρέι στο Παγκράτι

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΟΝΤΡΕΣ, ΔΕΝ ΧΑΝΟΥΜΕ ΚΙΛΑ, ΤΡΩΜΕ ΣΕΞΙΣΤΕΣ, ΤΡΩΜΕ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ»

ATHENS PRIDE 2019

(Κέντρο Αθήνας, Σάββατο απόγευμα)

Νεαρός βάφει το πρόσωπο όσων θέλουν, πριν την παρέλαση. Πλησιάζει ένας ψηλός τύπος και του ζητάει να τον βάψει:

-Τι σχέδιο θέλεις να σου κάνω;
-Αυτή τη γραμμή με το γκλίτερ θέλω.
-Αχ, ευτυχώς, το πιο απλό διάλεξες.

Σαραντάρης τύπος με φαλακρίτσα, μιλάει στο κινητό

«Και βέβαια έχω έρθει στο Pride. Αν δεν έρθω εγώ ποια θα έρθει; Η Φουρέιρα;»

Bear τύπος με μαλλί βαμμένο μπλε ανοιχτό, σε κατάσταση υστερίας, κλαίει και μιλάει στο κινητό

«Άκου να δεις, μαλάκα μου, δεν είμαι εγώ το πουτανάκι σου να σε περιμένω μία ώρα κι εσύ να μην απαντάς, ΑΚΟΥΣ;»

Σπρέι του Pride

«FUEGO ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Νοκ Άουτ

Το πήρε απόφαση ότι μέχρις εδώ ήταν και τα τοποθέτησε προσεκτικά δίπλα (και όχι μέσα) στον κάδο. Πού ξέρεις… μπορεί να χρειαστούν στον επόμενο… *(στην οδό Χάρπτος στο Κολωνάκι)*

ΤΟ **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Αλέξανδρος Σκουταριώτης** (Sonke). Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1984. Σπούδασε εφαρμοσμένες τέχνες και εργάστηκε ως δάσκαλος σκίτσου στο Πνευματικό κέντρο Αμαρουσίου. Ασχολείται με την εικαστική παρέμβαση στον δημόσιο χώρο από το 1998. Έχει κάνει ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Γαλλία, Βέλγιο, Ιταλία, Γερμανία, Αυστρία, Τουρκία και Αμερική). Στις 22/6 εγκαινιάζεται η ατομική του έκθεση στην γκαλερί Kapopoulos Fine Arts στην Μύκονο (Ενόπλων Δυνάμεων 15, Κεντρικό Ματογιάννι) μέχρι 27/6 *(mykonos@kapopoulosart.gr, www.kapopoulosart.gr)*

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΑ «ΑΛΛΑ» ΑΚΡΩΝΥΜΙΑ

Δ.Ε.Η. *(Δεν Έχουμε Ηλεκτρικό)*
Ο.Τ.Ε. *(Ούτε Τηλέφωνο Έχουμε)*
Ε.Ο.Τ. *(Εχουμε Όμως Τρέλα)*
Φ.Π.Α. *(Φιλικά Πηδιόμαστε Ακόμα)*
Ο.Α.Ε.Δ. *(Οταν Αποτύχεις Έλα Εδώ)*

«CRIMINAL MINDS»

Δεν είναι άλλη μια νέα τηλεοπτική σειρά, αλλά μια νέα στήλη στο site του athensvoice.gr που γράφει η Μιμή Φιλιππίδη. Αληθινά εγκλήματα και τραγικές ιστορίες που συγκλόνισαν τον κόσμο, γραμμένα με τρομερές λεπτομέρειες. Σαν να διαβάζεις πρωτοσέλιδα στη New York Post.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

Η «Τελευταία μπλόφα», η τρομερή έρευνα της Ελένης Βαρβιτσιώτη και της Βικτωρίας Δενδρινού για το παρασκήνιο του 2015, τις συγκρούσεις και το Plan B. Όλη η αλήθεια των γεγονότων μέσα από 230 ώρες off the record συνεντεύξεων με 95 πρωταγωνιστές. *(εκδ. Παπαδόπουλος)*

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

-Και πείτε μου, τι δεν σας άρεσε στην προηγούμενη δουλειά σας;
-Που πήγαινα!

ΥΠΕΡΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Η λέξη της χρονιάς.

FAKE NEWS

Φτάσαμε στο σημείο να μπαίνουμε πιο συχνά στα ελληνικά Hoaxes παρά στο Wikipedia.

TAXI BEAT

Όλο και πιο δύσκολα βρίσκεις οδηγό διαθέσιμο. Πρέπει να βάλεις υποχρεωτικά τον προορισμό σου. Δεν έχεις δυνατότητα επιλογής οδηγού. Άλλαξαν προς το χειρότερο τα δεδομένα στην εφαρμογή τους και μάλλον θα τους εγκαταλείψει σιγά-σιγά η πελατεία τους.

ΑΓΟΡΙΑ ΜΕ ΞΥΡΙΣΜΕΝΑ ΠΟΔΙΑ

Όχι, παιδιά, δεν είναι σέξι. Ακούστε με.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΕΣ ΜΠΟΡΕΣ

Να, αυτά τώρα δεν μας αρέσουν καθόλου.

ΤΣΑΝΤΕΣ CROCS

Οι χειρότερες παντόφλες του κόσμου, τώρα έφτιαξαν και τσάντες. Ονομάζονται Curse *(από το crocs και το purse)*. Δηλαδή, κατάρα.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΔΗΜΗΤΡΗΣ **ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ**

Επιμέλεια: **Γιώργος Δημητρακόπουλος**

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Να τη μαθαίνω από τη θέση του συνοδηγού μετά τα μεσάνυχτα, κάνοντας παρέα σε τετράποδους κατοίκους της τα πρωινά και ακούγοντας τους τουρίστες της τα Σαββατοκύριακα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Κάτι για το οποίο δεν θα ντρεπόμουν την επόμενη.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Κέντρο, 1.237 βήματα και μερικά σκαλιά από το γραφείο μου.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός θόρυβος; Το μηχανάκι του ντελιβερά που φέρνει με κόπο το φαγητό μου.

Πού αλλού θα μπορούσες/ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Στην παλιά πόλη της Ξάνθης.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο; «Στο σπίτι αφεντικό, στη δουλειά υπάλληλος, στο κρεβάτι μαλάκας».

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα; Το μπαρ 56.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα; Το ψάχνω, γιατί η «Στοά του Αγάθωνα» έκλεισε πριν έξι μήνες για να διασχίσουν κάποιοι με ελπίδα και αξιοπρέπεια τους ωκεανούς δουλεύοντας στα καράβια.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Δεν ξέρω αν είναι ο μεγαλύτερος, αλλά είναι ο πρώτος που μου έρχεται στο μυαλό. Να ξυπνήσω και να δω βομβαρδισμένη την Ακρόπολη.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Σαν πίνακα του Γιώργου Τζινούδη. Πολύχρωμη, χαοτική και μοντέρνα.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Δημήτρης Τζέτζας. Το έκανε την πρώτη φορά με το «The Republic» κι έχω περιέργεια να δω την επόμενη.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Ο Άρης Σάρτας.

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Βράδυ, κατεβαίνοντας με το τελεφερίκ του Mont Parnes.

Τι θα πρωτοέδειχνες στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Την παράνοια της Πατησίων και την παλαιότερη σωζόμενη «πολυκατοικία» της πόλης στη συμβολή της με τη Λασκαράτου.

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Halford στο Ρόδον.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Ο Ευθύμης Καραδήμας και ο Μιχάλης Γαλιάτσος κυκλοφόρησαν το «Athenian Echoes» με τους Nightfall το 1995. Ακόμα αναρωτιέμαι πόση πόλη υπάρχει σε αυτό το άλμπουμ.

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην Αθήνα; Βόλτα για παλιά περιοδικά που μου λείπουν στο Μοναστηράκι και καινούργια που καταφθάνουν από τις μητροπόλεις του κόσμου στα περίπτερά της.

Ο Δ.Α. είναι δημοσιογράφος, διευθυντής web της Athens Voice. Μπορείτε να τον ακούσετε κάθε Σάββατο και Κυριακή, 12.00-14.00, στο Athens Voice Radio 102.5

ΦΩΤΟ: THANASIS KARATZAS

Κάρτα δημότη-κατοίκου, τι πρέπει να ξέρεις

Σε ποιους δήμους χορηγείται, ποιοι τη δικαιούνται, τι δικαιολογητικά πρέπει να προσκομίσετε, πού και τι προνόμια έχετε

Της **ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ**

Αν και συναντάμε κάποιες διαφοροποιήσεις ανά δήμο, υπάρχουν κάποιες σταθερές σε όλους 1) ότι την Κάρτα δικαιούνται οι δημότες και β) τα βασικά έγγραφα, που πρέπει να προσκομηθούν είναι: δύο έγχρωμες φωτογραφίες μεγέθους ταυτότητας, μία φωτοτυπία της αστυνομικής ταυτότητας και μία αίτηση που συμπληρώνεται επιτόπου.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Προνόμια: Πρόσβαση σε 21 υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων ο Κόμβος Αλληλοβοήθειας Πολιτών Δήμου Αθηναίων, 6 Δημοτικά Ιατρεία, 25 Λέσχες Φιλίας, Βοήθεια στο Σπίτι, Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη Ανασφάλιστων, Κοινωνική Έρευνα, Κοινωνική Κατοικία, Κοινωνικό Πλυντήριο, Κοινωνικό Φαρμακείο, Ξενώνες Αστέγων, Συμβουλευτική Απασχόληση, Συμβουλευτική Νομικών Υποθέσεων, Ταμείο Επισιτιστικής Βοήθειας για Άπορους και Ψυχοκοινωνική Υποστήριξη.
Ποιοι: Εγγεγραμμένοι δημότες και κάτοικοι του Δήμου
Πού: Κοινωνικό Παντοπωλείου του Δήμου Αθηναίων, *Πειραιώς 35, Αθήνα, 2105246516,* Κοινωνική Υπηρεσία του Δήμου Αθηναίων, *Αγίου Κωνσταντίνου 14, Αθήνα, 2105210701 /* 1ο Δημοτικό Ιατρείο - Καλφοπούλειο Υγειονομικό Κέντρο, *Σόλωνος 78, Αθήνα, 2103626587 /* 2ο Δημοτικό Ιατρείο, *Φανοσθένους και Φρειδερίκου Σμιθ, Νέος Κόσμος, 2109239865 /* 3ο Δημοτικό Ιατρείο, *Θεσσαλονίκης & Ηρακλειδών, Πετράλωνα, 2103427515 /* 4ο Δημοτικό Ιατρείο, *Προποντίδος & Αγίας Σοφίας 110, Κολωνός, 2105121921 /* 5ο Δημοτικό Ιατρείο - Κέντρο Υγείας Αστικού Τύπου, *Σαραντάπόρου 4, Άνω Πατήσια, 2102015511 /* 6ο Δημοτικό Ιατρείο, *Χανίων 4β, Κυψέλη, 2108836200*
Επιπλέον: Χρειάζονται το ΑΜΚΑ και η διεύθυνση κατοικίας, ενώ δεν απαιτούνται φωτογραφίες. Όσοι είναι εγγεγραμμένοι σε κάποια κοινωνική υπηρεσία του Δήμου μπορούν να παραλάβουν την κάρτα μόνο με μία υπογραφή.

ΔΗΜΟΣ ΑΛΙΜΟΥ

Προνόμια: Ελεύθερη είσοδος στην οργανωμένη παραλία «Ακτή του Ήλιου», δωρεάν παροχές και εκπτώσεις στο Ιατρικό Κέντρο Παλαιού Φαλήρου και έκπτωση στο εισιτήριο στο Σινέ Άλιμος.
Ποιοι: Μόνο για τους εγγεγραμμένους δημότες.
Πού: Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου Αλίμου, *Αριστοτέλους 25 και Αυξεντίου, Άλιμος, 2109886947*
Επιπλέον: Η κάρτα έχει ισχύ 3 χρόνων και εκδίδεται σε συγκεκριμένες περιόδους.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΓΟΥ - ΧΟΛΑΡΓΟΥ

Προνόμια: Εκπτώσεις σε κάποιες πολιτιστικές εκδηλώσεις και σε συνεργαζόμενες επιχειρήσεις εντός του Δήμου, όπως βιβλιοπωλεία, ζαχαροπλαστεία, σχολές χορού, ασφαλιστικές κ.α.
Ποιοι: Μόνο για τους εγγεγραμμένους δημότες.
Πού: Δημαρχείο Παπάγου - Χολαργού, *Περικλέους 55, Χολαργός, 2132002860*

ΔΗΜΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Προνόμια: Δωρεάν μετακίνηση με τη Δημοτική Συγκοινωνία Αμαρουσίου, δωρεάν είσοδος στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου, έκπτωση στα προγράμματα του Κέντρου Τέχνης και Πολιτισμού και του Αθλητικού Οργανισμού, έκπτωση έως και 70% σε καταστήματα του ιστορικού εμπορικού κέντρου της περιοχής και έκπτωση έως 70% σε κλινικές και διαγνωστικά κέντρα.
Ποιοι: Εγγεγραμμένοι δημότες και κάτοικοι του Δήμου.
Πού: Δημαρχείο Αμαρουσίου, *Βασιλίσσης Σοφίας 9, Μαρούσι, 2132038000*
Επιπλέον: Οι κάτοικοι του Δήμου, οι οποίοι δεν είναι εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια, θα πρέπει να προσκομίσουν έναν πρόσφατο λογαριασμό από ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΟΤΕ ή το τελευταίο εκκαθαριστικό της εφορίας.

ΔΗΜΟΣ ΒΑΡΗΣ - ΒΟΥΛΑΣ - ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Προνόμια: Δωρεάν είσοδος στην ακτή της Βάρκιζας (Δημοτική Ενότητα Βάρης), δωρεάν είσοδος στην Α' Πλαζ Βούλας (Δημοτική Ενότητα Βούλας), έκπτωση στην ακτή Βουλιαγμένης (Δημοτική Ενότητα Βουλιαγμένης), 40% έκπτωση στην Λίμνη Βουλιαγμένης, ειδικές τιμές στην Πλαζ Αστέρα (Δημοτική Ενότητα Βουλιαγμένης) και δωρεάν θέσεις σε parking (Δημοτική Ενότητα Βουλιαγμένης).
Ποιοι: Εγγεγραμμένοι δημότες, ανήλικα παιδιά δημοτών, αλλοδαποί που δεν είναι εγγεγραμμένοι σε δήμο της επικράτειας και είναι σύζυγοι δημοτών και πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια με ειδικό εκλογικό αριθμό που τους εξασφαλίζει το δικαίωμα να ψηφίζουν στις Ευρωεκλογές.
Πού: Δημαρχείο Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης, *Κωνσταντίνου Καραμανλή 18, Βούλα, 2132020000*

ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Προνόμια: Εκπτώσεις σε συνεργαζόμενες επιχειρήσεις εντός του Δήμου, όπως κομμωτήρια, συνεργεία, ιατρεία, tattoo studio κ.ά.
Ποιοι: Εγγεγραμμένοι δημότες και κάτοικοι του Δήμου.
Πού: Δημαρχείο Διονύσου, *Μαραθώνος 29 & Αθανασίου Διάκου, Άγιος Στέφανος, 2132030630*
Επιπλέον: Οι κάτοικοι του Δήμου θα πρέπει να προσκομίσουν έναν πρόσφατο λογαριασμό από ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΟΤΕ ή το τελευταίο εκκαθαριστικό σημείωμα.
Δήμος Αγίας Βαρβάρας
Προνόμια: 20% έκπτωση στο parking στο Μετρό Αγία Μαρίνα
Ποιοι: Μόνο για τους εγγεγραμμένους δημότες.
Πού: Γραφείο Δημάρχου και Αντιδημάρχων *Αριστομένους 8, Αγία Βαρβάρα, 2132019300*

ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ - ΨΥΧΙΚΟΥ

Προνόμια: Τρόφιμα, βασικά είδη καθαριότητας και βασικά είδη περιποίησης βρεφών.
Ποιοι: Μόνο για τους οικονομικά ασθενέστερους κατοίκους του Δήμου.
Πού: Υπηρεσία Κοινωνικής Προστασίας Δήμου Φιλοθέης - Ψυχικού, *Τερτσέτη 44, Νέο Ψυχικό, 2132014635*
Επιπλέον: Χρειάζεται να προσκομηθούν βεβαίωση μόνιμου κατοίκου, πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης, φωτοτυπία πρόσφατου εκκαθαριστικού σημειώματος και Ε9. Σε περίπτωση ανεργίας χρειάζεται η βεβαίωση ανεργίας από τον ΟΑΕΔ, σε περίπτωση αναπηρίας γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής, σε περίπτωση διαζυγίου το διαζευκτήριο και σε περίπτωση χηρείας ληξιαρχική πράξη θανάτου.

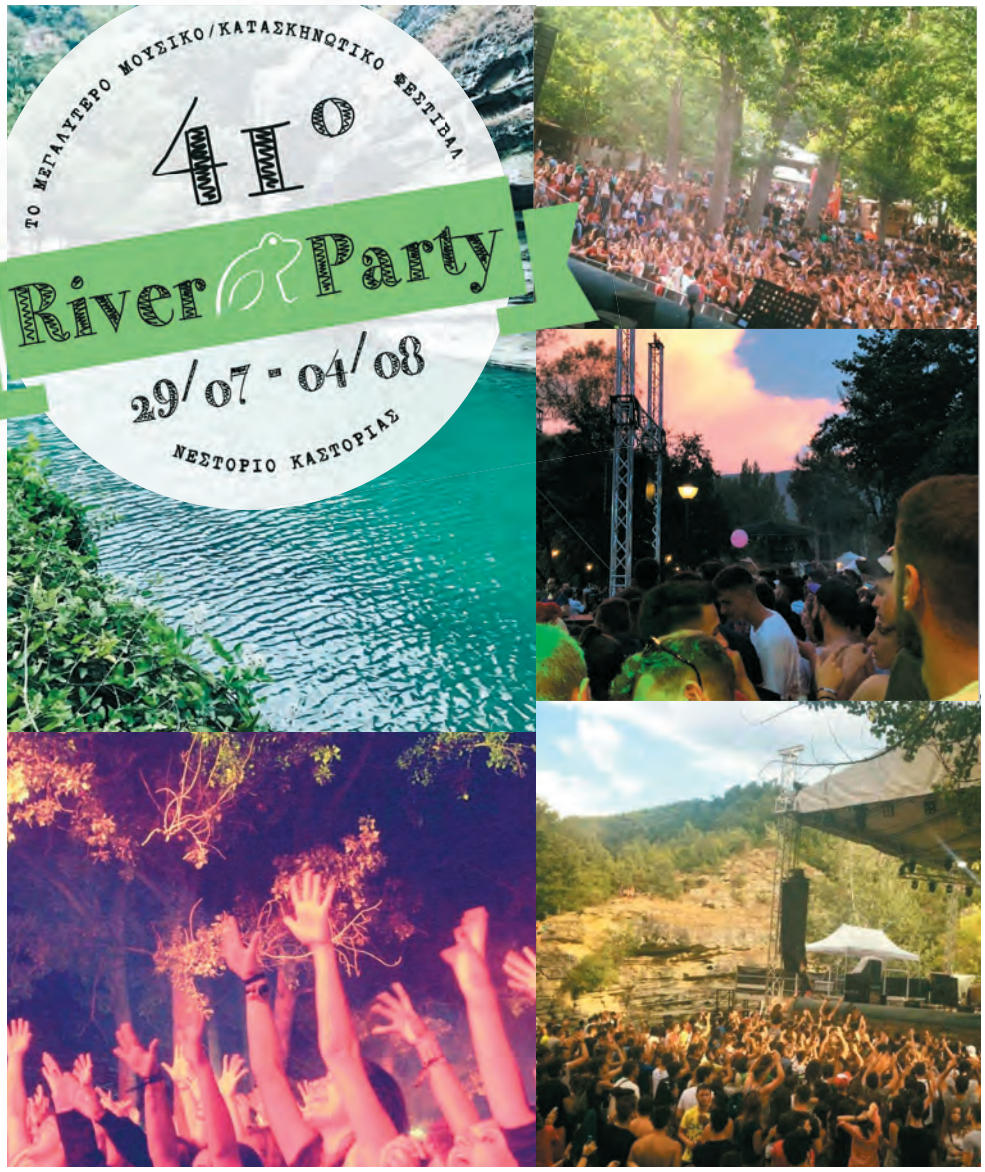

Θα παίξουν

Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Γιάννης Αγγελάκας & 100°C, Παύλος Παυλίδης & B-movies, Planet of Zeus, Villagers of Ioannina City, Nightstalker, Ταφ Λάθος, Δημήτρης Μυστακίδης, Εισβολέας, Πυξ Λαξ, Λάργκο, Κακό Συναπάντημα, Locomondo, Μαρίζα Ρίζου

Στις όχθες του Αλιάκμονα, στο Νεστόριο Καστοριάς, επιστρέφει το 41ο River Party, το μεγαλύτερο μουσικό και κατασκηνωτικό φεστιβάλ της χώρας, για εφτά ημέρες γεμάτες μουσική και δραστηριότητες! Με αυτοκίνητα, ΚΤΕΛ, τρένα και λεωφορεία, χιλιάδες νέοι από την Ελλάδα θα μαζευτούν για μία ακόμη χρονιά στο φαράγγι για το μεγαλύτερο πάρτι του καλοκαιριού. Μουσική, πυροτεχνήματα, zumba, περιπλανήσεις και φυσικά η διάσημη «βουτιά» από τον βράχο –ππδήξεις, δεν ππδήξεις– είναι μόνο μερικά απ' όσα θα ζήσεις στο River Party.

Φέτος η θεματική είναι #backtotheroots και το φεστιβάλ, πιστό στην ιστορία του, ανεβάζει τα μεγαλύτερα ονόματα της ελληνικής μουσικής σκηνής στις τρεις ανανεωμένες σκηνές του. Από 29/7 έως 4/8 οι Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Γιάννης Αγγελάκας & 100°C, Παύλος Παυλίδης & B-movies, Planet of Zeus, Villagers of Ioannina City, Nightstalker, Ταφ Λάθος, Δημήτρης Μυστακίδης, Εισβολέας, Πύξ Λαξ, Λάργκο, Κακό Συναπάντημα, Locomondo, Μαρίζα Ρίζου και πολλοί καλλιτέχνες ακόμη θα μας ξεσηκώσουν από το Main, το Paradise και το Tequila Stage έκπληξη και θα μας μεθύσουν, θα μας βάλουν να χορέψουμε, να γνωριστούμε και να τραγουδήσουμε δυνατά. Δίνοντας βήμα στους νέους καλλιτέχνες, οι φετινοί διοργανωτές αφιέρωσαν τις δύο πρώτες ημέρες στο διαγωνιστικό κομμάτι για να έχεις την ευκαιρία να ανακαλύψεις πρώτος τις μουσικές του αύριο μέσα από τους δεκάδες καλλιτέχνες και σχήματα που συμμετέχουν.

Όσο για τη διαμονή, κλείσε τώρα θέση για τη σκηνή σου με την παρέα σου σε μία από τις 3 κατασκηνωτικές ζώνες και πού ξέρεις, οι επόμενοι φίλοι που θα γνωρίσεις ίσως είναι οι «γείτονές σου». Ακολούθησε το ποτάμι και φτάσε στα βάθη του Παραδείσου, κάνε spa με τον άργιλο, βγάλε την ωραιότερη φωτογραφία του καλοκαιριού και απόλαυσε τη φύση μακριά (αλλά και κοντά) από το party. Βούτα στο ποτάμι, πήδα από τον βράχο και γνώρισε παιδιά από όλη τη χώρα στη Χαβάη και στη Ζούγκλα και εμπιστεύσου τους ντόπιους κατασκηνωτές που πάντα θα ξέρουν να σου πουν ποιο είναι το καλύτερο σημείο για να μη σε ξυπνάει ο ήλιος. Ή τουλάχιστον όχι πριν την υπόλοιπη παρέα.

Οργανώσου τώρα για 7 μέρες γεμάτες από τα καλύτερα dj sets, τις δυνατότερες συναυλίες και τους πιο εκρηκτικούς ρυθμούς, στις όχθες του Αλιάκμονα. River Party is #backtotheroots, εκεί που όλα ξεκίνησαν. Ζήσε το καλοκαίρι της ζωής σου!

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον **ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

(Μέλος της συλλογικότητας για την εκλογίκευση του μήκους των κορδονιών που δένουν στη μέση στα μαγιό - σορτσάκια)

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Φωτογράφος υποψήφιου βουλευτή, για το προεκλογικό του φυλλάδιο

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«ΜΙΞΟΣ»

Το απροσδιόριστο τελικό ζουμί που απομένει, όταν οι σως από διαφορετικά φαγητά ενός μπουφέ αναμειγνύονται στο ίδιο πιάτο.

Συριζομοιρολογήστρα των Social media,

Για κάποιο λόγο, τις τελευταίες εβδομάδες, έχεις γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μου. Δεν τολμάω να μπω στο Facebook ή να ανοίξω το Twitter και «τσουπ» θα σε δω μπροστά μου. Με δεκάδες διαδοχικές αναρτήσεις. Άλλες φορές έξαλλο για μια χελώνα που κάποιοι δήθεν έδεσαν. Άλλες φορές απογοητευμένο για τον αχάριστο «λαό» που δεν καταλαβαίνει και ζητάει να «βασανιστεί» στις μυλόπετρες του «νεοφιλελευθερισμού» – η αλήθεια είναι ότι ποτέ δεν είχες πρόβλημα με τις λυρικές μεταφορές... Και τώρα τελευταία πλέον, σε εσχατολογικό παροξυσμό. Απασφαλισμένο. Σαν εκείνους τους προφήτες στους δρόμους με τις ταμπέλες που γράφουν «Μετανοείτε, έφτασε η οργή του Θεού».

Αυτά τα τελευταία χρόνια, έχουμε αποκτήσει πια μια οικειότητα. Σε έχω γνωρίσει σε άπειρες εκδοχές σου. Από τότε που πρωτοεμφανίστηκες στη ζωή μου σαν ένας νέου τύπου χούλιγκαν. Να μου εύχεσαι να ψοφήσω. Να με καταριέσαι. Και να με απειλείς. Μετά, έγινες ο εκδικητής. Που ήρθε να πάρει το αίμα του πίσω. Να αποκαταστήσει χρόνια αδικιών που θεωρούσε ότι έχει υποστεί. Και που τον εμπόδισαν να προχωρήσει σε αυτή τη ζωή – γιατί ασφαλώς αυτή ήταν η αιτία. Οι άλλοι. Και που τώρα επιτέλους όλα θα αλλάξουν. Και θα «τελειώσεις» αυτούς που ήθελαν να σε τελειώσουν». Θυμάσαι; Δεν κρατιόσουν... βέβαιος ότι έχεις το δίκιο με το μέρος σου.

Στη συνέχεια, χαλάρωσες. Σαν να τακτοποιήθηκες. Άρχισες να μιλάς με τεχνικούς όρους. Και να γίνεσαι ξαφνικά πιο αμυντικός. Αυτά που έγραφες –πάντα με το γνωστό υπεροπτικό ύφος του τύπου *«εμείς είμαστε καλύτεροι και πθικότεροι από εσάς»*– είχαν πλέον μια περίεργη «γεύση» δικαιολογίας. Εκείνη την περίοδο, πρέπει να ζορίστηκες πολύ. Σε καταλάβαινα. Εξάλλου αραίωσες σημαντικά την παρουσία σου. Πρέπει να είχες κι άλλες δουλειές να κάνεις. Άσε που κάποιοι από τους δικούς σου, από αυτούς δηλαδή που καταριόσασταν τους αντιπάλους σας εν χορώ, εξαφανίστηκαν τελείως.

Τελευταία, όμως, άλλαξες τελείως. Ξαφνικά μου φέρεσαι σχεδόν φιλικά. Ενδιαφέρεσαι για το καλό μου. Σαν να ήμασταν ζευγάρι και να σου ζήτησα να χωρίσουμε, άρχισες να εφαρμόζεις ένα προς ένα τα κλισέ που παίζουν πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις. Λίγο πικρόχολο ύφος για την απόρριψη, λίγο *«πού θα πας τώρα που αρχίζουν τα ωραία»*, λίγο *«συγχώρεσέ με, είχα μνημόνιο και δεν ήμουν ο εαυτός μου...»*. Και πολύ *«δώσε μου άλλη μια ευκαιρία και θα δεις, θα αλλάξω...»*. Λες και δεν είναι γνωστό ότι όσο περισσότερο χάνει κάποιος τον έλεγχο σε ένα χωρισμό και όσο περισσότερο εμμονικός και εξαρτώμενος δείχνει, τόσο λιγότερες πιθανότητες έχει να τα ξαναβρεί με τον άλλον.

Εδώ και λίγες μέρες όμως φαίνεται ότι προχώρησες ένα βήμα ακόμα πιο πέρα. Έγινες «Ελληνίδα Μάνα». Που προσπαθεί να με προστατέψει από την κακία του κόσμου. Που μονολογεί *«να δω τι θα κάνεις, αν με χάσεις...»*. Που με προειδοποιεί ότι εκεί που πάω θα μου ρίξει ο κακός νεοφιλελεύθερος κάτι στο ποτό μου και θα με βιάσει. Που κλαίγεται ότι εκείνη που έχει γίνει θυσία για εμένα και αντιμετωπίζει τώρα την αχαριστία επειδή θέλω να φύγω από το σπίτι. Αλλά που όταν βλέπει πως όλα αυτά δεν πείθουν πια, καταφεύγει στο προαιώνιο mantra: *«Δεν ξέρεις εσύ. Εγώ ξέρω καλύτερα από εσένα. Εμένα να ακούς»*. Από σκληρός χούλιγκαν, μανούλα του Facebook. Αλλά, πάλι, έχει μια λογική αυτή η μεταμόρφωση. Μια χώρα με επιδόματα σαν χαρτζιλίκια οραματίζεσαι. Άρα σαν κηδεμόνας drama queen θα συμπεριφέρεσαι...

Εκείνο που δεν έχω καταλάβει, είναι τι θέλεις από μένα. Να σε λυπηθώ; Να τρομάξω; Να ξεχάσω τους άγριους τσαμπουκάδες του παρελθόντος; Να σου ζητήσω συγγνώμη για την επαγγελματική αναστάτωση που θα σου προκαλέσει η απόφασή μου να ψηφίσω κάτι άλλο; Ή αποφάσισες τώρα που όλα τελειώνουν να γίνεις γενναιόδωρος και να μου προσφέρεις λίγη διασκέδαση; Γιατί δεν πιστεύω να νομίζεις ότι αυτή η αδιάκοπη μοιρολατρική κλαψούρα της κινδυνολογίας μπορεί να πείσει οποιαδήποτε νοήμονα μορφή ζωής.

Στο κάτω-κάτω, αν είχες όντως τόση μεγάλη ευαισθησία για την απανθρωπιά που με περιμένει μόλις φύγω από την «προστασία» σου, θα την είχες επιδείξει και στους πρόσφυγες που τόσο καιρό ζουν στη Μόρια και στα άλλα κέντρα υποδοχής.

Κι άλλοι έχασαν. Εκλογές, δουλειές μετακλητού, εξουσία... Αλλά δεν έκαναν έτσι. Είχαν μια αξιοπρέπεια. Γιατί είναι βασικό να ξέρεις να διαχειρίζεσαι αυτά τα πράγματα. Ξέρεις. Να μη σε πιάνει υστερία σα να έχει πέσει όλο το άδικο του κόσμου πάνω στο αθώο και αλάνθαστο κεφάλι σου. Γιατί αυτό ακριβώς εξηγεί και την αιτία της αποτυχίας σου.

Συγγνώμη βέβαια που χρησιμοποιώ αυτή την τόσο φορτισμένη λέξη, την «αποτυχία». Ξέρω ότι χτυπάω ένα νεύρο εδώ. Αλλά για να φτάσουν τα πράγματα σε αυτό το σημείο, μάλλον ήρθε η ώρα να το παραδεχτείς: απέτυχες. Επί 4,5 χρόνια κατάφερες να γίνεις αντιπαθής και εσύ και αυτό που υποστήριζες. Άλλοτε με μαγκιές. Άλλοτε με υπεροψία. Και πάντοτε με αυτό το υφος που θυμίζει τόσο πολλά... Το ύφος του ξερόλα συμμαθητή που δικαιολογείται για τα πάντα και φορτώνει πάντα τις ευθύνες στους άλλους.

Εδώ και λίγες μέρες έγινες «Ελληνίδα Μάνα». Που καταφεύγει στο προαιώνιο mantra: «Δεν ξέρεις εσύ. Εγώ ξέρω καλύτερα από εσένα. Εμένα να ακούς». Από σκληρός χούλιγκαν, μανούλα του Facebook. Αλλά, πάλι, έχει μια λογική αυτή η μεταμόρφωση. Μια χώρα με επιδόματα σαν χαρτζιλίκια οραματίζεσαι. Άρα σαν κηδεμόνας drama queen θα συμπεριφέρεσαι...

Οπότε εδώ κάπου νομίζω ότι ήρθε η ώρα να πούμε αντίο. Δεν μπορώ να πω ότι όλα αυτά τα χρόνια περάσαμε καλά. Αλλά θα μου λείψεις κάπως. Με τον τρόπο που λείπει από τη Eurovision ο Μιχάλης Ρακιντζής. Ή από το Your Style Rocks η Ραμόνα. Σαν μια γραφική φιγούρα που δεν μπόρεσε ποτέ να ξεκολλήσει από το 2015. Και που παρέμεινε εκεί για πάντα.

Μόνο που όποτε μου λείπεις και με πιάνει η βλακώδης νοσταλγία, πάντα μπορώ να θυμάμαι τη λέξη «μενουμευρώπηδες», τη Marfin, τον τρόπο που μας χώριζες σε γραβατοφόρους διεφθαρμένους εχθρούς και φίλους χωρίς γραβάτα (ναι, τόσο ρηχός ήσουν...), τον τρόπο που κατάπιες τον Πάνο Καμμένο... Και κυρίως το Μάτι. Γιατί εκεί ήταν το σημείο χωρίς επιστροφή. Όλα τα προηγούμενα θα μπορούσα να τα δικαιολογήσω και ως αφέλεια ή απειρία. Αλλά από εκείνη τη σύσκεψη κατάλαβα ότι είσαι αποφασισμένος να υποτιμήσεις χωρίς κανένα δισταγμό τη νοημοσύνη μου. Και ξέρεις, αυτό είναι το ευαίσθητο σημείο μου.

Οπότε, αντίο. Και καλή τύχη.

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Δημήτρης Τζανακόπουλος

«Η ΝΔ θέλει να κάνει την Ελλάδα, Αργεντινή»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Αφού έτσι κι αλλιώς δεν δίνετε σημασία σε αυτά που λέω, θα τα πω ανάποδα μπας και πιάσει...»

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Γιάννης Οικονόμου

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη
Advertising Manager Ντέπυ Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Ν. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ

«Στους δύσκολους καιρούς ριζώνουν τα όνειρά μας...»

Του **ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ**

Το 2017 η ιστορικός και μουσειολόγος Αλεξάνδρα Χαριτάτου έστειλε ένα mail στη ΝΔ και ανέφερε την επιθυμία της για την ίδρυση ενός νέου και καινοτόμου «Μουσείου Αθηνών» που θα περιέχει την ιστορία της Αθήνας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Σε αυτό θα δωρίσει το σημαντικό και σπάνιας αξίας αρχείο του πατέρα της, ιδρυτή του Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου (Ε.Λ.Ι.Α.). Ο Κ. Μητσοτάκης την κάλεσε πριν λίγες εβδομάδες και την αιφνιδίασε προτείνοντας της να κατέβει στην Α΄ Αθήνας.

Όλοι οι άνθρωποι θεωρούν μοναδική την πόλη τους. Όμως, υπάρχει κάτι πραγματικά μοναδικό γύρω από την Αθήνα; Το εκπληκτικό είναι ότι η πόλη των Αθηνών είναι η μοναδική πρωτεύουσα του κόσμου που εδώ και 5.000 χρόνια έχει το οικονομικό και εμπορικό της κέντρο ενεργό στο ίδιο σημείο. Ούτε καν η Ρώμη δεν το έχει αυτό. Συχνά αναφερόμαστε στα μεγάλα προβλήματα που έχει το οικονομικό και εμπορικό μας κέντρο και ότι σιγά-σιγά γίνεται «διασκεδασούπολη», κλείνουν παλιά καταστήματα και ανοίγουν εστιατόρια, μπαρ, airbnb. Είμαι υπέρ όλων αυτών, αλλά πρέπει να γίνονται με ένα σχέδιο, και η περιοχή να μη γίνει αμιγώς τέτοια. Εκτός από την καθημερινότητα των κατοίκων, θα χαθεί η γραφικότητα, τα υφασματάδικα, τα μαγαζιά με τα μπαχαρικά, όλα αυτά που δίνουν χρώμα.

Το ότι στείλατε το mail στη ΝΔ προτείνοντας τη δημιουργία ενός μουσείου της Αθήνας, ήταν εξαιρετικό. Με την έννοια ότι στους πολύ δύσκολους καιρούς, πρέπει να φέρνουμε ακόμα πιο πολύ στο επίκεντρο τα όνειρά μας. Μα τότε ριζώνουν τα όνειρά μας, στους δύσκολους καιρούς. Όμως, δεν είναι μόνο όνειρο, είναι μια αντικειμενική ανάγκη της Αθήνας. Ταυτόχρονα, σε αυτές τις εποχές, το όνειρο μπορεί να ακούγεται ωραίο και ρομαντικό, αλλά ο κόσμος έχει προβλήματα και δεν τον αφορά το όνειρο το δικό μου. Οπότε μιλάω για ένα εγχείρημα, μια πρόταση, που θα αξιοποιήσει υπάρχον υλικό, και έχει σχέση με το ότι πρέπει να αλλάξουμε τη νοοτροπία μας σε θέματα πολιτισμού. Την Τέχνη, τα Γράμματα, την Ιστορία, να τα βάλουμε σε εφαρμογή για να μπορούν να παράξουν πλούτο.

Αυτή η «πολιτική του πολιτισμού», όπως την έχει πει ο Εντγκάρ Μορέν, και η οποία, παρότι ακούγεται πολύ γενική, είναι εντελώς συγκεκριμένη, και σωτήρια για τις κοινωνίες. Είναι αναγκαία. Είναι η συζήτηση που θα κάνω με τον Στέλιο Ράμφο τη Δευτέρα. Μπορεί να ακούγεται ως κάτι ρομαντικό ή φιλοσοφικό, αλλά ο λόγος, οι λέξεις, ορίζουν την πραγματικότητά μας. Η κυρία Μπαζιάνα είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε την κυβέρνηση, αλλά όχι την εξουσία. Αυτό, αν το σκεφτεί κανείς και στο φως όλων αυτών που συμβαίνουν τώρα, είναι πολύ βαριά κουβέντα, είναι καθεστωτική. Ο Αλέξης Τσίπρας είναι αμόρφωτος, προφανές αυτό, αλλά όταν λέει «είμαστε για τους πολλούς» και το θεωρεί ως κάτι καλό, δεν αντιλαμβάνεται ότι στη Δημοκρατία δεν μπορείς να πηγαίνεις μόνο για τους πολλούς και να αφήνεις τις μειοψηφίες προς χάριν της πλειοψηφίας... Υποτίθεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ως αριστερά θα έπρεπε να το έχει σημαία του.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ. ΠΑΤΑΜΕ ΕΠΑΝΩ ΤΗΣ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΥΜΕ «ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ, ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΣΑΘΡΗ», ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ. ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΤΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ.

Πριν είπατε ότι οι άνθρωποι έχουν προβλήματα και μπορεί να μην τους αφορά το όνειρό σας. Όμως την ίδια στιγμή που ονειρευόσασταν το μουσείο της Αθήνας, το 2016, πηγαίνατε και μαγειρεύατε για τους πρόσφυγες στην Πύλη Ε2 στο λιμάνι του Πειραιά. Αρχικά το αποκάλυψε μια φίλη μου στο διαδίκτυο. Όμως, αυτό αποδεικνύει ότι τελικά ο Πολιτισμός είναι μία άποψη ζωής. Επίσης και η Τέχνη και ο Πολιτισμός έχουν ανάγκη αυτό που είναι η βάση στον τρόπο με τον οποίο συνυπάρχουμε οι άνθρωποι: όταν λέμε «ναι» είναι «ναι», όταν λέμε «όχι» είναι «όχι». Να λέμε την αλήθεια για να μπορούμε να συνεννοηθούμε στα στοιχειώδη. Η αλήθεια γι' αυτό τελικά θριαμβεύει. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν καταστρατηγήσει αυτή την αρχή. Αυτοί οι άνθρωποι δεν βγήκαν μόνο εκτός προγράμματος, το έχουνε κάνει κι άλλοι, αλλά συνειδητά και συνέχεια λένε ψέματα. Έλεγαν πριν γίνουν κυβέρνηση, έλεγαν αφού βγήκαν, ακόμα και τώρα που είδαν ότι ο κόσμος δεν τους πιστεύει, συνεχίζουν με την ίδια λογική. Είναι σε τραγελαφικό επίπεδο.

Ο πραγματικά προοδευτικός άνθρωπος, αυτός που βλέπει στο μέλλον, είναι υποχρεωτικό να είναι σκληρός με το παρόν. Δεν μπορεί να χαϊδεύει αυτιά. Καταλαβαίνω, αλλά σε μένα είναι αντανακλαστικό να θεωρώ ότι πρέπει να είμαστε επιεικείς με τους ανθρώπους. Έτσι πιστεύω γενικότερα. Αν δεν έχεις βρεθεί δίπλα σε κάποιον και δεν έχεις νιώσει και αφουγκραστεί τα θεματά του, δεν μπορείς να περιμένεις να σκεφτεί το σωστό όταν πάει να ψηφίσει. Αυτούς τους ανθρώπους, άμα δεν τους βάλουμε μέσα στο κάδρο, μην περιμένουμε ότι θα πάρουν τις σωστές πληροφορίες για να ψηφίσουν.

Ένα Μουσείο της Αθήνας δεν θα πρέπει να το βλέπουμε μόνο ως «έσοδα». Μπορεί να βοηθήσει σε βασικά μας προβλήματα που είναι άυλα. Ακριβώς. Υπάρχουν τόσο πολλά πράγματα που μπορούμε να δούμε σε ένα τέτοιο Μουσείο και να φτιάξουμε το μέλλον μας. Η Ιστορία μας είναι η βάση για να προχωρήσουμε. Πατάμε επάνω της και βλέπουμε «εδώ είναι σταθερή, εδώ είναι σαθρή», και γιατί. Και στις προσωπικές μας ιστορίες έτσι γίνεται. Αλλού πατάμε και στεκόμαστε γερά και πάμε πιο ψηλά, αλλού πέφτουμε πιο κάτω και ψάχνουμε να βρούμε κάτι καλύτερο να ανέβουμε.

Αν υποθέσουμε ότι ξαναέβγαινε ο ΣΥΡΙΖΑ και σας έλεγε «θέλουμε να κάνουμε το Μουσείο που προτείνατε», τι θα κάνατε; Ο πατέρας μου είχε συνεργαστεί με όλες τις κυβερνήσεις, το ΕΛΙΑ ήταν πάνω απ' όλα. Άρα, με την ίδια λογική, ασχέτως αν κατεβαίνω με τη Νέα Δημοκρατία, θεωρητικά θα έπρεπε να πω ναι. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα αρνητικό σοκ θεσμών και αξιών. Είναι ένα κόμμα το οποίο δεν είναι δυνατόν να εμπιστευτεί κανείς σε οτιδήποτε. Ό,τι ισχύει το μεσημέρι, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα ισχύει μέχρι το βράδυ. Άρα είναι θέμα αξιοπιστίας και διαφορετικών αρχών.

Ποια βασική αξία πιστεύετε ότι καταπατήθηκε με πρωτόγνωρο τρόπο; Δεν ξέρω αν μπορώ να απομονώσω μια. Όμως, αυτό που έκαναν στο Μάτι, τα συγκεντρώνει όλα. Ένα από αυτά που με σόκαραν βαθιά, είναι ο τρόπος διαχείρισης του Ματιού. Τα fake news, η απανθρωπιά, η έλλειψη οποιασδήποτε αξίας, η αγάπη για την καρέκλα...

Ένας άνθρωπος όπως εσείς, που έχετε μεγαλώσει σε μια οικογένεια με ιδιαίτερη σχέση με τον Πολιτισμό, έχετε άλλου τύπου ευθύνη από αυτήν που έχει κάποιος που ζει στον Άγ. Παντελεήμονα; Πού είναι ένας εργάτης και ξυπνάει πέντε η ώρα το πρωί να πάει στη δουλειά; Δεν θα ήθελα να πω ότι έχω μεγαλύτερη ευθύνη γιατί μπορεί να θέλω να πάω να μείνω σε ένα βουνό. Υπό αυτή την έννοια δεν έχω ευθύνη. Θεωρώ ότι ένας άνθρωπος ο οποίος έχει γεννηθεί μέσα στην τέχνη και στα πανεπιστήμια, δεν έχει κάποια ευθύνη να σώσει τον κόσμο. Όμως, άπαξ και ασχοληθεί πρέπει να το κάνει τίμια. Αν είναι να χρησιμοποιήσεις όλες σου τις γνωριμίες για να φερθείς άτιμα, καλύτερα όχι. **Α**

Απολογισμός: Πάει ο παλιός ο χρόνος
(ας γιορτάσουμε παιδιά)

Της **ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

Αυτές τις μέρες κάνουμε απολογισμούς όπως τις παραμονές της Πρωτοχρονιάς. Δεν θέλω να χαλάσω τη γιορταστική ατμόσφαιρα όσων περιμένουν τη συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ – άλλωστε δεν μπορώ• η ατμόσφαιρα είναι ενθουσιώδης• επικρατεί ανυπομονησία. Μπορώ μονάχα να συμμετέχω στον απολογισμό.

Γίνεται πολύς λόγος για την ψευδολογία του ΣΥΡΙΖΑ: πράγματι, τέτοιο δούλεμα δεν είχαμε υποστεί ποτέ άλλοτε. Ούτε τέτοια διάθλαση της πραγματικότητας, την ακραία μορφή του υποκειμενισμού που προσαρμόζει την αλήθεια στα γούστα και στις προτιμήσεις του υποκειμένου. Η συμπεριφορά του ΣΥΡΙΖΑ βασίζεται, παρά τις διαφοροποιήσεις που έχει επιφέρει ο χρόνος, στη μαρξιστικολενινιστική ιδεολογία που επηρεάζει ακόμα πολλούς ανθρώπους στον κόσμο: στην περίπτωση αυτή, η χώρα μας δεν αποτελεί εξαίρεση, αν και οι Έλληνες δεν έχουν ασχοληθεί όσο άλλοι λαοί με την αποκάλυψη και την αποτίμηση των εγκλημάτων της αριστεράς. Σ' αυτή την έλλειψη διαύγειας στηρίζεται η μεγάλη της απήχηση. Και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η σύγχρονη μορφή της που διαιωνίζει, όσο μπορεί στο πλαίσιο της συγκυρίας, την ιδεολογία και την τακτική της.

Σε μια περίφημη αφίσα που φιλοτέχνησε ο Βίκτορ Ντένι το 1920, ο Λένιν ξεμαγαρίζει, με μια σκούπα, τη γη από τη βρόμα: η «βρόμα» είναι οι καπιταλιστές, οι γνώριμες καρικατούρες με τα λιπαρά οπίσθια και τα πούρα στο στόμα. Έναν αιώνα αργότερα, η καρικατούρα επαναλαμβάνεται: καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελείται από ανθρώπους με ιδεολογική, όχι με οικουμενική γνώση, ή με καθόλου γνώση, αναμπρυκάζει συνθήματα και πρότυπα που απευθύνονταν σε διαφορετικές κοινωνίες, σε διαφορετικούς καιρούς. Τόσο οι εντελώς αδαείς, όσο και οι ψευτοδιανοούμενοι γνωρίζουν από τα νεανικά τους χρόνια τις αρχές της κομμουνιστικής προπαγάνδας: έχουν μάθει πέντε πράγματα στις οργανώσεις και στα «ρωμαλέα κινήματα», στον ακτιβισμό που έδινε νόημα στη ζωή τους και αφαιρούσε νόημα από τη ζωή των άλλων. Αυτά τα πέντε πράγματα ο ΣΥΡΙΖΑ τα εφάρμοσε, στο μέτρο που μπορούσε, τόσο ως αντιπολίτευση, όσο και ως κυβέρνηση. Υπό αυτή την έννοια, δεν μπορούμε να διακρίνουμε τον ΣΥΡΙΖΑ-αντιπολίτευση από τον ΣΥΡΙΖΑ-κυβέρνηση: κινήθηκε, βάσει της ιδεοληψίας του, στο περιθώριο που είχε.

Το πρώτο του χαρακτηριστικό είναι η

δυσπιστία έναντι του δυτικού κόσμου –της Ευρώπης, της φιλελεύθερης δημοκρατίας, της επιχειρηματικής δραστηριότητας, του εργασιακού ήθους (το οποίο θεωρεί υπερβολικά προτεσταντικό)– και η συγγένεια με υβριδικά καθεστώτα που προβάλλουν εθνικιστικές-μαρξιστικολενινιστικές ρίζες. Η κοσμοθεωρία είναι απλή: οι Δυτικοί καταδυναστεύουν ολόκληρο τον κόσμο μαζί με τη δική τους εργατική τάξη και τους κροσσούς της – μετανάστες, παραβάτες, μέλη του κοινωνικού περιθωρίου· συχνά, στους καταδυναστευομένους προστίθενται οι γυναίκες και οι νέοι με αποτέλεσμα η «άρχουσα τάξη» να περιορίζεται στους μεσήλικες λευκούς άνδρες. Πρόκειται για τύφλωση μπροστά στις επιτυχίες της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας και για άρνηση του κοινοβουλευτισμού ο οποίος εκλαμβάνεται ως το πολιτικό σύστημα της οικονομικής εκμετάλλευσης. Το λάβαρο του αντιφιλελευθερισμού το οποίο ανεμίζουν κόμματα σαν τον ΣΥΡΙΖΑ (μαζί, εξυπακούεται, με το φάσμα των σοσιαλφασιστών και των κρατιστών) συνοδεύει, ωστόσο, ένα αίτημα καταναλωτισμού: υψηλότεροι μισθοί, μεγαλύτερη αγοραστική δύναμη, λιγότερες ώρες εργασίας, επιδόματα προκειμένου να αποκτάμε όλο και περισσότερα πράγματα. Δεν τίθεται ζήτημα ηθικής και πνευματικής ανάπτυξης – εφόσον η παιδεία αντιμετωπίζεται ως υπερβολικό άχθος και διευκολύνεται μέχρι πλήρους διάλυσης: το ζήτημα είναι η καλοπέραση με υλικούς όρους. Ο ιστορικός υλισμός που αναφερόταν σε μια, ας την πούμε, «επιστημονική» αντίληψη για την πορεία της ιστορίας, ταυτίζεται, από μια ειρωνεία της γλώσσας, με τον υλισμό ως επιδίωξη υλικής ευημερίας.

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΦΟΣΟΝ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ (...) Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΕΝ ΛΕΕΙ «ΨΕΜΑΤΑ»· ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ· ΒΛΕΠΕΙ ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ· ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΨΕΜΑΤΩΝ, ΣΤΟ ΟΤΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΗ. ΤΟ ΑΝ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΠΑΡΤΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝ.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο μοιράζεται με όλους τους σχηματισμούς της άκρας αριστεράς και άκρας δεξιάς, είναι η άποψη ότι η προπαγάνδα δεν είναι προπαγάνδα εφόσον εκφράζει την κοσμοαντίληψη της εργατικής τάξης και προωθεί τους φυσικούς της στόχους. Άρα, δεν πρόκειται για ψευδολογία: ο ΣΥΡΙΖΑ δεν λέει «ψέματα»· κάνει κάτι χειρότερο· βλέπει ανάποδα την πραγματικότητα· πιστεύει στην ωφελιμότητα των ψεμάτων, στο ότι η αλήθεια είναι ταξική. Το αν τα πρόσωπα συμμετέχουν σε πάρτι εκατομμυριούχων είναι δευτερεύον: οι τάξεις δεν είναι οικονομική κατηγορία, είναι κατηγορία ιδεολογική. Κοντολογίς, έχουμε τους «δικούς μας εκατομμυριούχους», τους «δικούς μας εργολάβους», τους «δικούς μας καθηγητές», τα «δικά μας παιδιά». Έτσι, καταλήγουμε στην ιδέα ότι η αριστερά και οι εργαζόμενοι είναι οργανικά συνδεδεμένοι, ότι, κατά κάποιον τρόπο, ο λαός ανήκει δικαιωματικά στην αριστερά κι οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση ισοδυναμεί με σφετερισμό. Όταν ο λαός απομακρύνεται από την αριστερά, είτε πέφτει θύμα της αστικής προπαγάνδας, είτε δεν έχει ωριμάσει επαρκώς ώστε να συλλάβει το πρόγραμμα του αριστερού μεσσιανισμού. Η αριστερά βλέπει τον λαό σαν παιδί που χρειάζεται καθοδήγηση και διαφώτιση.

Η προπαγάνδα ήταν και παραμένει λοιπόν το μεγαλύτερό της ατού που κυριαρχεί στον απολογισμό των πεπραγμένων της. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα όπου δεν υπάρχει ακροδεξιά προπαγάνδα (για παράδειγμα σαν την αμερικανική η οποία διαδίδεται όχι μόνο μέσω fringe ΜΜΕ αλλά και μέσω του mainstream) η αριστερά ηγεμονεύει: τα περί «αστικής προπαγάνδας» και «άρχουσας τάξης» είναι ιστορικό υπόλειμμα· ή ένα απομεινάρι φαντασίωσης εφόσον στη χώρα μας δεν υπήρχε ποτέ «αστική» προπαγάνδα· υπήρχε αντικομμουνιστική προπαγάνδα όταν ο αντικομμουνισμός ήταν αυτόνομη πίστη, αντεστραμμένο είδωλο της κομμουνιστικής ιδεολογίας.

1920, BY VIKTOR NIKOLAYEVICH DENI

Οι άνθρωποι που περνούν τη ζωή τους στα πεζοδρόμια δεν έχουν τον χρόνο και την ενέργεια να ξεστραβωθούν. Ακολουθούν μια πεπατημένη οδό. Την αντίληψή τους για την τρέχουσα πραγματικότητα και για την ιστορία ορίζει αυτή η χάραξη, ένα είδος Κίτρινου Τούβλινου Δρόμου προς τον σοσιαλισμό. Ο οποίος, την επόμενη φορά, «τη δική μας» φορά, θα τα καταφέρει καλύτερα. Αυτή ήταν και παραμένει η ουσία του ΣΥΡΙΖΑ και όλων των κομμάτων της αριστεράς, που παρά τις διαφορετικές πόζες και τις αντεγκλήσεις (Να πλένουμε το στόμα μας όταν μιλάμε για το ΚΚΕ; Μήπως να γονατίζουμε κιόλας; Μήπως να κάνουμε τάμα στην Παναγιά τη Γλυκοφιλούσα;) συμφωνούν στα βασικά: νοσταλγούν το σοβιετικό σύστημα που υποτίθεται ότι το έφαγαν μπαμπέσικα η CIA και ο πράκτορας Γκορμπατσόφ· πιστεύουν στο αλάθητο και στο αναπόφευκτο της ανθρώπινης ιστορίας (στις «νομοτέλειες», στις «αναγκαιότητες») η οποία δήθεν προχωρεί μέσω της πάλης των τάξεων· επιμένουν ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Εξάλλου, έχουν την ψευδαίσθηση ότι η αριστερά είναι υπέρ της ειρήνης, η δεξιά υπέρ του πολέμου· η αριστερά υπέρ της συνεργασίας των λαών, η δεξιά υπέρ του ανταγωνισμού τους· η αριστερά υπέρ της «δημοκρατίας», η δεξιά υπέρ της ολιγαρχίας.

Αυτή την ιδεολογική πόλωση ο ΣΥΡΙΖΑ τη μετέφερε στην κοινωνία με πάθος εγκάρδιο. Χώρισε τους Έλληνες, ήδη από τη θέση της αντιπολίτευσης, μιμούμενος το ΚΚΕ, σε αγανακτισμένους και σε πρόβατα: όποιος δεν ακολουθεί τον ασυνάρτητο ακτιβισμό είναι πρόβατο. Πίστεψε ή ψόφα. Ακόμα και προτού γίνει καθεστώς, επιτέθηκε στους εχθρούς του αμαυρώνοντας ιδέες, αναμοχλεύοντας μίση και εξοστρακίζοντας ανθρώπους με τη βοήθεια υστερικών διανοουμένων και εκπαιδευτικών σε διατεταγμένη υπηρεσία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκρότησε τη φυσιογνωμία του και την πολιτική του αναμειγνύοντας ολίγον από ανθρώπινα δικαιώματα (από εκείνα που δεν θα αναγνωρίζονταν ποτέ σε σοβιετικό-σοσιαλιστικό σύστημα), ολίγον από κωλοπαιδισμό (αναρχοφασισμό, οπορτουνισμό, χουλιγκανισμό, ερωτοτροπία με τα πολιτικά άκρα ανεξαρτήτως ιδεολογίας), διατηρώντας τη νεοσταλινική κληρονομιά: εκτός από την άρνηση έναντι των ιστορικών εγκλημάτων του παρελθόντος, την επιμονή να ελαχιστοποιούνται ως «λάθη και παραλείψεις» όλες οι κατάφωρες ιστορικές αλήθειες, από τον σοσιαλιστικό μιλιταρισμό μέχρι τη συνεργασία με το Ισλάμ και την υπονόμευση της δημοκρατίας.

Καταλήγω σε τούτο: ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τους φανερούς και κρυφούς φίλους του, καθρεφτίζει τον Έλληνα του εμφυλίου πολέμου. Αν και είναι πια κάπως δύσκολο να τον κινητοποιήσει ως αγανακτισμένο στα σκαλοπάτια της Βουλής, έχει ακόμα μερικές εφεδρείες: μπορεί να κινητοποιήσει οπαδούς και τσουτσέκια με ποδοσφαιρικό ήθος· δημοσίους υπαλλήλους της ήσσονος προσπάθειας· το αλάτι της γης που έγινε κατακάθι. Στο απέναντι πεζοδρόμιο φαντάζομαι τραμπούκους του ΚΚΕ από εκείνους που αγωνίζονται για τα εργατικά δικαιώματα (όπως το να κάνουν συνέλευση οι εργαζόμενοι του μετρό εν ώρα λειτουργίας: ο θάνατός σου η ζωή μου). Κοντολογίς, ό,τι και να συμβεί στις επερχόμενες εκλογές, η αριστερή αντιπολίτευση θα παραμείνει εκείνο το απαρχαιωμένο σπορ μέσω του οποίου οι αγωνιστές γυμνάζονται περιμένοντας το Επέκεινα. A

Παίξε και εσύ με τα εθνικά θέματα... Μπορείς!

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Η Ελλάδα το κατάφερε και αυτό και της αξίζει το βραβείο Γκίνες ανοησίας. Ως αποτέλεσμα μιας πρωτοφανούς συμμαχίας κυβέρνησης, πολιτικού συστήματος γενικότερα και ΜΜΕ, οι βουλευτικές εκλογές θα διεξαχθούν με επικυρίαρχο ζήτημα αναφοράς το Αιγαίο και την ΑΟΖ της Κύπρου όπου το «Βυθίσατε το Χόρα» του Ανδρέα μετατρέπεται στο επίσης ανόητο «Κόψτε τα παλαμάρια του Πορθητή». Τα πρωτοσέλιδα των ΜΜΕ καλλιεργούν το απαραίτητο κλίμα ανασφάλειας. Η συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ, κατόπιν εορτής (θα έπρεπε να είχαν προηγηθεί τουλάχιστον άλλες δύο συνεδριάσεις του θεσμικού οργάνου τους τελευταίους δύο μήνες, αν όντως τα πράγματα είναι τόσο σοβαρά), συνδράμει τα μέγιστα. Το δραματικό «μελό» με τη συμμετοχή ή όχι του ναυάρχου Αποστολάκη, υπουργού Αμύνης για να μην ξεχνιόμαστε, στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ προσθέτει ολίγο δραματοποιημένο αλατοπίπερο. Πρόκειται περί πολέμου στελεχών για την τρίτη και σίγουρη εκλόγιμη θέση ερήμην μάλιστα του ναυάρχου.

Προστίθεται και η καλλιέργεια υψηλών προσδοκιών ως προς την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη η οποία όμως περιορίζεται, πολύ λογικά για τα δεδομένα των Βρυξελλών και καθόλου λογικά για τον μέσο Έλληνα. Η αντίδραση κινείται εντός μίας αόριστης, γενικόλογης και ελάχιστα αποτελεσματικής προειδοποίησης προς την Άγκυρα περί παγώματος της ενταξιακής διαδικασίας (έχει παγώσει προ καιρού) αλλά και αναστολής των συνομιλιών περί επέκτασης της Τελωνειακής Ένωσης Τουρκίας - ΕΕ. Η Άγκυρα ξέρει πως κανένα Βερολίνο και κανένα Λονδίνο, καθώς και κανένα Παρίσι, δεν εγκαταλείπει τόσο «άκαρδα» τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια επενδύσεων στην Τουρκία καθώς και τις εκατοντάδες δισεκατομμύρια του ευρωπαϊκού εξαγωγικού εμπορίου προς τη χώρα αυτή. Τέλος, ως κερασάκι στην τούρτα, το Μαξίμου σε μία κρίση πολιτικής ευγένειας δηλώνει διατεθειμένο (είναι θεσμική υποχρέωσή του σε προεκλογική μάλιστα περίοδο) να ενημερώσει τους πολιτικούς αρχηγούς.

Για να υπάρξει και η απαραίτητη συνωμοσιολογική βαβούρα βάζουμε και κάποια απίθανα ηλεκτρονικά σάιτ, δήθεν στρατιωτικού περιεχομένου, να προπαγανδίζουν πως δήθεν βρίσκεται σε εξέλιξη μεταφορά μονάδων στα νησιά καθώς και υλικού ενώ... άκουσον, ιερείς ευλογούν τους φαντάρους και τα κανόνια που φορτώνονται σε πλοία για το Ανατολικό Αιγαίο. Περίεργο αλλά κανείς εισαγγελέας δεν έχει παρέμβει αυτεπάγγελτα.

Σε αυτό το κλίμα διεξάγονται οι εκλογές. Ακόμη και η Αχτσιόγλου υπό τον ρόλο της εκπροσώπου πλέον, επιστρατεύτηκε για τα «εθνικά» όπου εκλήθη να σχολιάσει τη διπλωματική - στρατιωτική κινητικότητα, διότι ως γνωστόν στο Υπουργείο Εργασίας εσχάτως ασχολούνται και με τη στρατιωτική προετοιμασία της χώρας.

Για να σοβαρευτούμε. Από την 17η έως την 21η Ιουνίου θα διεξαχθεί στην Άγκυρα ο δεύτερος γύρος συζητήσεων μεταξύ των στρατιωτικών επιτροπών Ελλάδας και Τουρκίας για τα ΜΟΕ. Το ανακοίνωσε επίσημα το τουρκικό Υπουργείο Άμυνας.

Την εβδομάδα που μας πέρασε ο Ερντογάν δημοσιοποίησε τα 6 σημεία προτεραιότητας της Τουρκίας με τα οποία ασχολήθηκε το Προεδρικό Συμβούλιο της περασμένης Παρασκευής. Σε κανένα από τα 6 σημεία δεν υπάρχει αναφορά για το Αιγαίο.

Στο σημείο 3 της προσωπικής ανάρτησης του Ερντογάν γίνεται λόγος για την Ανατολική Μεσόγειο, με την Άγκυρα να επιμένει πως επιδιώκει «ΜΕΡΙΔΙΟ». Money as always or business for ever.

Την Τρίτη που μας πέρασε ο ναύαρχος Αποστολάκης, έμπιστος συνομιλητής των Αμερικανών, δήλωσε πως «δεν βλέπει θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο».

Από την περασμένη Παρασκευή το ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ και οι μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης βρίσκονται σε ύψιστη επιφυλακή λόγω Περσικού Κόλπου. Τα ασφάλιστρα των δεξαμενόπλοιων πήγαν στα ύψη. Από τα Στενά του Ορμούζ διακινείται το 33% της παγκόσμιας ποσότητας υδρογονανθράκων. Υπάρχει πλήρης ανασφάλεια και οι τιμές του πετρελαίου αυξήθηκαν και πάλι. Το ζήτημα είναι εξαιρετικά σοβαρό. Υπάρχουν ασφαλείς ενδείξεις πως οδεύουμε σε νέα διεθνή ρήξη στον Κόλπο. Το ποιος ευθύνεται είναι μία επόμενη σοβαρή κουβέντα. Το πότε κάποιος θα πατήσει τη σκανδάλη είναι το ζήτημα. Αυτή είναι η προτεραιότητα της στιγμής για τον διεθνή παράγοντα και όχι οι ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Είναι λοιπόν προφανές πως για λόγους πολιτικά αγοραίους, τα εθνικά θέματα εργαλειοποιήθηκαν για μία ακόμη φορά. Η σημερινή κυβέρνηση επέλεξε να τα εντάξει στον γενικότερο προεκλογικό της σχεδιασμό. Η αξιωματική αντιπολίτευση «δεν τσίμπησε». Το ΚΥΣΕΑ συνεδρίασε κυριακάτικα. Ο Κατρούγκαλος ανέλαβε αποστολή στο Λουξεμβούργο. Ωστόσο οι πολιτικοί υπεύθυνοι στις μεγάλες πρεσβείες στην Αθήνα είναι ψύχραιμοι και μάλλον καθησυχαστικοί. Άλλωστε δεν θα υπάρξουν σημαντικές εξελίξεις έως τα τέλη του Ιουνίου και πάντως πριν από το «ραντεβού της Οζάκα» μεταξύ Τραμπ και Ερντογάν καθώς και του Πούτιν με τον Ερντογάν. Τα μεθεόρτια της σοβούσης κρίσης στις αμερικανο-τουρκικές σχέσεις θα κληθεί να διαχειριστεί η επόμενη κυβέρνηση στην Αθήνα. Λένε πως οι μέλλοντες διαχειριστές ενημερώνονται. Άλλωστε ο ναύαρχος Αποστολάκης είναι μία σταθερή και διακομματική αξία (υποστηρίζουν οι Αμερικανοί).

Τι συμβαίνει με τον «Πορθητή»

Το σκάφος, νορβηγικών συμφερόντων, βρίσκεται αγκυροβολημένο ανοιχτά της Πάφου, σε διεθνή ύδατα αλλά εντός της Κυπριακής ΑΟΖ. Το τεχνικό προσωπικό που το επανδρώνει δεν είναι αρκετό. Ο «Πορθητής» δεν διαθέτει τα απαιτούμενα τεχνικά χαρακτηριστικά για κάτι περισσότερο από μία απλή διερευνητική γεώτρηση. Δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί δηλαδή μία σοβαρή ερευνητική διαδικασία επί πιθανού κοιτάσματος υδρογονανθράκων. Ο «Πορθητής» βρίσκεται σε σημείο όπου δεν έχουν χαραχθεί ή δημοπρατηθεί θαλάσσια οικόπεδα από την κυβέρνηση της Κύπρου. Είναι λοιπόν προφανές πως η Τουρκία επιχειρεί να κάνει τσαμπουκά με τις κατά το δυνατό λιγότερες επιπτώσεις. Επιθυμεί να δηλώσει παρουσία και προβαίνει σε επίδειξη σημαίας, όπως λέγεται στη διπλωματική γλώσσα. Δεν θα κάνει πόλεμο δυτικά της Πάφου. Η Άγκυρα εκλιπαρεί για συμμετοχή στο παζάρι της Ανατολικής Μεσογείου και χρησιμοποιεί ως άλλοθι τους Τουρκοκυπρίους. Το ζήτημα είναι αμιγώς πολιτικό και όχι στρατιωτικό. Η Λευκωσία αρνείται να συζητήσει λεπτομέρειες επ' αυτού χωρίς επίλυση του Κυπριακού. Πρόκειται για ένα μπρα ντε φερ.

ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΓΟΡΑΙΟΥΣ, ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ

Παρά ταύτα η ειδησεογραφία επιμένει και ανακυκλώνει πληροφορίες οικοδομώντας ένα κλίμα «πολεμικής προσμονής». Η πολιτική θεωρία υποστηρίζει πως οι κοινωνίες συσπειρώνονται γύρω από τις κυβερνήσεις τους όταν προκύπτει θέμα εθνικής ασφάλειας. Πρόκειται για θεωρίες που ίσχυαν σε προηγούμενες εποχές. Ας μην επενδύουν οι έλληνες πολιτικοί σε τέτοιες δυναμικές. Το μόνο που θα καταφέρουν θα είναι ο ευτελισμός ακόμη και της ίδιας της έννοιας της εθνικής ασφάλειας. ●

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΖΟΝ

Βρήκες δουλειά σε νησί για τη σεζόν. Ένα όνειρο. Θα είσαι υπάλληλος γενικών καθηκόντων σε καλό μπουτίκ ξενοδοχείο. Θα κουβαλάς σεντόνια και πετσέτες στο πλυντήριο, θα κάνεις μερεμέτια, τον γκρουμ, καμιά φορά και τον οδηγό αν και δεν έχεις επαγγελματική άδεια – δεν πειράζει, κανένας δεν ρωτάει στο νησί. Βασικός μισθός συν τα φιλοδωρήματα. Με ένσημα, με τα πάντα. Είσαι τυχερός. Χωρίς ρεπό. Το πολύ να πάρεις ένα τον μήνα και αυτό μόνο αν όλα δουλεύουν ρολόι και η διευθύντρια του ξενοδοχείου είναι στις καλές της. Το αφεντικό πληρώνει διαμονή και φαγητό. Μένεις σε ένα δωμάτιο με μπάνιο πίσω από το αεροδρόμιο. Μαζί με άλλους δύο. Αν είστε και οι τρεις μέσα θα πρέπει οι δύο να κάθονται και ο ένας να κυκλοφορεί. Αν σηκωθεί και δεύτερος υπάρχει μποτιλιάρισμα. Συγκατοικείς με έναν Αλβανό και έναν Ρουμάνο. Ο Αλβανός έχει τον θείο του στο νησί από χρόνια. Δεν έχει άδεια εργασίας για αυτό και κάνει τις βρώμικες δουλειές στο ξενοδοχείο – τον βόθρο και τα υδραυλικά. Τον χειμώνα δουλεύει στη συντήρηση. Ο Ρουμάνος εργάζεται σε άλλη επιχείρηση του αφεντικού με ενοικιαζόμενα αυτοκίνητα και «γουρούνες». Το αφεντικό πληρώνει για το δωμάτιο τρία κατοστάρικα το μήνα. Το ρεύμα, όμως, το πληρώνετε εσείς. Ζείτε σε ένα «συγκρότημα» οκτώ δωματίων που τα ψήνει ο ήλιος και το βράδυ δεν την παλεύεις χωρίς κλιματισμό. Οι συγκάτοικοι γκρινιάζουν και δεν θέλουν να πληρώνουν ρεύμα. Τελικά το πληρώνεις όλο εσύ. Οι γείτονές σας είναι οικογένειες Αλβανών και πάντα θέλεις να τους ρωτήσεις πώς διάολο γίνεται να ζουν ένα ζευγάρι με δύο μω-

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Δουλεύεις από τις οκτώ το πρωί μέχρι τις δέκα το βράδυ. Το μεσημέρι, όταν οι τουρίστες είναι στις ομπρέλες ή μέσα στα δωμάτια, μπορεί να την πέσεις σε καμιά σκιά και να κάνεις τσιγάρο.

ρά σε τόσο μικρό δωμάτιο. Είσαι σίγουρος ότι θες να ακούσεις; Όλοι τους οδηγούν σκονισμένα αυτοκίνητα εικοσαετίας, σάπια από την άμμο και την αρμύρα.

Υπάρχει και ένα μεγάλο δωμάτιο, σχεδόν κανονικό σπίτι, που ανήκει στη σπιτονοικοκυρά. Τη μισείτε όλοι. Αυτήν και τα σκυλιά της. Είναι τρελή. Σας απαγορεύει να φιλοξενήσετε άνθρωπο, εκτός και αν πρόκειται για συγγενή. Αλλιώς πρέπει να της δίνετε πέντε ευρώ για κάθε μέρα που τον έχετε σπίτι. Επίσης δεν επιτρέπει να φέρνετε γυναίκες. «Εδώ ζούνε οικογένειες». Δεν της πας κόντρα γιατί ξέρεις ότι θα σε τιμωρήσει με εξάωρη διακοπή ρεύματος και νερού. Μπορεί πάλι να γυρίσεις από τη δουλειά και να δεις τα πράγματά σου έξω και την κλειδαριά αλλαγμένη, γίνονται συνέχεια αυτά τα πράγματα. Αν θέλει, δεν σου επιτρέπει να βάλεις πλυντήριο και είναι ζόρι να τα δίνεις έξω για πέντε ευρώ το πλύσιμο. Η Αστυνομία και η Εφορία δεν ασχολούνται μαζί της. Όλοι από το ίδιο νησί είναι. Δεν μιλάς, και πάλι καλά να λες, είσαι τυχερός που έχεις και μπάνιο. Ξέρεις πολλούς που μένουν σε κάτι κοντέινερ μέσα σε χωράφια που δεν τα παίρνει τουρίστα μάτι. Αυτοί έχουν κλιματιστικό από γεννήτρια ή κλεμμένο ρεύμα, αλλά δεν υπάρχει μπάνιο. Για να πλυθούν υπάρχει ντεπόζιτο, για τις ανάγκες τους υπάρχουν τα χωράφια. Δουλεύεις από τις οκτώ το πρωί μέχρι τις δέκα το βράδυ. Το μεσημέρι, όταν οι τουρίστες είναι στις ομπρέλες ή μέσα στα δωμάτια, μπορεί να την πέσεις σε καμιά σκιά και να κάνεις τσιγάρο. Τρως από την κουζίνα του ξενοδοχείου και το βράδυ σουβλάκια και μπίρα σε μία καντίνα. Καμιά φορά μπορεί να πας για ποτό. Σκέφτεσαι ότι ζεις μέσα σε μία φυσαλίδα που σε κρατάει μακριά από τον πραγματικό κόσμο. Δεν ξέρεις τι μέρα είναι επειδή δεν έχει καμία σημασία. Το Σάββατο δεν έχει καμία διαφορά από τη Δευτέρα. Μόνο όταν μπει ο Σεπτέμβρης αρχίζεις να μετράς τις μέρες μέχρι το κλείσιμο του ξενοδοχείου στα τέλη του Οκτώβρη, όταν θα μπει και η τελευταία μισθοδοσία. Μετά, εσύ που είσαι τυχερός και δεν δουλεύεις μαύρα, θα μπεις στο ταμείο ανεργίας. Όλα σου τα πράγματα χωράνε σε ένα σάκο. Θα τα μαζέψεις και θα πας στο λιμάνι. Αν δεν έχεις υποχρεώσεις και κράτησες λεφτά στην άκρη, ίσως φύγεις με κάτι άλλους στην Ταϊλάνδη για ένα μήνα. Αν όχι, θα γυρίσεις σπίτι. Θα κοιτάς το ταβάνι ξαπλωμένος και θα λες ότι ξεκουράζεσαι. ●

→ *kostas@giannakidis.com*

Nick Tas

Γιώργος Καψαλάκης

Νίκος Σωτηρόπουλος

Μιχάλης Τσαβίδης

Νίκος Μαλιάκος

Η Ομόνοια σού μαθαίνει πώς να επιβιώνεις στον δρόμο, είτε είσαι θεατής, είτε πρωταγωνιστής. Είναι μια παράσταση που κρατάει νύχτα - μέρα δίχως τέλος. Δεν χρειάζεσαι καν εισιτήριο.

Ομόνοια λόβερς

Μία φωτογραφική ομάδα επιχειρεί να αναδείξει το «άλλο» πρόσωπο της Ομόνοιας

Της **ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Αλέξανδρος Σούλτος

Για πάνω από 20 χρόνια η Ομόνοια αποτελεί σημείο έριδας για τους Αθηναίους. Μετά και την καταστροφή του εμβληματικού σινεμά Φίνος Φιλμ, το 1992 για την έναρξη των εργασιών κατασκευής του Μετρό, η Ομόνοια έχει ταυτιστεί με την εξαθλίωση. Θωρείται πλέον γκετοποιημένη περιοχή, ένα αέναο freak show, μία πατρίδα για κάθε παρία της πόλης.

Η στραπατσαρισμένη ανθρωπογεωγραφία της έχει γίνει πολλές φορές αντικείμενο λατρείας για τους φωτογράφους, με συνέπεια αυτό να εγείρει κάποια ερωτήματα: Μήπως τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία εμμονή με την αναζήτηση της γοητείας του καλτ σε ζοφερά σκηνικά; Ενδέχεται η ανάδειξη τόπων, όπως η Ομόνοια, σε καμβά καλλιτεχνικής έκφρασης να είναι ένα αποτέλεσμα ινσταγκραμικών τρεντ, εικαστικών τάσεων και ευρημάτων των εναλλακτικών μίντια; Ή τελικά κάποιοι άνθρωποι προσπαθούν να στρέψουν το βλέμμα εκεί που όλοι προσπερνάμε με σκυφτό το κεφάλι;

Το **«Ομόνοια λόβερς»** είναι μια ομάδα - οικογένεια η οποία αποτελείται από 8 φωτογράφους: τους **Αλέξανδρο Σούλτο**, **Γιώργο Καψαλάκη**, **Νίκο Μαλιάκο**, **Nick Tas**, **Νίκο Σωτηρόπουλο**, **Στράτο Νεσλεχανίδη**, **Μιχάλη Τσαβίδη** και **Vangelis Grav**. Έχουν σημείο συνάντησης ένα φωτογραφείο στην 3η Σεπτεμβρίου, ένα μέρος όπου όλα τα μέλη περνούν σχεδόν καθημερινά, αφήνουν φιλμ, πίνουν μπίρες, συζητούν για τις λήψεις τους και τις δουλειές που τους προκύπτουν, μοιράζονται εικόνες που σκέφτονται να αποτυπώσουν, ακόμα και σιωπές. Η ομάδα ποικίλλει σε ηλικίες, αισθητική, χαρακτήρες και σε αυτό έγκειται η ομορφιά της: Διαφορετικοί άνθρωποι συμπράττουν για έναν κοινό σκοπό, για να αναδείξουν μια όμορφη πλευρά της πόλης η οποία έχει παρεξηγηθεί αρκετά από ανθρώπους που δεν τη βλέπουν όπως αυτοί.

«Καθώς χάνεσαι μέσα στα στενά της Ομόνοιας ανακαλύπτεις έναν άλλο κόσμο που έχει την ίδια ομορφιά και ενδιαφέρον όπως το υπόλοιπο κέντρο. Μην ξεχνάμε ότι το σημείο συνάντησης για πολλούς, από τα παλιά χρόνια μέχρι και σήμερα, ήταν και είναι η Ομόνοια. Μέσα από αυτή την ομάδα θέλουμε να δείξουμε πως μπορείς να αγαπήσεις και αυτή την πλευρά της πόλης, χωρίς να την αφήνεις στο περιθώριο, ανεξάρτητα αν αυτό έχει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον για εμάς. Εκεί βρίσκεται η πηγή έμπνευσής μας και πολλές φορές η δύναμη να κάνουμε πράγματα στην καθημερινότητά μας», εξηγεί ο φωτογράφος και μέλος του «Ομόνοια λόβερς», Νίκος Μαλιάκος.

«Η Ομόνοια σού μαθαίνει πώς να επιβιώνεις στον δρόμο, είτε είσαι θεατής, είτε πρωταγωνιστής. Είναι μια παράσταση που κρατάει νύχτα - μέρα δίχως τέλος. Δεν χρειάζεσαι καν εισιτήριο. Έχει τόσο πολλές λεπτομέρειες, γωνιές, ανθρώπους και καταστάσεις να ανακαλύψεις, που δεν θα σταματήσει ποτέ να μας κινεί την περιέργεια και το ενδιαφέρον να την ανακαλύπτουμε και να την αγαπάμε με τα καλά και τα κακά της».

INFO *Το project «Ομόνοια λόβερς» βρίσκεται σε Facebook (@omonoialover) και Instagram (@omonoia_lovers) όπου οι φωτογράφοι που συμμετέχουν μοιράζονται καθημερινά τα στιγμιότυπα που συλλέγουν από την ευρύτερη περιοχή του κέντρου και φυσικά τον πυρήνα του, την Ομόνοια. Χρησιμοποιώντας το hashtag #ομόνοια_λόβερς μία δική σας φωτογραφία μπορεί να συμπεριληφθεί στο feed τους.*

Vangelis Grav

Στράτος Νεσλεχανίδης

Στο «BAZZAR» υπερθεάματος του Cirque du Soleil

Ένα από τα διασημότερα καλλιτεχνικά σύνολα του κόσμου έρχεται στο Ελληνικό και, εμείς, περιμένουμε την ώρα που θα το χειροκροτήσουμε.

Τα βλέμματα είναι κολλημένα σε ένα τεντωμένο σκοινί. Σε κάθε βήμα του ακροβάτη, αυτό ταλαντώνεται με χάρη σαν να απαντά θετικά στο φλερτ ενός γοητευτικού καζανόβα. Μερικά κλάσματα του δευτερολέπτου αργότερα, μουσική, χορός, φώτα. Εξτραβαγκάντζα φορεσιές και πολύχρωμα βαμμένα μάτια. Η παράσταση έχει μόλις ξεκινήσει.

Στο Μόντρεαλ, ένα γκρουπ 20 μουσικών του δρόμου το 1984 αποφάσισε να δώσει στην «αφεντιά» του το όνομα «Τσίρκο τού Ηλιου». Το Cirque du Soleil σήμερα, πέρα από ένα εκ των πιο γνωστών χοροθεατρικών συνόλων, είναι μια ομάδα που μπορεί να εγγυηθεί στους απανταχού θεατές της σε όλο τον κόσμο ότι παρακολουθώντας την θα βιώσουν την εμπειρία πολλών και διαφορετικών συναισθημάτων. Θα εντυπωσιαστούν, θα κινηθούν χορευτικά στους ρυθμούς της, ίσως κλάψουν και λίγο και, εντέλει, θα περάσουν καλά. Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα η ομάδα που πάτησε τα 30 χρόνια, μετράει

εκατομμύρια φαν σε όλο τον κόσμο – τον οποίο παρεμπιπτόντως έχει σχεδόν γυρίσει ολόκληρο. Μιλάμε για πάνω από 190 εκατομμύρια θεατές ανά τον κόσμο, ενώ έχει βρεθεί σε 450 πόλεις και αυτή τη στιγμή διαθέτει 4.000 εργαζόμενους, συμπεριλαμβανομένων 1.000 καλλιτεχνών από 60 διαφορετικές χώρες.

Σε αυτό το ταξίδι της 18ης Ιουλίου έρχονται στην Αθήνα για να παρουσιάσουν στην εμβληματική σκηνή του Alchemy Project το «Bazzar», σε συνεργασία με το Piraeus Real Estate. Πρόκειται για μια παραγωγή που είχε την επίσημη πρώτη της πίσω στο μακρινό 1984 και αποτελεί αδιαμφισβήτητα μία από τις επίσημες αγαπημένες του περίφημου Τσίρκου, μιας και αυτή περιέχει στοιχεία του καλύτερου DNA του. Ακροβάτες, μουσικοί και χορευτές κάτω από το μαγικό ραβδί του μαέστρου δημιουργούν ένα μοναδικό σύμπαν.΄Εναν διαφορετικό πλανήτη στον οποίο τα πάντα είναι πιθανά και φανταστικά απίθανα, ένα μέρος όπου το απρόσμενο γίνεται πραγματικότητα.

«Είμαστε σίγουροι ότι ο κόσμος θα λατρέψει το “Bazzar", που είναι έτσι σχεδιασμένο ώστε να αιχμαλωτίσει την καρδιά του θεατή με τη μαγεία του» είπε ο CEO Mac.S.Far του Alchemy Project, μίας από τις μεγαλύτερες και ηγετικές εταιρείες στον κόσμο του θεάματος με επιχειρήσεις σχεδόν σε κάθε σημείο στον κόσμο, όπως Τουρκία, Βραζιλία, USA, Μ.Βρετανία, Κατάρ, Σιγκαπούρη και πρόσφατα στο Ομάν, Αίγυπτο, Λίβανο, Ελλάδα. Αξίζει να σημειωθεί ότι μέσα σε μόλις 10 χρόνια από τη δημιουργία του, το Alchemy Project κατάφερε να εδραιωθεί ως μία από τις πιο γρήγορα αναπτυσσόμενες εταιρίες θεαμάτων ανά τον κόσμο, φτάνοντας μέχρι και τους 400 εκατομμύρια ανθρώπους να απασχολούνται κάτω από την υπογραφή του.

Χάρη σε αυτό, λοιπόν, μπορούμε τώρα να μετράμε αντίστροφα μέχρι την 18η Ιουλίου οπότε και το όνειρο θα γίνει πραγματικότητα και θα μπορέσουμε να βρεθούμε ως θεατές του φαντασμαγορικού αυτού σόου. Γιατί κάποιες φορές θέλουμε να αφήνουμε τη φαντασία μας να οργιάζει, αλλά μερικές άλλες θέλουμε να τη βλέπουμε με σάρκα και οστά μπροστά μας να χορεύει, να ακροβατεί, να παίζει.

Κάπου σε αυτό το σημείο, ακούγεται ένα μεγάλο, θερμό χειροκρότημα. Τα φώτα ανάβουν υπέρλαμπρα και ο χώρος έχει γεμίσει χαρούμενες, εκστασιασμένες φάτσες. Η παράσταση μόλις τελείωσε. A

INFO

Από τις 18/7 μέχρι τις 4/8 το Cirque du Soleil με την υποστήριξη του CityLink, τη χορηγία της Skoda Auto AE και Cosmote TV και τη Φιλοξενία του Ελληνικόν ΑΕ θα βρίσκεται πολύ κοντά μας για να σπεύσουμε να το παρακολουθήσουμε.

Ο **Ερρίκος Λίτσης** θέλει να συζητήσει πολιτικά με τους ρόλους του

Ο ηθοποιός που ταυτίστηκε με τον καλτ κινηματογράφο μιλά για τους αριστερούς και τη διακριτική γοητεία της βίας που ασκούμε καθημερινά.

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ** - Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Σε αυτό το σημείο λίγο θυμώνει. Το σάλιο του, σαν το δίκιο, τον πνίγει. Πίνει λίγο νερό. «Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς σε αυτό που κάνουμε και πιστεύουμε. Να μη λέμε ότι είμαστε αριστεροί και συμπεριφερόμαστε σαν κωλοφασίστες».

Στριμωγμένο στα τείχη ενός λευκού φλιτζανιού, το καϊμάκι χαλάρωνε στο ατάραχο σκούρο ζουμί. Μερικά μπισκότα Μιράντα αργότερα, ο Ερρίκος Λίτσης με ένα φύσημά του έφερνε την τρικυμία στο ήσυχο τοπίο κάνοντας το τραπέζι να μυρίζει ακόμα πιο έντονα ελληνικό καφέ. Το μουστάκι του είχε γίνει λίγο καφετί στις άκρες, το παρατήρησα όταν χαμογελώντας μου είπε: «Έλληνας είμαι. Στο θρήσκευμα είμαι Ισραηλίτης, Εβραίος δηλαδή. Θα ήθελα να μιλήσουμε για καλλιτεχνικά, άντε το πολύ για πολιτικά».

Τον συνάντησα στο «Βοτανοπωλείο», στα Άνω Πετράλωνα – την περιοχή που δεν αποχωρίζεται εύκολα και που του αρέσει να περπατάει κάθε μέρα μην τυχόν και αφήσει κάτι απάτητο από αυτήν. Ξεκινήσαμε να μιλάμε σαν να γνωριζόμαστε από παλιά.

Ένα αυτόγραφο: Το κοινό του

«Το κινηματογραφικό κοινό μου χτίστηκε με τις δύο ταινίες του Γιάννη Οικονομίδη, "Σπιρτόκουτο" και "Ψυχή στο Στόμα", και με τον «Τσίου" του Μάκη Παπαδημητράτου. Αυτές οι τρεις ταινίες, ενώ φαινομενικά δεν δείχνουν να έχουν κάτι κοινό, τελικά έχουν: Απευθύνονται σε ένα νεολαιίστικο κάπως δικό μου κοινό. Από εκεί και πέρα σε όποιες ταινίες έχω παίξει –και είναι πάνω από 25– είναι σαν ο θεατής να αναζητούσε αυτό το ιδιαίτερο παίξιμο, εάν θέλεις, σε μένα».

«Έχει τύχει να μου πουν ότι "πήγαμε να δούμε την τάδε ταινία επειδή ξέραμε ότι θα παίζεις εσύ"».

«Πιστεύω ότι είναι από rock 'n roll τύποι μέχρι λαϊκά παιδιά, άτομα που επικοινωνούν εύκολα μεταξύ τους. Συνήθως είναι νέων ηλικιών. Πολύ μακριά από το δικό μου μέσο όρο. Κάτι ανακαλύπτουν που τους αρέσει στον κινηματογράφο που κάνω».

Ο γιος Ερρίκος

«Οι γονείς μου ήθελαν να είμαι εγώ καλά. Δεν συνάντησα πολλά εμπόδια από εκείνους στη ζωή μου. Ήθελαν, όπως κάθε μικροαστός γονιός της δεκαετίας του '70, να σπουδάσω κάπου. Πέρασα στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά, Ανωτάτη Βιομηχανική λεγόταν τότε. Η μάνα μου χαρακτηριστικά έλεγε "αγόρι μου, κάνε ό,τι σε φωτίσει ο Θεός"».

Κυριακή στο Γήπεδο

«Γήπεδο έχω πάει πέντε φορές στη ζωή μου. Τις δύο από αυτές ήταν στον Απόλλωνα με τον φίλο μου τον Γιώργο που έχει το "Μπάτμαν"».

«Δοκιμάσαμε να παίξω μουσική εκεί αλλά προτιμήσαμε να παραμείνουμε φίλοι».

Ο Dj Λίτσης

«Ήμουν dj σε ένα κλαμπ επί έξι-εξίμισι χρόνια. Ήταν τότε η εποχή των 90s και παίζανε ελληνικά. Δεν τα ήξερα αυτά τα τραγούδια, τα έμαθα στη δουλειά. Κάποια στιγμή κατάλαβα ότι έκανε τον κύκλο του όλο αυτό. Μέχρι πού θα πας με αυτή την ιστορία; Τσιφτετέλια και μπουζούκια και αλκοόλ;».

Cast: Στον ρόλο του... ο Ερρίκος Λίτσης

«Είχα ακούσει σαν κάποια θύμηση του πατέρα μου ότι ήθελε να γίνει ηθοποιός, όμως δεν λειτούργησε για μένα ως αυτοσκοπός. Δεν πρόλαβε ούτε εκείνος ούτε η μητέρα μου να με δουν στον κινηματογράφο».

«Από το 1997 μέχρι το 1999 πέρασα μία περίοδο μεγάλης στεναχώριας, όχι κατάθλιψης αλλά θλίψης, πένθους. Το 1997 είναι η χρονιά που ολοκληρώθηκε η απώλεια των γονιών μου: Το '96 η μητέρα μου και το '97 ο πατέρας μου. Τότε κατάλαβα ότι η ζωή είναι κάτι που χωρίς να σε προειδοποιήσει, τελειώνει. Μέσα σε ένα χρόνο έχασα και τους δύο γονείς μου. Όλο αυτό με έβαλε στη σκέψη ότι μήπως πρέπει τελικά να ψάξουμε και να ακολουθήσουμε τα πραγματικά μας θέλω».

«Δεν άργησα, στο ξαναλέω, ξεκίνησα τη σωστή στιγμή», *σε εκείνο το σημείο γέλασε και βούτηξε το βλέμμα του στο φλιτζάνι με τον ελληνικό καφέ.* «Το θέμα δεν ήταν να ξεκινήσω μία καριέρα γενικά και αόριστα στα 25 μου. Η πρώτη μου μεγάλου μήκους ήταν η συγκεκριμένη ταινία, το "Σπιρτόκουτο", έκανε τη συγκεκριμένη αίσθηση και έτσι εγώ ακολούθησα τον δρόμο που ακολουθώ».

Ο πρωταγωνιστής του Οικονομίδη

«Ο Γιάννης με ανακάλυψε την άνοιξη του 2000 σε ένα γραφείο κάστινγκ για μια ταινία. Είχα πάει εκεί μετά από μια αγγελία που είχα διαβάσει στην Ελευθεροτυπία ότι "ζητούνται ηθοποιοί 40-45 χρονών"».

«Ο Οικονομίδης τότε ετοίμαζε μια ταινία, λεγόταν "Η Ψυχή στο στόμα" και δεν είναι η γνωστή "Ψυχή στο στόμα" που είδαμε το 2006. Έκρινε τότε ότι είμαι κατάλληλος για να υποδυθώ έναν σουβλατζή. Ξεκινήσαμε πρόβες. Όλα πήγαν πολύ καλά και πολύ ωραία αλλά η ταινία δεν έγινε. Μετά από δύο μήνες περίπου ο Γιάννης μάς εξήγησε ότι δεν θα συνεχιστεί αυτή η παραγωγή. Μετά από αυτό, εγώ ήμουν ήδη αυτός που ήμουν και ο Γιάννης έψαξε να με βρει. Μοιράστηκε μαζί μου ότι έχει στο μυαλό του μία ταινία που θα τη στήριζε πάνω μου και, μελλοντικά, έμελλε να γίνει αυτό που σήμερα λέμε "Σπιρτόκουτο"».

Ο CFO κύριος Ερρίκος Λίτσης

«Ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου ως τον οικονομικό διευθυντή μιας εταιρείας και ας σπούδαζα οικονομικά. Τότε ήταν και η εποχή της Μεταπολίτευσης, περνάγαμε καλά, ήμασταν μαχητές, θέλαμε να χτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο. Πιστεύαμε ακράδαντα ότι μπορούσαμε να το κάνουμε».

«Τι πήγε λάθος; Το ότι "πιστεύαμε ακράδαντα ότι μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο". Είναι λάθος από μόνο του. Το έχουν παλέψει τόσοι πριν από εμάς. Τόσο εύκολο είναι; Είναι καλύτερος τώρα ο κόσμος αλλά προχωράει τρομακτικά αργά. Εμείς τότε νομίζαμε ότι θα αλλάξει σε δύο μέρες. Έτσι είναι όμως η νιότη. Όταν είσαι νέος πιστεύεις πραγματικά ότι τα ξέρεις όλα, τα έχεις δει όλα και άρα μπορείς να τα αλλάξεις όλα».

Και το μέλος στη λέσχη των αθεράπευτα αισιόδοξων

«Όταν είμαστε νέοι πιστεύουμε ότι είμαστε ανίκητοι. Γι' αυτό και αντιμιλάμε στους μεγαλύτερους, τους γονείς μας. Νομίζουμε ότι ο κόσμος γεννήθηκε μαζί με εμάς. Ότι πριν από εμάς δεν υπήρχε ο κόσμος ή ότι δεν θα υπάρξει μετά από εμάς».

«Καλώς ή κακώς ήλπιζα σε μία άλλη εξέλιξη, όταν αναρριχήθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Πολιτικά αφελής; Πιθανό. Ρομαντικός αθεράπευτα; Πάλι πιθανό. Περίμενα όμως κάτι άλλο. Γι' αυτό και σήμερα κρατάω τις αποστάσεις μου. Το αν ένας καλλιτέχνης είναι αριστερός ή δεξιός προκύπτει από τα πεπραγμένα του, από αυτά που κάνει και από αυτά που λέει, όχι με δηλώσεις του "είμαι αριστερός ή είμαι δεξιός"».

«Για να είσαι αριστερός πρέπει να έχεις και ένας ήθος, είναι αναγκαίο αυτό το πράγμα, αλλιώς είσαι αριστερός του κώλου. Ο αριστερός είναι ένας τρόπος και μία στάση ζωής. Δεν είναι "δηλώνω" αριστερός και πάω σπίτι και σπάω τη γυναίκα μου στο ξύλο».

«Κάθε λαός είναι το αποτέλεσμα της παιδείας που έχει λάβει σε βάθος χρόνου».

Συνέντευξη με έναν Βρικόλακα

Η λέξη "μπούλινγκ" έπεσε στο τραπέζι όπως η γροθιά εκείνου που εκβιάζει την έκβαση οποιουδήποτε αποτελέσματος προς όφελός του. Ξεφύσηξε πολλές φορές πριν ξεκινήσει να μιλάει. Μέτρησα πέντε μεγάλες αργές αναπνοές. Έπειτα, βγήκε ήχος από το στόμα του. «Μάλλον δεν έχουμε καταλάβει γύρω μας τι σημαίνει βία, τι σημαίνει μπούλινγκ. Το να λες σε κάποιον ότι είσαι σε κατάθλιψη και κάθεται σαν κουράδα στον καναπέ, είναι μπούλινγκ. Αυτό που μου έκανε ο φίλος μου, ο Γιαννης Οικονομίδης, ήταν μπούλινγκ». *Σταμάτησε τον λόγο του. Ήταν σαν να μου έδινε χώρο κάπου εδώ να γράψω ότι αναφέρεται στη συνέντευξή μου με τον Γιάννη Οικονομίδη στην ATHENS VOICE και συγκεκριμένα, σε μία ατάκα του για εκείνον. Έναν χαρακτηρισμό που έγινε αφορμή για να ανέβει ένα μεγάλο κείμενο στη σελίδα της Δημόσιας Ομάδας του Ερρίκου Λίτση στο Facebook.*

Ξαναπήρε τον λόγο. Σαν να μην τον άφησε ποτέ. «Μάθαμε τώρα τη λέξη μπούλινγκ και την αναπαράγουμε λες και πριν εφευρεθεί αυτή η λέξη συνέβαινε κάτι διαφορετικό. Υπάρχει μία μεγάλη υποκρισία γύρω από αυτό. Όλοι είμαστε κατά, όλοι το καταδικάζουμε και εκείνη ακριβώς την ώρα που το κάνουμε αυτό, το ασκούμε κιόλας. Μεγαλοστομίες λέμε όλοι και αυτήν τη στιγμή υπάρχουν χώρες ολόκληρες που βομβαρδίζονται και εμείς μιλάμε για τη βία γενικά και αόριστα. Δίπλα μας γίνεται χαμός από βία. Συρία; Βενεζουέλα; Ιράκ; Αφγανιστάν; Σαουδική Αραβία; Όλη η ιστορία από καταβολής της ανθρωπότητας είναι γεμάτη βία. Ένας από τους πρώτους μύθους που καταγράφηκε στη Βίβλο έχει να κάνει με τη βία. Μιλώ για την ιστορία του Άβελ και του Κάιν. Αν πραγματικά θέλουμε να εξαλείψουμε τη βία πρέπει να είμαστε πολύ πιο βαθιά ευαίσθητοι από αυτήν την "καταδίκη του μπούλινγκ" ή "της έμφυλης βίας"».

Ερρίκος Λίτσης, ο στρατιώτης

«Υπηρέτησα 23 μήνες και κάτι ψιλά. Πήγα πριν από 40 ακριβώς χρόνια. Στο στρατό έκανα ένα φίλο που μένει στη Λαμία, λέγεται Θανάσης Καγκαράς και θα χαρεί πολύ που μέσα από αυτή τη συνέντευξη του λέω "γεια χαρά". Με Καραμανλή μπήκα, με Ράλλη απολύθηκα. Ήταν λίγο δύσκολη εποχή τότε, είχα αξιωματικούς που ήταν κρυφοπασόκοι και λόγω της αριστεροσύνης τους, γιατί τότε το ΠΑΣΟΚ ήταν αριστερό, καταλάβαιναν πολύ. Είχα και άλλους που δεν».

Στο «πετσί» του ρόλου

«Προσεγγίζω ένα ρόλο σύμφωνα με τη δική μου φαντασία. Έχω κάποιες εμπειρίες στη ζωή μου. Έχω ζήσει, δεν έχω μεγαλώσει σε μία γυάλα. Έχω περάσει μία φυσιολογική ζωή. Παρατηρώ τους ανθρώπους γύρω μου, από εκεί αντλώ την έμπνευση για να στήσω ένα ρόλο».

«Δεν έχω ανάγκη να πάω στο Δρομοκαΐτειο για να υποδυθώ το ρόλο ενός τρελού. Έχω δει εκατό χιλιάδες ταινίες με τρελούς. Πρέπει να δω τους συγκεκριμένους; Προτιμώ να ψάξω μέσα μου για τη δική μου τρέλα».

Για τσίπουρα

«Θα ήταν ωραίο να βρεθώ σε ένα τραπέζι με τον Δημήτρη του "Σπιρτόκουτου", τον Τάκη της "Ψυχής στο Στόμα", τον Ρουμάνο μεθύστακα προπονητή της "Κληρονόμου", τον χαφιέ της Χούντας του "Νοτιά", τον δικηγόρο της "Πολυξένης", το Στέλιο του "Τσίου"».

- Τι θα συζητούσατε; (τον ρωτάω)

- Πολιτικά! (μου απαντάει με ένα γέλιο που βγαίνει από την καρδιά του)

Δύο Βιβλία

«"Η Δολοφονία του Χριστού" του Βίλχεμ Ράιχ και η "Ψυχή του Ανθρώπου στον Σοσιαλισμό" του Όσκαρ Ουάιλντ είναι βιβλία που τα σέβομαι».

Προσεχώς

Μέχρι το τέλος του 2019 θα έχει βγει στους κινηματογράφους η καινούργια του ταινία, «Λούγκερ». «Είναι ένα οικογενειακό δράμα που διαδραματίζεται στην Κρήτη. Έχει μέσα στοιχεία λίγο τύπου "Ντάλας", με ίντριγκες και έτσι. Το έχει σκηνοθετήσει ο Κώστας Χαραλάμπους και παίζω μαζί με τη Στεφανία Γουλιώτη, τον Τάσο Νούσια, συνολικά είμαστε 87 ηθοποιοί».

«Τώρα, επεξεργάζομαι έναν μονόλογο του Γιάννη Τσίρου που έχω στα χέρια μου αλλά δεν έχω καταλήξει ακόμα πώς θα τον παρουσιάσω στη σκηνή».

«Για τον Φεβρουάριο του 2020 έχω κλείσει στο Δώμα του Θεάτρου του Νέου Κόσμου να παρουσιάσω ένα μονόλογο σε κείμενο Τάσου Γουδέλη και σκηνοθεσία Μαρίας Αιγινίτη».

And the Oscar goes to: Errikos Litsis

«Κατά καιρούς έχω περάσει από κάστινγκ ταινιών ξένων παραγωγών αλλά δε με έχουν διαλέξει. Ίσως φταίνε τα κακά αγγλικά μου [σ.σ. γέλια]. Θα τολμούσα να κάνω ταινία οπουδήποτε. Μέχρι τώρα έχω παίξει στη γερμανική "Highway to Hellas" που γυρίστηκε στην Τήνο και στην ισραηλινή "Ha ben shel Helayim" (σ.σ. "Ο γιος του Θεού"). Τα γυρίσματα της δεύτερης έγιναν στη Θεσσαλονίκη, τη Σαντορίνη και το Ισραήλ».

«Και οι δύο ήταν πολύ καλά οργανωμένες παραγωγές αντίστοιχες με τις ελληνικές καλά οργανωμένες παραγωγές που έχω συμμετάσχει. Εντάξει, τώρα που το ξανασκέφτομαι η γερμανική παραγωγή ήταν λίγο πιο "καλά οργανωμένη" αλλά τέλος πάντων. Στα διαλείμματα των γυρισμάτων πρόλαβα να δω και κάποιους φίλους από πάλαι ποτέ στο Ισραήλ και την Τήνο αντίστοιχα».

«Θα έκανα και Ρέππα-Παπαθανασίου ή Παπακαλιάτη ή Χρήστο Δήμα. Ποτέ δεν λέω όχι από την αρχή στις προτάσεις που δέχομαι. Είμαι επαγγελματίας, έχω ένα μέτρο, έχω αρνηθεί κάποια σενάρια που μου φάνηκαν αδιάφορα ή κάποιους ρόλους που δεν είχα να πω κάτι».

Ένας ρόλος

«Έχω χαρεί όλους τους ρόλους μου αλλά ο ρόλος που με σημάδεψε σαν καλλιτέχνη είναι αυτός του Τάκη από την "Ψυχή στο στόμα"».

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Υ.γ. Λένε ότι ακόμα και μέσα από τις χειρότερες αφορμές, μπορείς να κάνεις τις πιο ενδιαφέρουσες γνωριμίες. Ευχαριστώ για αυτήν τη συνάντηση, συνονόματε, Ερρίκο Λίτση – άφησα αυτή σου την ιδιότητα για το τέλος. A

Ποια είναι η «Ορέστεια» που περιμένουμε στο Φεστιβάλ Αθηνών

Ιώ Βουλγαράκη, Λίλλυ Μελεμέ Γεωργία Μαυραγάνη

μιλούν στην ATHENS VOICE για τη σύλληψη, το κείμενο και τη συνεργασία τους

Της ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ

Τρεις γυναίκες. Τρία κείμενα. Μία παράσταση τεσσάρων και κάτι ωρών. «Ορέστεια». Οι αξιόλογοι συντελεστές της τριλογίας ετοιμάζονται πυρετωδώς για την επίσημη πρώτη στο Θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου και, ταυτόχρονα, προετοιμάζονται για τη στιγμή που αυτονομημένοι πια, θα ακολουθήσουν δική τους πορεία περιοδεύοντας στα θέατρα της χώρας. Μέχρι να συμβεί αυτό η Ιώ Βουλγαράκη μάς μιλά για τον «Αγαμέμνονα», η Λίλλυ Μελεμέ για τους «Χοηφόρους» και η Γεωργία Μαυραγάνη για τις «Ευμενίδες».

Η Ιώ Βουλγαράκη δεν επιθυμεί την επικαιροποίηση γιατί τη «στενεύει»

Το χειροκρότημα

«Προσωπικά, στον "Αγαμέμνονα" συγκινούμαι με όλους: με την Κλυταιμνήστρα, που την ύπαρξή της έχει σφραγίσει ο φόνος του παιδιού της και δεν έχει άλλο δρόμο μπροστά της πέρα από την αυτοδικία. Με τον Αγαμέμνονα, που έχει κουραστεί να ανταγωνίζεται τους θεούς αλλά η φύση του δεν τον αφήνει να γαλνέψει. Με την Κασσάνδρα, που σαν μια άλλη Ιφιγένεια πεθαίνει αναίτια. Με τον Χορό, που αμήχανος δεν τολμά καμία πράξη, ώσπου να έρθει να τον σαρώσει βάναυσα μια επόμενη εποχή. Ακόμη και με τον Αίγισθο, που διεκδικεί –μάταια– μια θέση στην Ιστορία. Νομίζω πως το μεγαλείο του ποιητή είναι τέτοιο που μέσα από την ποίηση κλαίει κανείς για όλους, φονιάδες, θύματα και θεατές, ήρωες και αντι-ήρωες, για όλο το ανθρώπινο γένος τελικά. Κάθε θεατής είναι κι ένας άλλος κόσμος, οπότε και μια άλλη πρόσληψη της παράστασης, αλλά φαντασιωτικά αυτό θα ήθελα να συμβεί στον θεατή μας, στον κάθε έναν θεατή μας, χωρίς να τον απασχολεί τι ξέρει και τι πιστεύει για ένα έργο τόσο γνωστό, όσο ο "Αγαμέμνων"».

«Αγαμέμνων»

«Ο "Αγαμέμνων", το πρώτο μέρος της "Ορέστειας", της μοναδικής σωζόμενης τριλογίας του αρχαίου δράματος, είναι για μένα ένα μυθικό σύμπαν που αναβλύζει από το παρελθόν αυτού του τρομερού οίκου των Ατρειδών. Αιμομιξίες, φόνοι, ανθρωποφαγίες βρίσκονται στα θεμέλια του έργου. Το πιο πρόσφατο από τα εγκλήματα, η θυσία της Ιφιγένειας, είναι το κέντρο και ο αιμοδότης της δικής μας αφήγησης. Στην "Ορέστεια" οι νεκροί είναι πιο ζωντανοί από τους ζωντανούς. Η παράσταση επιχειρεί να επανεπινοήσει έναν αρχαίο κόσμο, όχι με την ιστορική έννοια αλλά με τη μυθική. Κι αυτό είναι εξαιρετικά ριψοκίνδυνο και σύνθετο, αν θέλουμε να μη γίνουμε γραφικοί. Αλλά για μένα, που αγαπώ τα παραμύθια, είναι αναγκαίο προκειμένου να υπάρξει χώρος για φαντασία. Η επικαιροποίηση δεν με αφορά, με στενεύει».

Η συνεργασία

«Με τη Λίλλυ και τη Γεωργία συνσκηνοθετούμε τις μεταβάσεις από το κάθε μέρος της τριλογίας στο επόμενο και αντιμετωπίζουμε την παρουσίαση της "Ορέστειας" σε μια ενιαία παράσταση ως υφολογική, ερμηνευτική, ενεργειακή και αισθητική εξέλιξη της κοινής ιστορίας που θα αφηγηθούμε».

Η Λίλλυ Μελεμέ έχει μία ερώτηση: «Κι αν δεν το πράξω;»

«Κι αν δεν το πράξω; αναρωτιέται ο Ορέστης στις "Χοηφόρους". Μέσα σε έναν κόσμο τυπικής και άτυπης αιχμαλωσίας, σε έναν κόσμο που λαχταράει να αφήσει πίσω του κάθε τι παλιό ώστε να ανατείλει μια νέα σειρά πραγμάτων, επιτέλους ήρθε ο καιρός να ξεπλύνει το μίασμα των αρχαίων αιμάτων, ένα παιδί· ο Ορέστης».

«Χοηφόροι»

«Οι "Χοηφόροι", το δεύτερο κομμάτι της Αισχύλειας "Ορέστειας", σηματοδοτούν την ώρα της πράξης. Τόσο οι ρόλοι, όσο και ο χορός, είναι κρίκοι μιας ιστορίας αιμάτινης. Μιας ιστορίας εκδίκησης, με απόλυτο σκοπό και με κάθε κόστος την απόφαση για αλλαγή· για τις μέρες τις καλές που έρχονται. Ξεκινώντας από την ύβρη, το σχήμα των Χοηφόρων διανύει μια τραγική πορεία οδύνης προκειμένου να μεταβεί από την κοινωνία της αυτοδικίας, σε έναν πολιτικό οργανισμό έννομης τάξης. Εδώ οι ήρωες κοχλάζουν. Η τελετουργική, οριακά μαγική και χθόνια διάσταση των πράξεων, αποτελεί βασικό συστατικό της παράστασής μας. Ο χορός –γυναίκες αιχμάλωτες πολέμου και ψυχικά συνδεδεμένες με το νεκρό Αγαμέμνονα– κατέχουν ενεργό ρόλο στα γεγονότα, πυροδοτώντας τους ήρωες και εκπέμποντας μανικά sos. Κάνουν τη δική τους ιδιάζουσα διαδήλωση».

Είναι καιρός να πάμε παρακάτω

«Η επιστροφή του ανέστιου φυγά ως κοινωνικού και ατομικού λυτρωτή πλέον, η σύγκρουση της πατριαρχίας με τη μητριαρχία και τέλος η μητροκτονία, θα σημάνουν τη ρήξη του παλιού κόσμου. Είναι η απόλυτη στιγμή του Τώρα. Με σύμβολο το φίδι, οι ήρωες μεταμορφώνονται. Τα θύματα και οι θύτες αλλάζουν ρόλους μεταξύ τους υποκύπτοντας στη μολυσματική δύναμη της βίας που επεκτείνεται. Το πεπρωμένο, εξαρτημένο από την αρχική αμαρτία, αδημονεί να επαναλάβει το αποτρόπαιο.
Οι πένθιμες χοές είναι οι μαγικές προσφορές που θα ξυπνήσουν την αθάνατη ψυχή του βασιλιά αλλά και ο μοχλός θάρρους και τόλμης που θα τονώσει το ομαδικό πνεύμα και θα οδηγήσει στην ποθητή εκδίκηση. Ο Ορέστης ως εκδικητής, έχοντας την ευθύνη της πράξης του, έρχεται να λυτρώσει την πόλη, τους ανθρώπους αλλά και μια ολόκληρη γενιά, διανύοντας μια ατομική και πολιτική πορεία προς την ενηλικίωση. Ο Αισχύλος στην "Ορέστεια", κάνει έκκληση στην πληγωμένη *Πόλιν*. Συνθέτει τον μύθο, ώστε να λύσει την κατάρα και να πατάξει τα μιάσματα παντός είδους. Από αυτή τη βαθιά σύγκρουση ενστίκτων και φύλων, θεών και ανθρώπων, προτρέπει τους πολίτες πως είναι καιρός να πάμε παρακάτω».

Το χειροκρότημα

«Η παράσταση προσεγγίζει τον κόσμο του Αισχύλου με όχημα το αιμάτινο δρομολόγιο από το σκοτάδι στο φως, με το σώμα, τον λόγο και το νερό – ως στοιχείο λύτρωσης και λησμονιάς. Ο Ορέστης στο τέλος, μόνος, κυνηγημένος από τις αόρατες για τους άλλους Ερινύες, ελευθερωτής και μητροκτόνος, έχει πολύ δρόμο ακόμη να διανύσει για να βρει ο ίδιος τη λύτρωση και το πρόβλημα της Δίκης τη λύση του».

Η Γεωργία Μαυραγάνη περιμένει την κοινωνική και πολιτική κάθαρση

«Ευμενίδες»

«Στο τρίτο μέρος της τριλογίας, αυτό που ξεχωρίσαμε είναι ότι στην ουσία έχουμε να κάνουμε με τον καθαρμό όλης της γενιάς του Ορέστη. Αυτό δεν σημαίνει μόνο τη συγχώρεση αλλά στην ουσία τον αναβαπτισμό όλης αυτής της γενιάς φτάνοντας μέχρι και τον τελευταίο νεκρό του. Πηγαίνοντας στην ιστορία πάρα πολύ πίσω μέχρι και τον Ντάνταλο. Ο Ορέστης μέσα από αυτό ηρωοποιείται μαζί με τη γενιά του. Στα αρχαία ελληνικά ηρωοποίηση σημαίνει αυτός που μένει στον χρόνο. Εδώ ο Αισχύλος επιλέγει όλη η ορέστεια να επιβιώσει σαν ένα σύμβολο ζωής και όχι θανάτου. Για να συμβεί αυτός ο καθαρμός όλης της γενιάς θα πρέπει να ψηφίσει την αθώωσή του η κοινωνία των ανθρώπων γι' αυτό και γίνεται δικαστήριο. Στην ουσία οι άνθρωποι, καθώς αρχίζουν να ομονοούν προκειμένου να βρουν τον τρόπο να αποδώσουν τη δικαιοσύνη, μας δείχνουν πώς μπορεί να δουλέψει μία κοινωνία».

Το χειροκρότημα

«Για μένα το έργο είναι βαθιά χορικό. Η φόρμα που έχουμε επιλέξει είναι χορική. Υπάρχει κάτι αρκετά μυσταγωγικό, έχει ένα έντονο συναίσθημα το οποίο προσπαθούμε να αναδείξουμε. Προσπαθούμε όλοι στην παράσταση να πετύχουμε μία τελετουργική κάθαρση, κοινωνική και πολιτική, και των θεατών και των ηθοποιών».

Η συνεργασία

«Στην ουσία το πρώτο από όλα είναι ότι μας ενωποιεί ο ίδιος ο ποιητής οπότε, αναγκαστικά, ερχόμαστε και σε μία συνομιλία». **Α**

INFO
Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου
28-29/6, στις 20.30

ΦΩΤΟ ©ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

NYEGE NYEGE

Ο Ελληνοαρμένιος πίσω από το πιο συναρπαστικό μουσικό label και φεστιβάλ του κόσμου! Ο **Αρλέν Ντιλσιζιάν** και ο «νέος ήχος» της Αφρικής στον παγκόσμιο μουσικό χάρτη.

Κείμενο: **ΜΑΝΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ**
Φωτογραφίες: **NYEGE NYEGE**

Τι μπορείς να γράψεις για ένα μουσικό φεστιβάλ στο οποίο δεν έχεις παραβρεθεί για να το ζήσεις ζωντανά; Όχι και πολλά πράγματα, αλλά βρίσκεσαι στο «παρά ένα» να κλείσεις εισιτήρια για τη μακρινή Ουγκάντα! Κάπου εκεί, στις αρχές Σεπτεμβρίου και στις όχθες του Λευκού Νείλου είσαι έτοιμος να «καταδυθείς» σε ένα διαφορετικό «μουσικό τριπ», στο φεστιβάλ Nyege Nyege, ίσως το πιο ενδιαφέρον μουσικό φεστιβάλ του κόσμου αυτή τη στιγμή!

Δεν παίρνω κανένα credit, έμαθα από συγκυρία για το Nyege Nyege πριν δύο χρόνια περίπου, εποχή που είχαν ήδη ξεκινήσει τις πρώτες εκδοχές του φεστιβάλ, καθώς και τις πρώτες κυκλοφορίες της ομώνυμης δισκογραφικής Nyege Nyege Tapes. Σε ένα σπίτι στην Αθήνα πετυχαίνω τυχαία τον παλιό γνώριμο Αρλέν Ντιλσιζιάν και μου δείχνει κάτι κασέτες με περίεργα εξώφυλλα. «Χιπ χοπ;» τον ρωτάω. «Όχι, νέα μουσική από την Αφρική! Πειραματική, ντραμς, ηλεκτρονική. Δικό μου label» απαντάει. Σε λίγες ώρες και μετά από ψάξιμο στο ίντερνετ για τη δισκογραφική με το όνομα Nyege Nyege, άνοιξε πραγματικά ένας νέος κόσμος μπροστά μου!

Ο Ελληνοαρμένιος Αρλέν Ντιλσιζιάν, μαζί με τον συνοδοιπόρο και συνιδρυτή Ντέρεκ Ντεμπρού, έφυγαν από την Ευρώπη πριν από περίπου 10 χρόνια για να διδάξουν Ιστορία του Κινηματογράφου και να στήσουν κινηματογραφική σχολή στην Ουγκάντα. Τα κατάφεραν περίφημα και πολλά περισσότερα. Η ενέργεια και η μουσική πρωτοπορία των νέων μουσικών τους «μαγνήτισε» και έτσι άρχισαν να στήνουν τα πρώτα μικρά πάρτι και live shows, που στη συνέχεια εξελίχθηκαν σε μία ευρύτερη πλατφόρμα για όλη την αφρικανική ήπειρο (δισκογραφική, στούντιο ηχογράφησης, workshops, στούντιο παραγωγής ταινιών). Κορωνίδα το ετήσιο φεστιβάλ Nyege Nyege, που γίνεται από το 2015, ένα φεστιβάλ που ένας τοπικός υπουργός χαρακτήρισε ότι «βάζει τους κατοίκους και τον τοπικό πληθυσμό σε ρίσκο λόγω αποκλίνουσας σεξουαλικής συμπεριφοράς και ανηθικότητας». Καλό μου ακούγεται!

Καλλιτέχνες της Nyege Nyege επιστρέφουν και φέτος στην Ελλάδα στο φεστιβάλ Summer Nostos στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Τι να περιμένουμε από τις φετινές εμφανίσεις; Αυτή τη χρονιά το φεστιβάλ Summer Nostos θα παρουσιάσει μερικά από τα πιο πρωτοποριακά ονόματα της Αφρικής. Πέρσι είχαμε τους Rude Boyz με τον χαρακτηριστικό τους Gqom ήχο από το Ντέρμπαν της Νοτίου Αφρικής και φυσικά τον Otim Alpha με τις μοναδικές του εκτελέσεις και «νέα ερμηνεία» πάνω στην παραδοσιακή Acholi μουσική γάμου της Ουγκάντα, φυσικά με πολλά οκτάνια ηλεκτρονικής χορευτικής μουσικής. Η DJ Kampire από πέρσι έχει γίνει μία από τις πιο ανερχόμενες DJ's του κόσμου, με πρόσφατο το ντεμπούτο της στην Αμερική. Φέτος, θα δούμε την Authentically Plastic, μία συναρπαστική νέα DJ από την Ουγκά-

ντα, που «ανακατεύει» club ήχους από την Αφρική μαζί με πολλά ανοιχτόμυαλα αμερικάνικα club στοιχεία (Σάββατο 29 Ιουνίου). Επίσης, οι MCZO & Duke που πρόσφατα είχαν μία φοβερή εμφάνιση στο Berghain του Βερολίνου θα παίξουν το μοναδικό τους στιλ μουσικής singeli, το νέο 180+ bpm είδος χορευτικής μουσικής της Τανζανίας που αρχίζει και κατακτά τον κόσμο *(σ.σ. Τρίτη 25 Ιουνίου, ενώ μην ξεχνάμε ότι θα έχουμε εμφανίσεις και DJ sets και από άλλους καλλιτέχνες της Nyege Nyege, όπως η Catu Diosis και ο Slikback).*

Πώς κατέληξες να ζεις στην Ουγκάντα και στη συνέχεια μάλιστα να οργανώνεις ένα τέτοιο μουσικό φεστιβάλ; Σε θυμάμαι πριν μια δεκαετία και λίγο παραπάνω στην Αθήνα να είσαι «χωμένος» σε underground χιπ χοπ...
Μετακόμισα σαν λέκτορας στην Ουγκάντα πριν 10 χρόνια. Δίδασκα Ιστορία του Κινηματογράφου στο τοπικό πανεπιστήμιο της Καμπάλα. Με τον καιρό αρχίσαμε να «τρέχουμε» κάποια μικρά club nights σαν μια πλατφόρμα για όλους αυτούς τους καλλιτέχνες που ανακαλύπταμε και ήταν εκτός της mainstream μουσικής κουλτούρας της χώρας. Καταλάβαμε ότι δεν υπήρχαν πολλές ανάλογες πλατφόρμες που έδιναν προτεραιότητα και αξία σε αυτού του είδους τη μουσική. Αυτό πριν 7 περίπου χρόνια. Σκοπός του φεστιβάλ ήταν να συνεχιστεί αυτό το πρότζεκτ αλλά σε μία πιο ευρεία κλίμακα, δίνοντας τη σπάνια ευκαιρία σε underground καλλιτέχνες από όλη την ήπειρο να παίξουν ζωντανά και να αλληλοεπιδράσουν σε έναν ενιαίο χώρο. Τα τελευταία χρόνια δίνουμε προτεραιότητα και στις σπάνιες κατά τα άλλα ανταλλαγές ιδεών και συναντήσεις καλλιτεχνών από τα βόρεια και νότια ημισφαίρια, ενώ προσπαθούμε να αναδείξουμε και να παρουσιάσουμε και τις ανερχόμενες σκηνές ηλεκτρονικής μουσικής από άλλα σημεία του πλανήτη, τη Νότια Αμερική και την Ανατολική Ασία.

Η Nyege Nyege, όπως βλέπουμε, δεν είναι μόνο ένα φεστιβάλ, δισκογραφική εταιρία και στούντιο ηχογράφησης, αλλά κάτι ευρύτερο.
Ναι, η Nyege Nyege προσφέρει επίσης ετήσια residencies σε Αφρικανούς αλλά και διεθνείς καλλιτέχνες. Παρέχουμε εργαστήρια για DJs και μουσική παραγωγή σε επίδοξους μουσικούς. Επίσης, δίνουμε έναν ασφαλή χώρο όπου νέοι και μεγαλύτεροι μουσικοί μπορούν να πειραματιστούν και να ανακαλύψουν πτυχές της μουσικής τους, εκεί όπου η πίεση της καθημερινής επιβίωσης στην Καμπάλα ίσως να μην το επιτρέπει μερικές φορές. Τα δύο μουσικά label που «τρέχουμε» ήταν άλλη μία «διέξοδος» μαζί με τα πάρτι και το φεστιβάλ για να παρουσιάσουμε σε όλο τον κόσμο τους ενδιαφέροντες ήχους της περιοχής, καθώς και να καταγράψουμε ιστορικά αυτή τη συναρπαστική στιγμή.

Για κάποιους λόγους η αφρικανική κουλτούρα και ο πολιτισμός δεν βρίσκονται στο παγκόσμιο επίκεντρο, ίσως λανθασμένα εγώ να το λαμβάνω έτσι. Ενώ σίγουρα υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον γύρω από το πολιτιστικό περιεχόμενο της Αφρικής τα τελευταία χρόνια (μουσική, κινηματογράφος, σύγχρονη τέχνη, μόδα), ο τρόπος που καταναλώνεται από τη Δύση πρέπει να μελετηθεί. Πολύ συχνά βλέπουμε νέα συναρπαστικά είδη ηλεκτρονικής μουσικής από την Αφρική να καταναλώνονται από τους δυτικούς σαν «exotica», να λατρεύονται για ένα - δύο χρόνια και μετά να ξεχνιούνται, παρά να τα βλέπουν σαν μια ενεργή μουσική σκηνή με συνέχεια, που εξελίσσεται και προοδεύει με τα χρόνια. Μερικά παραδείγματα που μου έρχονται στο μυαλό, το Shangaan electro από τη Νότια Αφρική και η Balani Sound System Culture από το Μάλι. Την ίδια στιγμή, πολλές υποσαχάριες αφρικανικές χώρες έχουν μερικούς από τους πιο νεαρούς πληθυσμούς του πλανήτη, εκεί η μουσική έχει αφομοιωθεί στην καθημερινή ζωή σε μεγάλο βαθμό σε σχέση με τη Δύση, όπου απλά θεωρείται ένα είδος διασκέδασης. Υπάρχει πολύ ταλέντο και ενέργεια εδώ.

Πώς θυμάσαι το πρώτο Nyege Nyege φεστιβάλ που διοργανώσατε και ποιες ήταν οι προκλήσεις τότε; Το πρώτο φεστιβάλ Nyege Nyege στην ουσία ανακοινώθηκε και οργανώθηκε λίγες βδομάδες πριν πραγματοποιηθεί, τον Σεπτέμβριο 2015. Η Ουγκάντα δεν είχε μέχρι τότε ένα πολυήμερο φεστιβάλ underground μουσικής και δεν υπήρχε καν «βιομηχανία φεστιβάλ» για να ζητήσουμε από κάποιους κάποια βοήθεια, ό,τι χρειάζεται ένα φεστιβάλ με κάμπινγκ, από τουαλέτες μέχρι φώτα και ήχο. Έβρεχε και τις τρεις μέρες, αλλά οι 1.500 άνθρωποι που ήρθαν έμειναν μέχρι τις 9 το πρωί της Δευτέρας και συνέχισαν να έρχονται και τα επόμενα χρόνια.

Υπάρχουν κάποια στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον νέο αφρικανικό ήχο; Ή κάθε χώρα δίνει κάτι το εντελώς δικό της και διαφορετικό;
Δύσκολα να τα βάλεις όλα κάτω από μόνο ένα στοιχείο και ταμπέλα. Η υποσαχάρια Αφρική ανακάλυπτε την αφαίρεση στη μουσική αιώνες πριν την Ευρώπη, όπως και στις εικαστικές τέχνες. Η πειραματική ηλεκτρονική μουσική είναι κάτι πολύ κοντινό στις καρδιές των ανθρώπων εδώ. Η πολυρυθμία και η ταχύτητα είναι επίσης αντιπροσωπευτικοί παράγοντες.

Τι να περιμένουμε από τη Nyege Nyege το ερχόμενο διάστημα; Πολύ και συναρπαστικό υλικό για τους επόμενους μήνες. Μία συνεργασία μεταξύ του studio manager μας Don Zilla με τον Άγγλο παραγωγό Elvin Brandy. Οι HHY & The Kampala είναι μία νέα live μπάντα που θα κάνει ντεμπούτο στο Unsound Festival στην Πολωνία αυτή τη χρονιά. Ο Rey Sapienz έχει ένα νέο μίνι άλμπουμ με τη δική του «μεταλλαγμένη» κονγκολέζικη ρούμπα. Επίσης, νέο άλμπουμ από την MC Yallah από την Κένυα, καθώς και ένα metal/grind-core πρότζεκτ επίσης από την Κένυα.

Τελικά, δεν μας είπες, Nyege Nyege τι σημαίνει και πώς μεταφράζεται; *(γέλια)* Πολλά και διαφορετικά πράγματα! Στην Ουγκάντα σημαίνει «επιθυμία για χορό». Στη γλώσσα σουαχίλι, προς διασκέδαση του κενυάτικου κοινού μας, σημαίνει «καυλωμένος, καυλωμένος!»

nyegenyege.com/
nyegenyegetapes.bandcamp.com/
hakunakulala.bandcamp.com/

22 μαντράχαλες και μια μπάλα

Το γυναικείο μουντιάλ μέσα από το βλέμμα ενός άνδρα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Αυτές τις ημέρες διεξάγεται στη Γαλλία το μουντιάλ ποδοσφαίρου των γυναικών και, παρότι στην Ελλάδα ακόμα και τα αμιγώς αθλητικά σάιτ το σνομπάρουν επιδεικτικά, σε πολλά μέσα του εξωτερικού το θέμα καλύπτεται με τρόπο ανάλογο με εκείνον που καλυπτόταν πέρσι τέτοια εποχή το μουντιάλ των αντρών. Άλλωστε, οι ομοιότητες είναι προφανείς. Οι κερκίδες είναι γεμάτες, επικρατεί πάθος και ενθουσιασμός και το ποδόσφαιρο που παίζεται στο χορτάρι είναι γενικά υψηλού επιπέδου.

Υπάρχουν επίσης οι ισχυρές ομάδες (Ηνωμένες Πολιτείες, Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, Καναδάς, Αυστραλία, Βραζιλία κ.ά.) οι οποίες σε κάποιες περιπτώσεις δέχονται τη διακριτική εύνοια της διαιτησίας. Τρανταχτό παράδειγμα η επανάληψη του –έτσι και αλλιώς ανύπαρκτου– χαμένου πέναλτι της Γαλλίας στον αγώνα με τη Νιγηρία, επειδή το VAR ανακάλυψε ότι το πόδι της τερματοφύλακα απείχε μισό εκατοστό από τη γραμμή του τέρματος. Υπάρχουν βέβαια και οι ομάδες - σάκοι του μποξ, σαν την άμοιρη την Ταϊλάνδη η οποία στον πρώτο τραυματικό αγώνα της ηττήθηκε με 0-13 από τις ΗΠΑ, για να ακολουθήσει ένα όχι και τόσο τιμητικό 1-5 από τη Σουηδία.

Θα βρούμε ακόμη τις σταρ που μεσουρανούν, όπως η Αγγλίδα Μπρονζ, η Γαλλίδα Λε Σομέρ και η Αμερικανίδα Μόργκαν, αλλά και εκείνες που βρίσκονται στη δύση της καριέρας τους, όπως η 41 ετών Βραζιλιάνα Μάρτα η οποία μετράει επτά συμμετοχές σε μουντιάλ και συνεχίζει να παίζει βασική και να σκοράρει. Μεγάλη απούσα η Νορβηγίδα Άντα Χέγκερμπεργκ της γαλλικής Λιόν, η πρώτη σκόρερ του φετινού Τσάμπιονς Λιγκ γυναικών – ναι, και τέτοιο υπάρχει. Η Χέγκερμπεργκ απέχει σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον άνισο τρόπο με το οποίο η ομοσπονδία της χώρας της αντιμετωπίζει το γυναικείο ποδόσφαιρο σε σχέση με το αντρικό.

Γενικά –και εδώ εντοπίζεται μία από τις διαφορές σε σχέση με το αντρικό ποδόσφαιρο– η πολιτική διάσταση του συγκεκριμένου μουντιάλ είναι αρκετά έντονη. Το μισθολογικό χάσμα ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες (ένα θέμα που βρίσκεται πολύ ψηλά στις φεμινιστικές διεκδικήσεις παγκοσμίως) είναι και εδώ στο προσκήνιο, καθώς στις περισσότερες χώρες υπάρχει χαώδης διαφορά στις αμοιβές των παικτών και των παικτριών του δημοφιλέστερου αθλήματος. Ακόμα και στις ΗΠΑ, όπου η γυναικεία εθνική ομάδα είναι απείρως πιο επιτυχημένη από την αντρική, οι απολαβές της μέσης παίκτριας είναι αισθητά μικρότερες. Στις πολιτικές διαστάσεις του μουντιάλ εντάσσεται και η παρουσία της Αμερικανίδας Μέγκαν Ραπίνο η οποία αποτελεί κόκκινο πανί για τους συντηρητικούς στη χώρα της. Η Ραπίνο είναι ακτιβίστρια υπέρ των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων, αλλά και η πρώτη λευκή αθλήτρια που γονάτισε στην ανάκρουση του εθνικού ύμνου σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις ρατσιστικές θέσεις του Ντόναλντ Τραμπ.

Οι προβοκατόρικες κόντρες που έχουν σαν επίκεντρο –ή πρόσχημα– τον φεμινισμό είναι στις μέρες μας κάτι το πολύ συνηθισμένο. Το πεδίο του μουντιάλ των γυναικών δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Έπειτα, λοιπόν, από το ματς ΗΠΑ-Ταϊλάνδη 13-0 αρκετοί σχολιαστές καταλόγισαν στις Αμερικανίδες έλλειψη αθλητικού πνεύματος, αφού όχι μόνο δεν πάτησαν φρένο μετά από ένα τσουβάλι γκολ, αλλά συνέχιζαν να πανηγυρίζουν σαν τρελές κάθε φορά που η μπάλα αναπαυόταν στα δίχτυα. Όσοι από τους παραπάνω ήταν άντρες τα άκουσαν στη συνέχεια από κάποιες σχολιάστριες. Για παράδειγμα, η Arwa Mahdawi, στο άρθρο της στην «Guardian» με τίτλο «Οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να νικήσουν, ακόμα και όταν νικούν 13-0» σημειώνει: «Υπάρχει κάτι εξοργιστικό σε ένα μάτσο άντρες σχολιαστές που λένε στην καλύτερη γυναικεία ομάδα του κόσμου: "Χαλαρώστε, κυρίες μου". Πρόκειται για ένα χαστούκι σεξισμού». Κάποιοι βέβαια αντέτειναν ότι αυτό ακριβώς κάνουν οι σχολιαστές από κτήσεως αθλητικογραφίας: Κρίνουν –και συνήθως κατακρίνουν– ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν το άθλημα καλύτερα από τους ίδιους. Ανάλογο κράξιμο, άλλωστε, είχε φάει και η ανδρική εθνική ομάδα της Γερμανίας έπειτα από το 7-1 επί της Βραζιλίας στο μουντιάλ του 2014. Στο παιχνίδι μπήκαν οι ανώνυμοι/ες μονομάχοι των σόσιαλ μίντια και η μπάλα δεν άργησε να πάει στις εξέδρες. Το θέμα άλλωστε προσφέρεται για κάτι τέτοιο. Όρεξη να υπάρχει.

Σε καθαρά αγωνιστικό επίπεδο οι κορυφαίες τουλάχιστον ομάδες δεν υπολείπονται τεχνικά από τις αντίστοιχες αντρικές. Οι όποιες διαφορές εντοπίζονται κυρίως στο θέμα της δύναμης. Οι άμυνες είναι αρκετά πιο χαλαρές, ενώ απουσιάζουν σε μεγάλο βαθμό τα σκληρά μαρκαρίσματα και τα αντιαθλητικά φάουλ. Ένα παρατηρητικό μάτι θα διαπιστώσει ότι σπανίζουν ακόμη οι φιγουρατζίδικοι πανηγυρισμοί, οι συμπλοκές, οι επιδείξεις αχρείαστου ηρωισμού, αλλά και το «θέατρο» για να ξεγελαστεί η διαιτητής. Όλα τα τελετουργικά, δηλαδή, που οι ανθρωπολόγοι πιστεύουν ότι προέρχονται από τα βάθη των αιώνων και που μέχρι τώρα τα θεωρούσαμε συνυφασμένα με την ποδοσφαιρική κουλτούρα.

Όποιος/α πάντως νιώσει σύνδρομο στέρησης από τα παραπάνω τελετουργικά, έχει ευτυχώς τη δυνατότητα να παρακολουθήσει το ανδρικό Copa America που διεξάγεται επίσης αυτές τις μέρες στη Βραζιλία. Εκεί η ποζεριά και η κλωτσιά πάνε σύννεφο – μαζί βέβαια με πολλές ακόμη αρετές. Το μόνο βέβαιο είναι ότι και το φετινό καλοκαίρι έχει τεράστιο ποδοσφαιρικό και ανθρωπολογικό ενδιαφέρον.

ΦΩΤΟ: EPA-SEBASTIEN NOGIER

Η **Μανίνα Ζουμπουλάκη** δεν είναι 82 χρονών

Αλλά γράφει σαν να είναι, στο νέο της βιβλίο **«Το (σχεδόν) ημερολόγιο μιας 82χρονης»**

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ** *(panikoval500@gmail.com)*
Φωτό: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΦΑΜΑΝΩΛΗΣ**

Με τη Μανίνα γνωριζόμαστε από μικρά παιδιά – του δημοτικού. Θα ήταν αστείο να κάνουμε μία κουβέντα για την τρίτη ηλικία και το νέο της βιβλίο «Το (σχεδόν) ημερολόγιο μιας 82χρονης» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος, χωρίς να γελάμε. Στην ίδια παρέα που ανήκουμε και οι δύο, όλοι φίλοι από τα παλιά αντιμετωπίζουμε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο τα γηρατειά: σαν να μην υπάρχουν, σαν να αφορούν άλλους. Κι ας μιλάμε, όποτε βρισκόμαστε, για παθήσεις, πόνους μέσης, φάρμακα, αγωγές. «Αυτό το 'χω. -Κι αυτό το 'χω. -Κι εγώ το 'χω».
Το βιβλίο, ένα ημερολόγιο μιας γυναίκας που ζει την ηλικία της με το volume στο 11, θα ευχόμασταν να καθρεφτίζει τον τρόπο που θα γεράσουμε όλοι. Το αισιόδοξο είναι ότι η Μανίνα βάσισε την ηρωίδα της σε υπαρκτά πρόσωπα που τα γνωρίζει καλά, και, ναι, ζούνε έτσι, μιλάνε έτσι, αυτό που θα θέλαμε και για εμάς όταν έρθει εκείνη η εποχή. Προς το παρόν, τη συζητάμε.

M.Z. Όταν μου ήρθε η ιδέα για αυτό το βιβλίο, άρχισε να τρέχει, βγήκε πολύ εύκολα. Υπήρχε, το είχα στο μυαλό μου. Και με το που είδα τη Ρούλα Μητροπούλου ένα βράδυ σε ένα μίτινγκ των παλιών συνεργατών του «Ταχυδρόμου», είπα «να' τη! Αυτή είναι η ηρωίδα μου!». Ήταν κομψή, εύθυμη, αστεία. Πάντα δούλευε, πάντα ήταν δυναμική, έχει τα τραύματά της όπως όλοι – δεν έφτασε στα 80 χωρίς απώλειες. Απολαμβάνει την οικογένειά της αλλά είναι ανεξάρτητη, έχει τη δική της ζωή.

Άνθρωποι σαν τους φίλους μας.
M.Z. Ακριβώς. Σκεφτόμουν δηλαδή αυτό, έτσι όπως μιλάμε εμείς τώρα, που είμαστε μπροστά στο φάσμα των γηρατειών… Δηλαδή όταν γεράσουμε δεν θα μιλάμε πια έτσι; Δεν θα γελάμε; Δεν το ήθελα. Αφού μας ξέρω, εμείς θα παραμείνουμε έτσι: σαν τη Μελίνα, την ηρωίδα του βιβλίου. Η οποία βασίζεται σε πραγματικά πρόσωπα, γυναίκες που γνωρίζω καλά και βρίσκονται σε αυτό το ηλικιακό φάσμα. Είναι απόλυτα αληθινές, ζούνε την τρίτη ηλικία τους με το χιούμορ, το κέφι και τη ζωντάνια που είχαν και στα 30 και στα 40, σε όλη τους τη ζωή. Άλλη μία γυναίκα από την οποία εμπνεύστηκα είναι η περιβόητη Κατερίνα που είχε το κατάστημα Monblümchen και έκανε και πόρτα στο «Άτομο», cult φυσιογνωμία της Αθήνας. Είναι μία «μεγάλη» γυναίκα, θέλω να πω είναι κοντά στην ηρωίδα μου, και δεν έχει σταματήσει να ντύνεται εκκεντρικά, όπως ντυνόταν. Ή η Ματούλα, η γνωστή, του Κολωνακίου που, όποτε τη βλέπεις, είναι σαν μοντελάκι. Στο μυαλό μου είχα και την Iris Apfel. Έτσι κι εγώ, λοιπόν, πήρα για ηρωίδα μια γυναίκα που δούλευε πόρτα σε μαγαζιά γιατί η σύνταξή της δεν της έφτανε. Και ο κολλητός της δεν έχει σύνταξη γιατί είναι, καλή ώρα, σαν κάποιους φίλους μας, που έχουν φτάσει σε συντάξιμη ηλικία αλλά δεν έχουν τα απαραίτητα ένσημα.

Παλιά λέγανε «ηλικιωμένο» όποιον πάταγε τα 50.
M.Z. Έχει ανέβει το όριο ζωής. Ο πατέρας μου κλείνει τα 93 και μπαίνει στα 94. Μακάρι όλοι να φτάσουν σε τέτοιες ηλικίες. Γι' αυτό και η Μελίνα, η ηρωίδα, λέει ότι δεν κοιτάζει το μέλλον, κοιτάζει μόνο το παρόν. Αυτό είναι το «μάθημα» του βιβλίου. Ότι λέει στον άλλον «Θα τα πούμε αύριο» και μετά σκέφτεται «Χμ, είναι μεγάλη κουβέντα αυτό. Ας μην το λέω, γιατί ποιος ξέρει μέχρι αύριο».

Σε μελαγχόλησε καθόλου η σύλληψη του βιβλίου, η προετοιμασία;
M.Z. Θα σου πω πότε μελαγχόλησα. Το έγραφα πέρσι το καλοκαίρι, όταν ήμουν στη Θάσο διακοπές και τότε έγινε η τραγωδία στο Μάτι. Είχα μόλις πάρει τα παιδιά μου από το Μάτι. Στο κείμενο είχα ήδη γράψει ότι αυτή πηγαίνει στο Μάτι για μπάνιο μαζί με έναν καινούργιο της φίλο, ίσως γκόμενο, ακολουθούσα βήμα βήμα τις ημέρες στο ημερολόγιό της, τότε είχα πάει στο Μάτι πολλές φορές και το είχα γράψει, το πόσο ωραίο είναι. Ήμουν ακριβώς σε εκείνο το σημείο όταν συνέβη η τραγωδία. Και έπαθα σοκ, μελαγχόλησα πάρα πολύ. Έλεγα, δεν γίνεται να μην το βάλω στο βιβλίο. Έτσι, την επικαιρότητα τη χρησιμοποίηση κανονικά στη ροή του γραψίματος.

Το βιβλίο είναι γραμμένο με αισιοδοξία, πάντως.
M.Z. Δεν με κατέθλιψε το βιβλίο, ίσα ίσα μού έβγαλε ένα φόβο. Δηλαδή με απενοχοποίησε, να σου πω; Έβαλα μία γυναίκα που σκέφτεσαι σαν κι εμάς περίπου, με φίλους που σκέφτονται κι αυτοί σαν κι εμάς. Έλεγα ότι, ναι, μπορεί να υπάρξουνε αυτοί οι άνθρωποι. Το βιβλίο ξεκινάει με το ΙΚΑ, που πάει και στέκεται στην ουρά, και ήδη, από την πρώτη σελίδα, είναι ντυμένη σαν Αγιοβασίλης. Και της τη λένε και απαντάει «Όχι, αγάπη μου, εγώ αυτό θα φοράω». Το έκανα «μεγαλύτερο από τη ζωή» και αυτό με ανέβασε πάρα πολύ ψυχολογικά.

Είναι η πιο αισιόδοξη σκέψη που μπορείς να έχεις: Ότι μεγαλώνοντας δεν θα χάσουμε αυτό που είμαστε.
M.Z. Την παιδικότητα, τη ράτσα μας, την εφηβεία μας. Αυτό που κουβαλάμε. Δηλαδή, οι γονείς μας την εφηβεία τους την έχασαν. Τη θυσίασαν. …Δεν έχουν χιούμορ. Κάθισα κι έκανα ρεπορτάζ όπως θα κατάλαβες, στην τρίτη, τι τρίτη; τέταρτη ηλικία. Και μια μέρα, η Μελίνα ξυπνά και δεν μπορεί να πατήσει το πόδι της. Τι μπορεί να έχει, τι μπορεί να παθαίνει. Αυτά που παθαίνουν οι φίλοι μας, αυτά που συζητάμε. Μία σκιά στο στήθος, ζάχαρο. Ένας φίλος μας που έχει τρελά νούμερα ζάχαρο, μια μέρα που ήμασταν σπίτι του, ανοίξαμε το ντουλάπι της κουζίνας και ήταν τίγκα στα κρουασάν με σοκολάτα, αυτά που απαγορεύεται να τρώει. Σαν μωρό, δηλαδή.

Το θέμα είναι να έχεις διατηρήσει την ενεργητικότητά σου, όταν φτάσεις σε τέτοιες ηλικίες.
M.Z. Η γιαγιά μου, στα 85 της, είχε πάει στον γιατρό και του είχε πει: «Γιατρέ, όταν είμαι στο ποδήλατο και γυρίζω να κοιτάξω πίσω, έχω έναν τρομερό πόνο εδώ, στο σβέρκο» *(γέλια).* Κι ο γιατρός της απάντησε: «Εγώ που είμαι 45 και όταν οδηγώ και κοιτάζω πίσω πονάω εδώ». Η γιαγιά συνέχισε να κάνει ποδήλατο μέχρι λίγο πριν πεθάνει. Έμενε στην Ερέτρια βέβαια, ήταν πιο εύκολο. Είχε ένα τρίκυκλο ποδήλατο με καλάθι, έβαζε τα ψώνια της πίσω και πήγαινε… Έτσι κι εμείς, θα παθαίνουμε διάφορα, τι να κάνουμε. Όπως ένας άλλος φίλος μας που είχε τον άκανθα στο πόδι. Έχασε τριάντα κιλά και πέρασε ο άκανθας. Όλοι πια κάτι παίρνουμε για κάτι. Συναντιόμαστε και δεν είναι η κουβέντα μας πια τα οικονομικά, αλλά τα φάρμακα.

Αν ήταν άντρας ο ήρωας θα ήταν διαφορετικό;
M.Z. Δεν ξέρω, να σου πω την αλήθεια. Εγώ τώρα έβαλα την ψυχολογία της γυναίκας. Μπαίνει, ας πούμε, στο ταξί και της αρέσει ο ταξιτζής και γι' αυτό της φτιάχνει όλη η μέρα. Βέβαια μετά παθαίνει το στομάχι της και χαλιέται. Αυτό δεν ήξερα πώς θα μπορούσα να το κάνω με άντρα. Επίσης, τις γυναικείες φιλίες τις ξέρω. Γράψε αυτά που ξέρεις, δηλαδή· αυτό τον κανόνα ακολούθησα.

Εγώ το θέλω και ταινία αυτό, Μανίνα. A

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

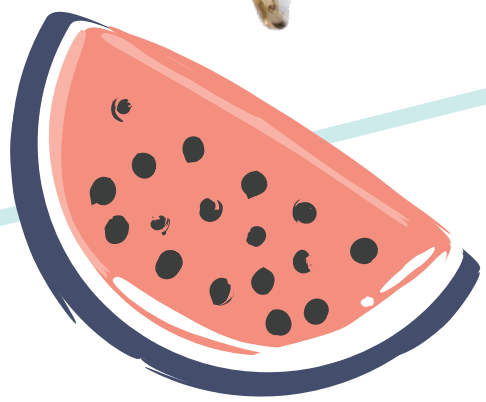

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Show Room, Ηλιούπολη, Βύρωνος 1, 2109960535, www.ofthalmos.gr
Καταστήματα: Αγία Παρασκευή, Αθήνα, Άλιμος, Γλυφάδα, Ηλιούπολη, Λαγονήσι, Κερατσίνι, Κορωπί, Νέα Σμύρνη, Παγκράτι, Περιστέρι, Ψυχικό, Χαϊδάρι, Κόρινθος, Ναύπλιο, Πάτρα, Χίος

ΟΠΤΙΚΑ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Ξέρω πού θα βρεις τα πιο stylish γυαλιά ηλίου

Το καλοκαίρι θέλει ήλιο και εμείς stylish γυαλιά ηλίου που να προστατεύουν τα μάτια μας και να αναδεικνύουν το στιλ μας. Επιβάλλεται μια επίσκεψη στα καταστήματα οπτικών **Οφθαλμός** για να χαζέψεις τη νέα συλλογή γυαλιών ηλίου και όλα τα νέα στιλ που θα φορεθούν φέτος. Σχέδια που θα συζητηθούν, εμπνευσμένα από την τελευταία λέξη της μόδας, cat eyes, πολυγωνικοί ή τετράγωνοι φακοί, oversized και πολλά ακόμα υλικά υψηλής ποιότητας και αισθητικής. Τα δοκιμάσαμε όλα, μάθαμε τα πάντα για τη νέα συλλογή και τις νέες τάσεις, επιλέξαμε τα αγαπημένα μας σχέδια και τώρα είμαστε έτοιμες να κατακτήσουμε τον κόσμο και τις παραλίες!

Style

THE BODY SHOP
Απολεπιστικό σώματος, από τη σειρά Cactus Blossom €16

SWATCH
Ρολόι Big Bold Bape NYC edition, από τη σειρά Swatch x BAPE €70

PAOLITA
Παντελόνα Sentwali €247

SPRINGFIELD
Σανδάλια €29,99

KARL LAGERFELD
Πουκαμίσα-φόρεμα

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ (ΜΕ ΑΝΤΗΛΙΑΚΟ)

Δεν είσαι παιδί να σου λένε ότι πρέπει να φοράς αντηλιακό για να προστατεύσεις το δέρμα σου. Αυτό το γνωρίζεις πια. Αυτό που δεν γνωρίζεις όμως είναι ότι η νέα σειρά Sun Sensitive Immediate Protect της Nivea, είναι ειδικά σχεδιασμένη για πολύ ευαίσθητες επιδερμίδες, μη ανεκτικές στον ήλιο. Έχει και ελαφριά, μη λιπαρή και αδιάβροχη υφή για να απλώνεται εύκολα και να προστατεύει ακόμα και μέσα στο νερό.

ADMIRAL
Γυναικεία παπούτσια €39,99

PAUL FRANK
Γυαλιά ηλίου

BIOTEN
Lip balm χειλιών

SALTBEAT
Μπικίνι Zodwa €135

MARIANNA PETRIDI
Σκουλαρίκια με σμάλτο

GUCCI
Γυναικείο άρωμα Bloom

CALZEDONIA
Ψάθινη τσάντα θαλάσσης €19,95

ΥΓΕΙΑ

Η πρωτεϊνική δίαιτα

Μπορούμε να χάσουμε γρήγορα και εύκολα κιλά

Του **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΓΑΪΤΑΝΗ***

Η πρωτεϊνική δίαιτα με το συμπλήρωμα διατροφής Diet Tube υπόσχεται εύκολο και γρήγορο αδυνάτισμα μέσα σε λίγες μέρες. Πρόκειται για ένα διατροφικό πρωτόκολλο τριών εβδομάδων, κατά τη διάρκεια των οποίων ο ενδιαφερόμενος προσλαμβάνει από το στόμα το πρωτεϊνικό συμπλήρωμα Diet Tube στα πλαίσια ενός εξατομικευμένου προγράμματος διατροφής απώλειας βάρους.

Η συγκεκριμένη μέθοδος υπόσχεται απώλεια περίπου 6-8% του σωματικού βάρους σε λίπος, μέσα σε λίγες μέρες, χωρίς να χαθεί μυϊκή μάζα. Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της κέτωσης, μιας διαδικασίας κατά την οποία ο οργανισμός χρησιμοποιεί τις αποθήκες λίπους για την παραγωγή της ενέργειας που χρειάζεται για όλες τις φυσιολογικές σωματικές και διανοητικές λειτουργίες σε καθημερινή βάση.

Τα συμπληρώματα διατροφής Diet Tube αποτελούνται από πρωτεΐνες γάλακτος υψηλής βιολογικής αξίας και συμβάλλουν στη διατήρηση της μυϊκής μάζας, ενώ παράλληλα συμμετέχουν στις μεταβολικές αντιδράσεις του σώματος που οδηγούν στην αποτοξίνωση και την καλή λειτουργία του ήπατος. Παράγονται στην Ιταλία σύμφωνα με τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και έχουν εγκριθεί από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων.

Πιο συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων εβδομάδων δίνεται έμφαση στην υψηλή πρόσληψη πρωτεϊνών μέσω των συμπληρωμάτων και της διατροφής, ενώ κατά την τρίτη γίνεται σταδιακά η επανένταξη των υδατανθράκων στη δίαιτα.

Η λήψη της υψηλής ποιότητας εκλεπτυσμένων πρωτεϊνών από τα συμπληρώματα, σε συνδυασμό με το προσεκτικά σχεδιασμένο πρόγραμμα διατροφής, υπόσχονται την ολική, μη χειρουργική αναδιαμόρφωση του σώματος. Το διατροφικό πρωτόκολλο των τριών εβδομάδων μπορεί να επαναληφθεί όσες φορές χρειάζεται, έπειτα από τη συμβουλή του γιατρού, προκειμένου να επιτευχθούν οι εκάστοτε προσωπικοί στόχοι.

Ο πλαστικός χειρουργός Απόστολος Γαϊτάνης, MD CCST, είναι μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Πλαστικής Χειρουργικής & της Διεθνούς Ένωσης Πλαστικών Χειρουργών ISAPS.
Συνεργάτης του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών
Ιατρείο: Βασ. Σοφίας 48, Αθήνα, 2107222070,
www.agaitanis.gr

CITY GUIDE

TINDERSTICKS

Ο **Stuart Staples** μιλά από το Παρίσι στην ATHENS VOICE
λίγο πριν την εμφάνιση των Tindersticks στο **Ηρώδειο**, στο πλαίσιο του **Φεστιβάλ Αθηνών**

Του Γιώργου Δημητρακόπουλου

Ιδρυτής των Tindersticks και συνεργάτης της γαλλίδας σκηνοθέτριας Claire Denis, ο Stuart Staples δημιουργεί με τη χαρακτηριστική του φωνή και τους πειραματισμούς του έναν ανένταχτο ήχο που κάθε φορά βρίσκεται εκτός των κυρίαρχων τάσεων. Από το εξαιρετικό ντεμπούτο των Tindersticks στην εποχή του παντοδύναμου grunge και στη συνέχεια της brit pop κυριαρχίας μέχρι σήμερα, ο Staples μοιάζει να έρχεται από το πουθενά αδιαφορώντας για τους κανόνες της μουσικής βιομηχανίας. Μιλήσαμε μαζί του τηλεφωνικά για τη συναυλία τους στο Ηρώδειο...

«Το Ηρώδειο είναι πολύ ξεχωριστός συναυλιακός χώρος για μας και αισθανόμαστε μεγάλη τιμή που προσκληθήκαμε να παίξουμε σε αυτό. Πραγματικά άλλαξε τα σχέδιά μας προς το καλύτερο. Βρισκόμαστε σε διαδικασία ηχογράφησης του νέου άλμπουμ των Tindersticks. Η συναυλία στο Ηρώδειο ήρθε στην καλύτερη στιγμή. Έχουμε να βρεθούμε μαζί δύο χρόνια για να γράψουμε νέο άλμπουμ. Κάθε συναυλία είναι μια αφορμή για συνάντηση, μια αφορμή για να είμαστε ανοιχτοί αφουγκραζόμενοι τη διαφορετική ενέργεια του κάθε χώρου, του κοινού, επιχειρώντας ουσιαστική σύνδεση και αψηφώντας κάθε είδους περιορισμούς».

«Το όνομα των Tindersticks βγήκε στην Ελλάδα. Ήταν σε μια ήσυχη γωνιά στην Κέρκυρα. Κοντά στο σπίτι των Ντάρελ. Είχαμε σταματήσει να παίζουμε με τους Asphalt Ribbons. Είχαμε βρεθεί σε αδιέξοδο και είπαμε να κάνουμε διακοπές και να δούμε πώς θα συνεχίσουμε μετά. Ήταν η περίοδος που συνειδητοποίησα ότι ήθελα να γράψω ακριβώς τη μουσική που είχα στο μυαλό και την καρδιά μου χωρίς να προσπαθώ να είμαι κομμάτι της μουσικής βιομηχανίας. Γίναμε οι Tindersticks και βγάλαμε το πρώτο μας επτάιντσο single "Milky Teeth / Patchwork" σε 500 αντίτυπα».

«Όταν κυκλοφόρησε το πρώτο μας άλμπουμ υπήρξε ένα μικρό κενό ανάμεσα στο κυρίαρχο δόγμα των Nirvana και του αμερικανικού ροκ της εποχής και της επερχόμενης brit pop έκρηξης. Ένα κενό που κάλυψαν τα δύο πρώτα μας άλμπουμ, καθώς υπήρχε ένα κοινό που αναζητούσε κάτι διαφορετικό. Θυμάμαι όταν κυκλοφόρησε το τρίτο άλμπουμ μας "Curtains", όλα είχαν αλλάξει με την κυριαρχία του brit pop στη βρετανική σκηνή. Το '93, αμέσως μετά το ντεμπούτο μας, προσκληθήκαμε να παίξουμε support με τους Nick Cave & the Bad Seeds και εκεί μεγάλο κομμάτι του κοινού ήρθε σε επαφή με τον ήχο των Tindersticks. Είμαστε ευγνώμονες για αυτό και το θυμόμαστε ως μια εμπειρία που μας άνοιξε τους ορίζοντες».

«Το '99, όταν υπογράψαμε με τη Universal και βγάλαμε το "Simple Pleasure", είχε αξία να βγάλεις ένα βινύλιο και να πουλήσεις μερικές χιλιάδες αντίτυπα. Υπάρχει ωστόσο κάτι στο βινύλιο που του επιτρέπει να λειτουργεί ως έργο τέχνης που το κοινό θέλει να έχει στην κατοχή του. Για αυτό το βγάλαμε και για το soundtrack της ταινίας "High Life" της Claire Denis. Είναι για μας ένα προσωπικό statement. Προσέξαμε τα πάντα μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια Μου αρέσει να φαντάζομαι το κοινό που μας ακολουθεί, να ανοίγει το βινύλιο, να κοιτάει το εσώφυλλο, να βγάζει το δίσκο και να τον βάζει στο πικάπ για να τον ακούσει προσεχτικά».

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

«Τα τελευταία χρόνια στις προσωπικές μου δουλειές και τα soundtracks είμαι ανοιχτός στον πειραματισμό. Η μουσική με τους Tindersticks είναι κάτι διαφορετικό, πιο οργανικό. Αποφεύγουμε τα στούντιο, τα κομπιούτερ, προτιμάμε πρόβες με ένα πιάνο, γράφοντας και σβήνοντας τα τραγούδια πριν μπούμε να τα παίξουμε ζωντανά σε στούντιο στο Παρίσι. Όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία με τα 10 αυτά τραγούδια όλα θα φαίνονται πιο εύκολα. Δεν θα αντισταθούμε να παίξουμε κάτι από το νέο υλικό στο Ηρώδειο».

INFO
Ωδείο Ηρώδου Αττικού. Προπώληση: ticketmaster.gr, Public Stores και στα Εκδοτήρια του Ελληνικού Φεστιβάλ, Πανεπιστημίου 39. Είσοδος €35-65. Πλ. 2108938112, 2109636489.
Το Σάββατο 13 Ιουλίου.

Γιώργος Πίττας: Η Γαστρονομική Κοινότητα της Καλαμάτας είναι γεγονός!

TASTE POLICE

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

Ο **ΓιώργοςΠίττας**, 7 μήνες μετά την παρουσίαση του βιβλίου του «**Γαστρονομικές κοινότητες - Γαστρονομικοί προορισμοί, Εγχειρίδιο δράσης**», κάνει πράξη τις σκέψεις και τις ιδέες του. Την Τετάρτη (19/6) στο Yolenis Gastronomy Center έγινε η πρώτη δημόσια παρουσίαση του project *Gastronomy & Wine Tourism*, στο οποίο πρωταγωνιστούν οι Γαστρονομικές Κοινότητες της χώρας, με πρώτη και καλύτερη αυτήν της Καλαμάτας. Τον συναντήσαμε και μιλήσαμε για τη σημασία αυτής της παρουσίασης.

Τελικά το εγχειρίδιο δράσης, Γιώργο, έγινε δράση; Πάντα ήμουν ένας άνθρωπος που δοκίμαζα τις ιδέες μου στην πράξη. Πιστεύω πως έτσι πάνε τα πράγματα μπροστά... πρέπει να βασανίσεις και να επεξεργαστείς πολύ καλά την ιδέα που έχεις στο μυαλό σου, ώστε να μπορείς να πεις με σιγουριά «let's do it». Εισάγοντας στο βιβλίο μου τον όρο «Γαστρονομικές Κοινότητες» αποτύπωσα την ανάγκη οι νέοι επαγγελματίες κάθε τόπου που δραστηριοποιούνται γύρω από τη γαστρονομία (παραγωγή, εστίαση, φιλοξενία) να συνεργαστούν και να κινητοποιήσουν τις κοινωνίες τους προκειμένου να αξιοποιήσουν το σύνολο των γαστρονομικών πόρων του τόπου τους και να τους μετατρέψουν σε συντελεστές ανάπτυξης. Γι' αυτό είμαι πολύ χαρούμενος που μόλις κυκλοφόρησε το μικρό βιβλιαράκι μου βρήκε μεγάλη απήχηση όπου παρουσιάστηκε και ταυτόχρονα εκφράστηκε η έντονη επιθυμία πολλών ακόμη περιοχών να δοκιμάσουν την εφαρμογή της νέας αυτής δράσης. Χαρά μού έδωσε και το ότι στα Tourism Awards 2019 το βιβλίο βραβεύτηκε με το Golden Prize, την κατηγορία «Συγγραφικό έργο για τον Τουρισμό». Από τον Ιανουάριο μέχρι σήμερα το πρόγραμμα ξεκίνησε να υλοποιείται σε 4 περιοχές (Καλαμάτα, Νάουσα, Κερκίνη, Ζαγόρι), ενώ ετοιμάζονται σύντομα άλλες 4 Γαστρονομικές Κοινότητες σε αντίστοιχες περιοχές.

Ποιες είναι οι σχέσεις των Γαστρονομικών Κοινοτήτων, του Gastronomy & Wine Tourism και του Greek Gastronomy Guide; Οι Γαστρονομικές Κοινότητες είναι ο συνεργατικός θεσμός, το Gastronomy & Wine Tourism είναι το brand name του προγράμματος και το Greek Gastronomy Guide ο φορέας που υλοποιεί το πρόγραμμα, ενώ είναι και ο ψηφιακός τόπος όπου θα παρουσιάζεται το περιεχόμενο κάθε γαστρονομικού προορισμού.

Τι είναι το Μανιφέστο των Γαστρονομικών Κοινοτήτων; Ακούγεται πολύ επαναστατικό σαν έκφραση. Είναι; Μα φυσικά! Όλα αυτά που γίνονται αποτελούν επανάσταση στην ελληνική πραγματικότητα και όχι μόνο τη γαστρονομική. Η αλλαγή νοοτροπίας, η ανάπτυξη της συλλογικής δουλειάς και η κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών, είναι ζητούμενα που απαιτούν μεγάλες αλλαγές στην συμπεριφορά του Έλληνα. Το Μανιφέστο είναι ένα σύμφωνο αξιών, με τις 12 αρχές του να συνοψίζουν τη φιλοσοφία του, που τα μέλη κάθε Γαστρονομικής Κοινότητας αυτοδεσμεύονται να τηρήσουν.

Πώς προέκυψε η Καλαμάτα ως πρώτη πιλοτική εφαρμογή; Για να εξελιχθεί ένας τόπος σε γαστρονομικό προορισμό πρέπει να υπάρχουν κάποιες αντικειμενικές προϋποθέσεις. Να έχει ένα τουριστικό ενδιαφέρον που να προέρχεται από τις φυσικές ομορφιές του τόπου, τα ιστορικά μνημεία του και την πολιτιστική του παράδοση, καθώς και ικανοποιητικές υποδομές πρόσβασης. Να έχει ένα γαστρονομικό ενδιαφέρον, που να διαφοροποιεί την περιοχή και να προσδιορίζει τη γαστρονομική ταυτότητά της. Να υπάρχουν επαγγελματίες σε όλα τα επίπεδα της γαστρονομίας (παραγωγοί, μεταποιητές, εστίαση, φιλοξενία) που αφ' ενός να κινούνται σε επίπεδα ποιότητας αλλά και μιας συνεργατικής ωριμότητας.
Η Καλαμάτα και η Μεσσηνία τα έχουν όλα αυτά σε μεγάλο βαθμό. Από πλευράς τουριστικού ενδιαφέροντος η Καλαμάτα, με τις μοναδικές ομορφιές της, είναι από τους πλέον αναπτυσσόμενους προορισμούς της χώρας, με διεθνές αεροδρόμιο και απόσταση οδικώς από την Αθήνα στις δυο ώρες. Από πλευράς γαστρονομικού ενδιαφέροντος η Μεσσηνία θεωρείται η Γη της Επαγγελίας, αφού σ' αυτόν τον τόπο παράγονται τα πάντα. Από το παγκοσμίως γνωστό λάδι της και τις ελιές Καλαμών μέχρι τα σύκα, τη σταφίδα, τα εσπεριδοειδή, σταφύλια επιτραπέζια, αλλά και κρασιά, κηπευτικά, καρπούζια, φραγκόσυκα, αραχίδες, αρωματικά φυτά, βότανα του Ταϋγέτου, άγρια χόρτα και τέλος κτηνοτροφικά, αλλαντικά και τυροκομικά προϊόντα. «Καλλίκαρπη» την αποκάλεσε ο Ευριπίδης πριν 25 αιώνες, ενώ ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο μεγαλύτερος Έλληνας πολιτικός του 19ου αιώνα, είχε πει για τη μεσσηνιακή γη το ιστορικό «και ομπρέλες να φυτέψεις, θα καρποφορήσουν».

Αντιμετώπισες δυσκολίες κατά την πορεία του προγράμματος; Κάθε καινούργια ιδέα και κάθε μακρόπνοο σχέδιο έχουν τις δυσκολίες τους, όταν έρχονται αντιμέτωπα με την πραγματικότητα. Η πρακτική εφαρμογή τους σού δημιουργεί προβλήματα, αλλά είναι αυτή που θα σου δώσει και τις λύσεις που θα προκύψουν από τη διαπραγμάτευση μαζί της. Το μείζον πρόβλημα δεν ήταν τόσο τα τεχνικά και τα λειτουργικά θέματα, όσο το οντολογικό. Γιατί θα έπρεπε κάποιοι επαγγελματίες να «χάσουν τον χρόνο τους» και να ασχοληθούν με συζητήσεις και με συλλογικές δράσεις. Τι «συμφέρον» θα είχαν; Όταν λύθηκε το πρόβλημα αυτό, και επιλύθηκε στην πράξη, όλα τα άλλα μπήκαν στο αυλάκι τους. Οι συνεργασίες έγιναν τρόπος ζωής, δημιουργίας και χαράς. Γιατί η συνεργατικότητα είναι θέμα παιδείας και άσκησης.

Σαν επίλογο τι θα μας έλεγες; Θα σας παραπέμψω στον επίλογο του βιβλίου μου όπου γράφω αισιόδοξα και ποιητικά: *«Οι γαστρονομικές κοινότητες θα κληθούν να παίξουν έναν πρωταγωνιστικό ρόλο σε μια νέα εποχή, όπου οι συνεργασίες θα χορεύουν ταγκό με τις ατομικές φιλοδοξίες, οι ελπίδες δεν θα μαραζώνουν στη μοναξιά των προσωπικών διαδρομών και η πίστη στο κοινό καλό δεν θα είναι μακρινή οπτασία».* Και φυσικά να ευχαριστήσω από καρδιάς τα μέλη της Γαστρονομικής Κοινότητας της Καλαμάτας για το όμορφο ταξίδι που ξεκινήσαμε να κάνουμε, όπως και τους χορηγούς και υποστηρικτές του Greekgastronomyguide.gr οι οποίοι πίστεψαν στο project και συνταξίδεψαν κι αυτοί μαζί μας. ●

Μανιφέστο Γαστρονομικών Κοινοτήτων

Η φιλοσοφία και οι αξίες μας

▶ Αγαπάμε το καλό φαγητό και το ποιοτικό κρασί, όπως και τις ιστορίες γύρω απ' αυτά και τους ανθρώπους που τα δημιουργούν. Το πάθος μας για τη γαστρονομία έγινε η δουλειά μας.

▶ Σεβόμαστε τις αξίες και τα αγαθά του γαστρονομικού πλούτου του τόπου μας. Στηρίζουμε τα τοπικά προϊόντα και την τοπική μας κουζίνα, αναπόσπαστα κομμάτια του διατροφικού μας πολιτισμού.

▶ Θεωρούμε ότι η αλυσίδα με τους κρίκους Τόπος-Τοπίο-Καλλιέργειες - Μεταποίηση - Γαστρονομία - Πολιτισμός - Τουρισμός αποτελεί μια συνολική πρόταση για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, της οικονομικής ανάπτυξης κάθε τόπου, αλλά και τη συγκρότηση της πολιτιστικής και τουριστικής του ταυτότητας.

▶ Υποστηρίζουμε ότι ο καλύτερος τρόπος για να αναπτυχθεί γαστρονομικά ένας τόπος είναι να κινητοποιηθούν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. Γι' αυτό δημιουργούμε τις Γαστρονομικές Κοινότητες, με συμμετοχή των επαγγελματιών που επιθυμούν να συνεργαστούν με κοινούς στόχους.

▶ Οργανώνουμε ένα σύστημα αξιών και πρακτικών που βασίζεται σε 4 έννοιες: Εντοπιότητα, Ποιότητα, Συνεργατικότητα, Αυτοδέσμευση και δεσμευόμαστε να το τηρήσουμε.

▶ Ακολουθούμε ορθές πρακτικές και διαδικασίες ποιότητας στις αγροτικές καλλιέργειες, στην αλιεία, στους χώρους παραγωγής και στις κουζίνες μας.

▶ Πιστεύουμε στην εξωστρέφεια. Μαθαίνουμε από τις ελληνικές και διεθνείς πρακτικές συνεργασιών. Αντλούμε γνώση από τα καλύτερα παραδείγματα γαστρονομικού τουρισμού παγκοσμίως.

▶ Συνεργαζόμαστε σφυρηλατώντας μεταξύ μας σχέσεις εμπιστοσύνης, αλληλοϋποστήριξης και αλληλεγγύης, συμβάλλοντας όλοι μαζί στην ανάδειξη του τόπου μας σε γαστρονομικό προορισμό.

▶ Γινόμαστε οι καλύτεροι πρεσβευτές, όχι μόνο του εαυτού μας και της επιχείρησής μας, αλλά και του γαστρονομικού προορισμού που εκπροσωπούμε. Στόχος μας είναι οι επισκέπτες του τόπου μας να γνωρίσουν τον διατροφικό μας πολιτισμό και να αποκομίσουν έντονες γαστρονομικές εμπειρίες.

▶ Διαχέουμε τις δράσεις στην κοινωνία, ώστε να γίνει σύμμαχος και κοινωνός της δραστηριότητάς μας.

▶ Συντασσόμαστε στο πρόγραμμα Gastronomy & Wine Tourism, μαζί με άλλες Γαστρονομικές Κοινότητες της χώρας μας, για να αναδείξουμε διεθνώς την Ελλάδα σε έναν σημαντικό Γαστρονομικό Προορισμό.

▶ Θυμόμαστε ότι η ποιότητα της ζωής μας είναι συνυφασμένη με την ποιότητα της διατροφής μας, αλλά και την ποιότητα των σχέσεών μας, που φυσικά ενισχύονται γύρω από ένα τραπέζι. Ας κάνουμε την Ελλάδα ένα μεγάλο τραπέζι γνώσης, συνεργασίας και χαράς!

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Νέο κατάστημα Chillbox στο Χαλάνδρι

Τι πάει μαζί με το καλοκαίρι στην πόλη; Φυσικά και το παγωτό! Πού όμως θα βρούμε παγωτό που να είναι νόστιμο και ταυτόχρονα υγιεινό; Στην καρδιά του Χαλανδρίου *(Αγ. Παρασκευής 13-15)*, εκεί που μόλις άνοιξε ένα νέο κατάστημα Chillbox! Εδώ δεν θα βρεις μόνο το αγαπημένο σου frozen yogurt. Θα βρεις επίσης μοναδικούς φρουτοχυμούς, smoothies, πολλές γεύσεις παγωτού, milkshakes, αλλά και υπέροχες φρεσκοψημένες βάφλες που μπορείς να γαρνίρεις με ό,τι topping μπορείς να φανταστείς: γλυκά του κουταλιού, ζεστές σάλτσες σοκολάτας υγείας, λευκής και γάλακτος, χρωματιστά καραμελάκια, τρούφες και πολλά ακόμα. Δημιούργησε, λοιπόν, το frozen yogurt ή το παγωτό των ονείρων σου και μετά χαλάρωσε στο πίσω μέρος του καταστήματος, σε ένα σαλόνι μόνο για εσένα και με ένα graffiti που θα γίνει το σήμα κατατεθέν αυτού του καλοκαιριού.

Μπίγαλης, Πωλίνα, Μαντώ, Δάκης, Γιοκαρίνης

Το πιο τρελό beach party στο «Galazio»

Το πιο τρελό beach πάρτι του καλοκαιριού έρχεται την Παρασκευή 28 Ιουνίου, στον πανέμορφο χώρο του «Galazio». Κώστας Μπίγαλης, Πωλίνα, Μαντώ, Δάκης και special guest ο Γιάννης Γιοκαρίνης, μετά τα πέντε συνεχόμενα ανοιξιάτικα sold out στο Κύτταρο, κατεβαίνουν παραλία, όπου ίσως επιτέλους απαντηθεί το ερώτημα που έρχεται από τα 80s: Κιθαρίστας ή ντράμερ; Ετοιμαστείτε για «Ροζ μπικίνι», «Μελισσούλα», «Νοσταλγός του ροκ εν ρολ» και άλλες σπουδαίες επιτυχίες, σε ένα χώρο με ανοιχτή πρόσβαση στην παραλία και απέραντη έκταση για χορό!

→ *Λ. Ποσειδώνος, Ελληνικό, 2η στάση τραμ «Άγιος Κοσμάς», δίπλα στην πίστα καρτ, έναντι του παλαιού δυτικού αερολιμένα.*

Έναρξη 21.00. Προπώληση €13 (με μπίρα ή κρασί). Ταμείο €15 (με μπίρα ή κρασί).

Προπώληση εισιτηρίων: viva.gr, Reload Stores, Seven Spot, 11876 Πληροφορίες Τηλεφωνικού Καταλόγου, Ευριπίδης Βιβλιοπωλεία, Αθηνόραμα, Viva Kiosk Συντάγματος, Viva Spot Τεχνόπολη, WIND σε όλα τα καταστήματα, Yoleni's.

ΣΟΥΤΖΟΥΚ • ΠΑΣΤΙΡΜΑ •

ΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΝΗ

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΡΜΟΥ 119

Προσφούρνια σε ξυλόφουρνο

Στο «Εργαστήρι» της οδού Ερμού 119, απολαύστε τα βυζαντινά «προσφούρνια»*, που παρασκευάζονται από τις αγνές πρώτες ύλες των Καραμανλίδικων του Φάνη και ψήνονται σε ξυλόφουρνο.

Δημιουργήστε το δικό σας «προσφούρνιο» με εκλεκτά τυριά παραγωγών μικρής κλίμακας και αλλαντικά Ανατολίας, που παράγονται με τις συνταγές και την πείρα της Καραμανλίδικης τέχνης από την Καππαδοκία.

* «προσφούρνια» ονομάζονταν, στους χρόνους του Βυζαντίου, τα ψωμάκια που ψήνονταν σε υπαίθριους φούρνους, μαγειρεία και παστομαγειρεία.

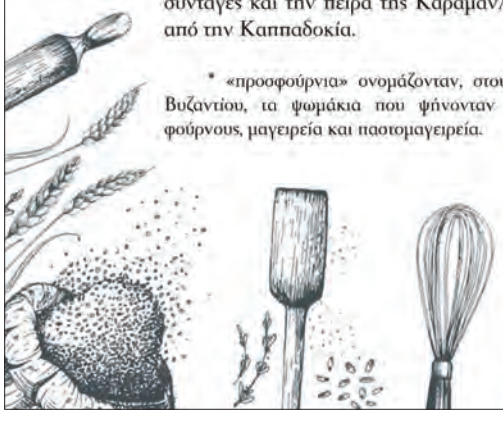

Καραμανλίδικος παστουρμάς

Στο νέο κατάστημα, το «Εργαστήρι», μπορείτε να δοκιμάσετε και να ψωνίσετε - όπως και σε όλα τα καταστήματά μας - σπάνια τυριά, χειροποίητο σουτζούκι και τους αυθεντικούς καραμανλίδικους παστουρμάδες ωρίμανσης.

Χειροποίητα γλυκά

Στην οικοτεχνία μας, στην οδό Ερμού 119, γευτείτε και ψωνίστε νόστιμα παραδοσιακά γλυκά! Κιουνεφέ και μπακλαβάδες που παρασκευάζονται με αγνό βούτυρο, καζάν ντιπί, παστέλι, ρυζόγαλο, καθώς και σπιτικές μαρμελάδες.

Ελάτε στα «Καραμανλίδικα του Φάνη», σ' έναν κόσμο ποιότητας και ποικιλίας, στην αυθεντική ελληνική γεύση. Θα χαρούμε να σας εξυπηρετήσουμε!

ΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΝΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΕΡΜΟΥ 119, 210 3219 119
ΜΕΖΕΤΖΙΔΙΚΟ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 1 & ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, 210 3254 184
ΠΑΣΤΙΡΜΑΤΖΙΔΙΚΟ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 41, 210 3217 238

www.karamanlidika.gr

critic's CHOICE

Toy Story 4 ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζος Κούλεϊ ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Τομ Χανκς, Τιμ Αλεν, Ανι Ποτς, Τόνι Χέιλ, Τζόρνταν Πιλ, Κριστίνα Χέντρικς και στα ελληνικά Αλκη Κούρκουλου, Γιώργου Λιάντου, Μαρίας Πλακίδη, Φοίβου Ριμένα

Ο Γούντι είχε πάντα προτεραιότητα στη ζωή του τη φροντίδα του παιδιού στο οποίο ανήκε, είτε αυτό ήταν ο Άντι (που πλέον έχει μεγαλώσει και βρίσκεται στο κολέγιο) είτε η μικρή Μπόνι. Όταν λοιπόν το καινούριο παιχνίδι της τελευταίας –που είναι καρπός χειροτεχνίας από αναλώσιμα υλικά, ακούει στο όνομα Φόρκι κι αυτοαποκαλείται «σκουπίδι»– χάνεται στη διάρκεια μιας οικογενειακής εκδρομής, ο Γούντι αναλαμβάνει να το βρει για χάρη της Μπόνι. Η περιπέτειά του αυτή θα τον οδηγήσει σε τρομακτικά μέρη αλλά και σε ευχάριστες εκπλήξεις όπως τη συνάντηση με τη χαμένη του πορσελάνινη φίλη του Λόλα.

Η τέταρτη φορά για τα ζωντανά παιχνίδια της Pixar με οδηγούς τους Γούντι και Μπαζ είναι με μια λέξη: καταπληκτική. Απρόσμενα ώριμη, με νέους απολαυστικούς χαρακτήρες - ήρωες και σενάριο ψαγμένο σε πεδία που δεν φαντάζεστε, η νέα ταινία «Toy Story» είναι το ιδανικό όχημα για να οδηγηθούν όχι μόνο οι ήρωες αλλά και ο ίδιος ο θεατής προς μια νέα εποχή. Η ιστορία ξεκινάει από μια απλή απώλεια (η Μπόνι χάνει στη διάρκεια της εκδρομής τον αυτοσχέδιο και φτιαγμένο από τα χεράκια της Φόρκι) και οι φύλακες άγγελοί της ξεκινούν την περιπέτεια του εντοπισμού του, προσθέτοντας σε κάθε νέα πίστα δράσης κι ένα ακαταμάχητο συμβολισμό. Η τρυφερότητα, η δράση, το γέλιο και μια ικανή ποσότητα θρίλερ (οι κούκλες στο μαγαζί με τις αντίκες που κρατούν αιχμάλωτο τον Φόρκι) καθιστούν το νέο «Toy Story» όχι τόσο μια ταινία «για όλη την οικογένεια» αλλά μια ολοκληρωμένη μελέτη πάνω στην ενηλικίωση που βάζει τα γυαλιά σε αμέτρητες ενήλικες εκδοχές «μεγάλων δημιουργών». Τα τζιμάνια της Pixar έχουν βάλει τους καλύτερους εαυτούς τους εδώ φτιάχνοντας μια θεσπέσια αλληγορία για τη ζωή που χάνεται σε αδιέξοδα καθήκοντα, για τη φιλία που κάποια στιγμή μπορεί να γίνει κι έρωτας, για τη σημασία του να προχωράς ακόμη κι όταν η αφοσίωσή σου σε κάτι σε κρατά παγιδευμένο σε μια κατάσταση αδράνειας. Από όπου κι αν το δεις, το φιλμ είναι μια μεγαλειώδης υπενθύμιση του δώρου της ζωής με χαρακτήρες που ξεδιπλώνουν όλες τις αξίες της ενηλικίωσης που εδώ ταυτίζεται με την ωριμότητα. Είτε μιλάμε για την πορσελάνινη Λόλα, που αναγκάζεται να ζήσει με τα σπασμένα κομμάτια της και τελικά βρίσκει τον πραγματικό (είναι μια δυναμική και θαρραλέα μοναχική γυναίκα) εαυτό της, είτε για τον καναδό εγωπαθή κασκαντέρ που δεν μπορεί να ξεπεράσει τα παιδικά τραύματά του είτε για τους δύο απίθανα διασκεδαστικούς χνουδωτούς φίλους από το λούνα παρκ, το «Toy Story 4» είναι ένα εντυπωσιακό animation φτιαγμένο με ακαταμάχητη γοητεία, σπάνια σοφία και ατελείωτη τρυφερότητα.

JUST THE FACTS

ToyStory 4 (****)
Αριστουργηματικό animation με τη μεγάλη καρδιά της Pixar

Ο έρωτας της Βιρτζίνια Γουλφ (1/2)**
Ιδού πώς γεννήθηκε η καταραμένη βιογραφία φαντασίας του «Ορλάντο»

Μικρά αθώα ψέματα 2 (Nous Finirons Ensemble) (**)
Πικρά, επώδυνα κι όχι τόσο αθώα ψέματα, όπως παλιά

Η ευτυχία (***)
Η Ανιές Βαρντά των 60s στα ίχνη του ιμπρεσιονισμού

Κόκκινη έκλειψη (-)
Ιστορίες εκδίκησης στην Αργεντινή του '70

Αγριες φράουλες (*****)
Μια από τις κορυφαίες δημιουργίες του Μπέργκμαν και της έβδομης τέχνης

Θάνατος στη Βενετία (****)
Ο Βισκόντι αναζητά στην υγρή Βενετία το ερωτικό πρόσωπο του θανάτου

ΑΚΟΜΗ

▶ Η **«Κόκκινη έκλειψη»** *(Rojo)* **(-)** του Μπέντζαμιν Ναϊσάτ είναι ένα αστυνομικό δράμα από την Αργεντινή που μας μεταφέρει στα μέσα της δεκαετίας του 1970 και την άφιξη ενός μυστηριώδη άνδρα σε μια ήσυχη επαρχιακή πόλη που θα έχει ως συνέπεια τη σφοδρή σύγκρουσή του με έναν ντόπιο δικηγόρο.

▶ Οι **«Άγριες φράουλες»** *(Wild Strawberries)* **(*****)** του Ινγκμαρ Μπέργκμαν αφηγούνται το ταξίδι επιστροφής ενός ηλικιωμένου γιατρού στη γενέτειρά του και το σπίτι των παιδικών του χρόνων.

▶ Το **«Θάνατος στη Βενετία»** *(Death in Venice)* **(****)** του Λουκίνο Βισκόντι αποτελεί ένα κομψοτέχνημα πάνω στη σχέση έρωτα-θανάτου με βάση την τραγική ιστορία του Τόμας Μαν.

«Τρέλα; Πολύ βολικό και εύκολο για να περιγραφεί μια ιδιοφυΐα» («Ο έρωτας της Βιρτζίνια Γουλφ»)

«Ο έρωτας της Βιρτζίνια Γουλφ»

«Η ευτυχία»

«Μικρά αθώα ψέματα 2 »

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Θυρές στα σινεμά με τις επανεκδόσεις*

Ο έρωτας της Βιρτζίνια Γουλφ (VITA & VIRGINIA) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τσάνια Μπάτον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέμα Άρτερτον, Ελίζαμπεθ Ντεμπίκι, Ρούπερτ Πένρι-Τζόουνς, Πίτερ Φερντινάντο

Στο Λονδίνο του 1920, η ποιήτρια και μέλος της υψηλής κοινωνίας Βίτα Σάκβιλ Γουέστ και η γνωστή συγγραφέας Βιρτζίνια Γουλφ θα ξεκινήσουν μια ταραχώδη, παθιασμένη σχέση, που θα αλλάξει για πάντα τις ζωές τους. Αυτή η σχέση ενέπνευσε τη Βιρτζίνια Γουλφ ώστε να γράψει το αξεπέραστο «Ορλάντο» της.

Το βιογραφικό φιλμ της Μπάτον δίνει μια ενδιαφέρουσα άποψη πάνω στην προσωπικότητα της Βιρτζίνια Γουλφ, παρότι σκηνοθετικά δεν έχει και τις πιο τολμηρές ιδέες. Πολλά σημεία του φιλμ ίσως μάλιστα να είχαν χαθεί κάτω από το βάρος ενός δυσκίνητου ακαδημαϊσμού, αν δεν υπήρχε η λάμψη του κεντρικού χαρακτήρα ή το θυελλώδες ερωτικό στοιχείο (που ενίοτε παρουσιάζεται αρκετά ρεαλιστικά) με τη δύναμη του παρασκηνίου μιας σημαντικής περιόδου από την ταραχώδη ζωή της Βιρτζίνια Γουλφ. Βασισμένο το σενάριο ως επί το πλείστον στην αλληλογραφία ανάμεσα στη Βίτα Σάκβιλ-Γουέστ και τη Βιρτζίνια Γουλφ (παρακολουθούμε πολλές φορές τα όσα αναφέρονται στα γράμματα με απευθείας αφήγηση on camera των πρωταγωνιστριών) ακολουθεί τη λογική της «καταραμένης» ερωτικής ιστορίας όπου οι ρόλοι θύτη και θύματος εναλλάσσονται με χαρακτηριστική άνεση και συχνότητα. Ειδική μνεία αξίζει η ερμηνεία της Ντεμπίκι στο ρόλο της Γουλφ, καθώς δίνει υποδειγματικά όλο το εύρος της ιδιοφυούς, εκκεντρικής αλλά και παγιδευμένης στην ασθένεια της κατάθλιψης συγγραφέως που παλεύει με το σαρκικό πάθος και τα οράματα του μυαλού της, ενώ η Βίτα της Άρτερτον είναι ο ορισμός της επιφανειακής κοσμοπολίτισσας που ζει μέσα στα καπρίτσια και την επίφαση πνευματικότητας.

Μικρά αθώα ψέματα 2 (NOUS FINIRONS ENSEMBLE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκιγιόμ Κανέ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Φρανσουά Κλουζέ, Μαριόν Κοτιγιάρ, Ζιλ Λελούς, Λοράν Λαφίτ, Μπενουά Μαζιμέλ

Ο Μαξ βρίσκεται ένα βήμα πριν την κατάθλιψη γι' αυτό και ξεκινά για ένα μοναχικό Σαββατοκύριακο στο εξοχικό του. Την ίδια στιγμή, οι φίλοι του που έχει να δει τρία χρόνια, καταστρώνουν ένα πάρτι έκπληξη για τα γενέθλιά του ως μια ευκαιρία για να ξανασμίξουν.

Η συνέχεια της επιτυχημένης γαλλικής κωμωδίας «Μικρά αθώα ψέματα» παρουσιάζει όπως και οι βασικοί ήρωες της ιστορίας έντονα σημάδια κατάθλιψης και παρακμής. Σε αντίθεση με το προ πενταετίας φιλμ που διέθετε ζωντάνια, φρεσκάδα και αστείρευτο κέφι, ο Κανέ προβαίνει σε μια ρουτινιάρικη ανασκόπηση του χαμένου χρόνου και σε μια απαισιόδοξη πρόβλεψη για το μέλλον των πάλαι ποτέ αγαπημένων φίλων, που βλέπουν ότι όσα τους χωρίζουν πλέον δεν είναι μόνο πιο πολλά αλλά και πιο δυνατά από όσα τους ενώνουν. Όπως λέει και κάποια στιγμή ο Κλουζέ –ο πρωταγωνιστής του φιλμ– δεν είναι ανάγκη «να συνεχίσουμε την κοινή ζωή μας επειδή έχουμε περάσει 20 χρόνια μαζί». Πικρές μεγάλες αλήθειες, χωρίς αθώα μικρά ψέματα σε ένα έργο που έχει μεν εντιμότητα και καλές προθέσεις αλλά δεν φτάνουν αυτά για να αποκτήσει και το ενδιαφέρον που απαιτείται από πλευράς θεατή.

Η ευτυχία (LE BONHEUR) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανιές Βαρντά
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζαν-Κλοντ Ντρουότ, Κλερ Ντρουότ

Ο Φρανσουά ζει ευτυχισμένος με τη σύζυγό του Τερέζ και τα δύο τους παιδιά σε ένα εργατικό προάστιο του Παρισιού. Εκείνος είναι ξυλουργός και εκείνη μοδίστρα. Όταν ο Φρανσουά πάει σε μια άλλη πόλη για δουλειά γνωρίζει την Εμιλί, υπάλληλο ταχυδρομείου, και ξεκινάει μια σχέση μαζί της που θα κάνει άνω κάτω τη ζωή του.

Το φιλμ της Ανιές Βαρντά από το 1965 διαδέχτηκε το ασπρόμαυρο αριστούργημά της *«Η Κλεό από τις 5 ως τις 7»*. Σε αντίθεση με εκείνο το φιλμ, το έντονο χρώμα είναι το πρώτο πράγμα που παρατηρεί κανείς από την εναρκτήρια κιόλας σεκάνς με το πικ-νικ που θυμίζει ιμπρεσιονιστικό πίνακα. Όμως η συνέχεια –παρότι η Βαρντά έχει πάντα την έγνοια να κάνει μια ταινία διαφορετική από τα συνηθισμένα– δεν αποκτά σημάδια πρωτοτυπίας ή σκηνοθετικής δεξιοτεχνίας. Παρότι το ρομαντικό στοιχείο της ιστορίας ιψενικού τριγώνου δίνεται με τη δέουσα προβλέψιμη γραφή, οι στάσεις των δύο γυναικών είναι εκείνες που αποδίδουν την πολυπλοκότητα των σχέσεων, με τον άντρα να μένει μάλλον απαθής στα όσα συμβαίνουν γύρω του. Η επιτηδευμένη ελαφρότητα και μια κάποια (παραπάνω από το κανονικό) φλυαρία αφαιρούν ίχνη της γοητείας του φιλμ, που προβάλλεται πρώτη φορά στη χώρα μας και στην εποχή του θεωρήθηκε ατόφιο αριστούργημα, κατακτώντας μάλιστα την Αργυρή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου καθώς και το βραβείο Louis Delluc ως η καλύτερη γαλλική ταινία της χρονιάς.

FLORENCE AND THE MACHINE

ΦΩΤΟ: ORIOL SALVADOR

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕ 1.000

Το φετινό καλοκαίρι φαίνεται να είναι το πιο πλούσιο –και με διαφορά– από οποιοδήποτε άλλο στο παρελθόν όσον αφορά στις συναυλίες και τα φεστιβάλ και δεν εννοώ μόνο στα χρόνια της κρίσης, αλλά από τότε που άρχισαν να γίνονται συστηματικά συναυλίες στην Ελλάδα, πριν από 35 χρόνια. Σε όσα λίγο-πολύ είχαν γίνει γνωστά τις προηγούμενες εβδομάδες, προστέθηκαν και άλλες συναυλίες, ενώ συμπληρώθηκε και το πρόγραμμα του Ηρωδείου με πολλά γνωστά ονόματα για τον Σεπτέμβριο. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Αυτό το καλοκαίρι η Αθήνα είναι μία μητρόπολη. →

Του **Μάκη Μηλάτου**

DEAD CAN DANCE

THE CURE

Festivals

Ως 30/6 · RELEASE · Πλατεία Νερού - Φάληρο
Με 9 διαφορετικές συναυλίες σε διάστημα τριών εβδομάδων, το φετινό Release –που είναι ήδη σε εξέλιξη– πήρε φέτος διαστάσεις υπερπαραγωγής έχοντας μία συναυλία για κάθε γούστο, από indie μέχρι heavy metal και από hip-hop μέχρι reggae και θρύλους από το παρελθόν.
21/6 Cypress Hill / Dub Fx / Ταφ Λαθος / 12ος Πίθηκος
23/6 Hozier / Roisin Murphy / Hooverphonic
24/6 Alice In Chains / Fumanchu / 1000mods
30/6 Disturbed

Από 23 ως 30/6 · SUMMER NOSTOS · Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος
Το free καλοκαιρινό φεστιβάλ του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, που μέσα σε μία εβδομάδα φιλοξενεί συναυλίες με πολύ γνωστά αλλά και εναλλακτικά και «τώρα που συμβαίνει» ονόματα, παράλληλα με πολλές ακόμη πολιτιστικές δραστηριότητες. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια έτσι και φέτος τα ονόματα των ξένων μουσικών και συγκροτημάτων που θα εμφανιστούν είναι επιλεγμένα με γνώση, άποψη και καλό γούστο:
23/6 So Percussion / Άλκηστις Πρωτοψάλτη / Slickback (dj set)
24/6 Andrew Bird / Shop&Skin
25/6 Neneh Cherry / Balthazar / Τετρακτύς / MCZO& Duke (dj set)
26/6 Γιώργος Μαργαρίτης / Nakhane / Triptych
27/6 Low / Catu Diosis (dj set)
28/6 Local Natives / Mihalis Kalkanis Group
29/6 L.E.J. / Rita Wilson / Yalla 2.0 / Authentically Plastic (dj set)
30/6 Lisa Hannigan & stargaze / Περικλής Κανάρης / Schoolwave Rewind

26&27/6 · PLISSKEN · Τεχνόπολις
Το πιο «τώρα που συμβαίνει» φεστιβάλ επανέρχεται στην Τεχνόπολη με ένα χορταστικό διήμερο που περιλαμβάνει πολλά ενδιαφέροντα ονόματα μουσικών, συγκροτημάτων και dj's από το παρόν αλλά και από το παρελθόν κι ανάμεσά τους και οι δικοί μας Black Athena. Το πρόγραμμα των 2 ημερών έχει ως εξής:
26/6 Jungle /The Black Madonna / Tinariwen / Lebanon Hanover / Nicola Cruz / Jacques Greene / Rone / Lena Willikens / Black Milk / Donny Benet / Interstellar Funk / Jane Fitz / Khidja / Violet / K-X-P / Loyal / Object Blue
27/6 Giorgio Moroder / Hunee / Peter Bjorn & John / Boy Harsher / Bombino / Optimo / Deena Abdelwahed / Poldoore / Giant Swan / D.Tiffany / Inga Mauer / Ana Helder / Mehmet Aslan / Prison Religion / Black Athena / Triptides

10/7 · PRIMER · Πλατεία Νερού, Φάληρο
Ένα φεστιβάλ προσανατολισμένο στα dj set και στη χορευτική μουσική. Τα 2 πρώτα ονόματα που έχουν ανακοινωθεί είναι: DJ Snake και Salvatore Gancci. Αναμένεται και η συνέχεια…

13/7 · ATHENS ROCKS - Λεωφόρος Αλεξάνδρας
Το θρυλικό γήπεδο του Παναθηναϊκού αποτελούσε κάποτε σημείο αναφοράς για τις αθηναϊκές καλοκαιρινές συναυλίες και στο χορτάρι του έχουν πατήσει θρυλικά ονόματα όπως: David Bowie, Lou Reed, Bob Dylan, Talking Heads και πολλοί άλλοι. Φέτος επιστρέφει στη συναυλιακή δράση με το νεόκοπο χεβιμεταλικό φεστιβάλ Athens Rocks που μέχρι στιγμής έχει ανακοινώσει τα ονόματα των Slayer και των Rotting Christ.

17/7 · EJEKT - Πλατεία Νερού, Φάληρο
Κλείνει 15 χρόνια παρουσίας φέτος το Ejekt και το γιορτάζει με ένα πολύ ενδιαφέρον line up που περιλαμβάνει: Cure, Michael Kiwanuka, Ride, Khruangbin.

27/7 · TOMORROWLAND
Το εντυπωσιακό φεστιβάλ του Βελγίου, προσανατολισμένο στη χορευτική μουσική και τα djsets, κάτι σαν την Disneyland της μουσικής αυτής, έρχεται φέτος και στην Ελλάδα με ένα συνδυασμό επιτόπιας δράσης και δορυφορικών συνδέσεων με το κεντρικό φεστιβάλ. Το ίδιο θα συμβεί ταυτόχρονα και στην Ισπανία, την Πορτογαλία και τη Μάλτα. Στην ελληνική εκδοχή του Tomorrowland το μεγάλο όνομα θα είναι ο Armin Van Buuren, ενώ αναμένονται και άλλες ανακοινώσεις.

11&12/10 · SONAR · Gazi Music Hall, Αμαξοστάσιο, Acro
Το θρυλικό φεστιβάλ της Βαρκελώνης που συγκεντρώνει κάθε χρόνια τα πιο hot ονόματα της ηλεκτρονικής (κυρίως) μουσικής, και το οποίο με franchise γίνεται και σε πολλές άλλες πόλεις του κόσμου, έρχεται και στην Ελλάδα για πρώτη φορά με πολλά dj set αλλά και live εμφανίσεις. Ένα διήμερο σε διάφορα σημεία του κέντρου της πόλης και με ονόματα όπως: Paul Kalkbrenner, Unkle, JonHopkins, Kolsch, HVOB, Red Axes, Foreign Beggars, Worakls.

Συναυλίες

27/6 - Beth Hart - Θέατρο Βράχων
Το blues rock θα βρίσκει πάντα ευήκοα ώτα σε αυτή τη χώρα και η Beth Hart έχει αποδείξει πως ξέρει να τα τραγουδάει.

27/6 - Loreena Mc Kennitt - Ηρώδειο
Η Καναδή μουσικός με την ιδιαίτερη σοπράνο φωνή αναζήτησε και βρήκε τις ιρλανδικές και σκωτσέζικες ρίζες της και μαζί με την κέλτικη μουσική παράδοση (και μια σταγόνα ανατολής) δημιούργησε το δικό της «μεσαιωνικό» χαρμάνι, που έχει γίνει αποδεκτό με ενθουσιασμό παγκοσμίως. Εδώ επιστρέφει, αυτή τη φορά με πρόσκληση από το Φεστιβάλ Αθηνών, γιατί είναι από χρόνια καλή μας φίλη.

30/6 - Yo Yo Ma - Ηρώδειο
Τι ζητάει ένας κλασικός τσελίστας σε αυτή τη λίστα; Καλεσμένος του Φεστιβάλ Αθηνών, είναι ένας από τους μουσικούς του κλασικού ρεπερτορίου που έχει εμπλακεί πολύ με την ποπ κουλτούρα –συνεργαζόμενος με γνωστούς μουσικούς ή ηχογραφώντας «ελαφρά» άλμπουμ– αλλά κι επειδή οι πωλήσεις του και η αποδοχή που γνωρίζει, προσιδιάζουν περισσότερο σε ποπ σταρ. Πάντως εδώ έρχεται για να παίξει Μπαχ στον οποίο έχει εντρυφήσει ιδιαιτέρως.

3/7 - Dead Can Dance - Ηρώδειο
Από το εξώφυλλο του πρώτου τους άλμπουμ με τα αρχαία ελληνικά γράμματα ως τους τίτλους των δύο πιο πρόσφατων άλμπουμ τους «Anastasis» και «Dionysus», αλλά και τις δηλώσεις συμπαράστασης στα χρόνια της κρίσης, οι Dead Can Dance δείχνουν διαρκώς πόσο συνδεδεμένοι είναι με την Ελλάδα. Το Φεστιβάλ Αθηνών τους συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά του και εκείνοι θα παρουσιάσουν στο κοινό του Ηρωδείου ένα πολύ ξεχωριστό set list… Κι εμείς, παιδιά, σας αγαπάμε!

13/7 - Tindersticks - Ηρώδειο
Το άνοιγμα του Φεστιβάλ Αθηνών στη σύγχρονη σκηνή συμπληρώνεται με ένα από τα πιο σημαντικά και αγαπημένα στο ελληνικό κοινό συγκροτήματα. Από τότε που ήταν μικροί ήταν ήδη ενήλικες, δημιουργώντας έναν ήχο που είναι έξω από μόδες και εποχές, διαχρονικό και με στιλ. Όσο για τη φωνή του Stuart A. Staples, τι να πεις… απλώς απολαμβάνεις.

15/7 - Omara Portuondo - Τεχνόπολις
Η μεγάλη κυρία της εξαιρετικής παρέας Buena Vista Social Club έχει ακόμη το κουράγιο να έρχεται από την Κούβα και να ανεβαίνει στη σκηνή. Σεβασμός…

16/7 - Curtis Harding - Gazarte
Μία από τις ενδιαφέρουσες νέες φωνές της σόουλ και της μαύρης μουσικής, με ήδη δύο πετυχημένα άλμπουμ, έρχεται για να γνωριστούμε και από κοντά.

27/8 - Prophets of Rage - Kwon Do
Μία all star μπάντα με «επαναστατικό» πρόσημο. Το μουσικό μέρος των Rage Against the Machine (Tom Morello, Tim Commerford και Brad Wilk), ο Chuck D και ο DJ Lord από τους Public Enemy και ο BReal (Cypress Hill) συνδυάζουν ροκ και ραπ και… όποιον πάρει ο χάρος.

11/9 - Andrea Bocelli - Ηρώδειο
Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση της mainstream όπερας με επιτυχία που αναλογεί σε ποπ σταρ. Ο Andrea Bocelli συνεχίζει επιτυχώς να προσφέρει εύκολη πρόσβαση σε αυτό το μουσικό είδος σε ένα ακροατήριο που δεν ασχολείται ιδιαίτερα με την όπερα.

13/9 - Sisters of Mercy - Gazi Music Hall
Τα γκρίζα χρώματα του φθινοπώρου χρωματίζουν την πόλη και η φωνή του Andrew Eldritch ξυπνάει τα σκοτάδια της ψυχής. Τόσο λίγοι δίσκοι, τόσο μεγάλη ιστορία και επιδραστικότητα.

13/9 - Archive - Ηρώδειο
Οι παλιόφιλοι έχουν γενέθλια και φυσικά έρχονται εδώ για να σβήσουν μαζί μας 25 κεράκια. Πού θα βρούνε καλύτερα;

19/9 - Florance & the Machine - Ηρώδειο
Την πρωτοείδαμε πριν από χρόνια, όταν ξεκινούσε. Τώρα έρχεται ως ντίβα διεθνούς βελτνεκούς για να δικαιώσει τον progressive ποπ ήχο της κάτω από την Ακρόπολη.

20/9 - Motorpsycho - Fuzz
Το καλοκαίρι τελειώνει, καιρός να μπούμε πάλι μέσα… Εύκολο, αν είναι για χάρη αυτού του σπουδαίου νορβηγικού συγκροτήματος που εδώ και 30 χρόνια μπλέκει το progressive με το σκληρό ροκ και την ψυχεδέλεια, δημιουργώντας ενδιαφέροντα και φιλόδοξα άλμπουμ.

21/9 - Gainsbourg Symphonie / Jane Birkin - Ηρώδειο
Η αιώνια μούσα της τραγουδοποιίας του Gainsbourg επαναπροσεγγίζει το έργο του (κάτι που έχει κάνει με διάφορους τρόπους στο παρελθόν), αυτή τη φορά με την αντίληψη μιας μεγάλης ορχήστρας και με αφορμή τον αντίστοιχο δίσκο που κυκλοφόρησε.

22/9 - Paquito de Rivera Group - Ηρώδειο
Ο παλαίμαχος συνθέτης και σαξοφωνίστας της λάτιν τζαζ, με καταγωγή από την Κούβα και αμερικάνικο διαβατήριο, συνδυάζει εδώ και χρόνια επιτυχώς και δημιουργικά την αφροκουβανέζικη μουσική παράδοση με την mainstream τζαζ.

27/9 - Eric Burton & the Animals - Ηρώδειο
Το λευκό αγόρι από το Νιούκαστλ με τη μαύρη φωνή κουράστηκε πια καθώς πλησιάζει τα 80 και αποφάσισε πως είναι καιρός να ξαποστάσει. Τι καλύτερο από μια αποχαιρετιστήρια συναυλία στην Ελλάδα με την οποία έχει ισχυρούς δεσμούς, καλλιτεχνικούς και οικογενειακούς.

27/9 - Eros Ramazzotti - Fuzz
Η μεσογειακή παράδοση στο μελόδραμα είναι μοναδική και οι Ιταλοί, από τον Καρούζο ως τον Μοντούνιο και από τον Τόνι Πινέλι ως το Ραμαζότι, το έχουν στο αίμα τους.

28/9 - Mario Biondi - Ηρώδειο
Μία μέρα μετά τον Ramazzotti η ιταλική φινέτσα και το τραγουδιστικό μελόδραμα συνεχίζεται με μία «best of» εμφάνιση του Mario Biondi, λίγους μήνες μετά την προηγούμενη εμφάνισή του εδώ.

7/10 - Nigel Kennedy - Ηρώδειο
Ο καταξιωμένος δεξιοτέχνης του βιολιού κι ένας από τους πρώτους μουσικούς του κλασικού ρεπερτορίου που συναντήθηκε με την ποπ, επανέρχεται για να παρουσιάσει αυτή τη φορά τις «4 Εποχές» του Βιβάλντι.

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΞΑΝΑΚΕΡΔΙΣΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ**

Μικρά δοκίμια που ολοκληρώθηκαν νοερά, μέσα στη νυχτερινή σιωπή, μικρά επεισόδια που ανασύρθηκαν από το παλάτι της μνήμης για να συνθέσουν προσωπικές αφηγήσεις εμποτισμένες στην ποίηση των πραγμάτων, συνιστούν το τελευταίο βιβλίο ενός από τους πιο σημαντικούς ιστορικούς της εποχής μας.

Έγκλειστος σε ένα απονεκρωμένο σώμα που δεν τον υπάκουε πια, έρμαιο της αμυοτροφικής πλευρικής σκλήρυνσης που θα τον σκότωνε στα 62 του χρόνια, ο Τόνι Τζαντ, καθηγητής ευρωπαϊκής ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, συγγραφέας μερικών από τα πιο ελκυστικά έργα για τη μεταπολεμική ιστορία της Ευρώπης, διανοούμενος που επανέφερε τον δημόσιο λόγο στα ηθικά –και όχι ηθικολογικά– όριά του, λίγο πριν τον θάνατό του και ενώ η ασθένεια τού έχει στερήσει την ικανότητα να κινείται και να γράφει, αφήνεται τις άδειες, άγρυπνες νύχτες του στον πυρετό της ενδοσκόπησης. Ό,τι προκύπτει, ό,τι θα υπαγορευθεί την επομένη στον φίλο που εκτελεί χρέη γραμματέα του, είναι τα είκοσι πέντε κείμενα του τόμου αυτού: μια πνευματική διαθήκη.

Αν ο Τόνι Τζαντ δεν έγινε ποιητής, παρότι ερωτοτρόπησε με την ιδέα στα νεανικά του χρόνια, υπήρξε ωστόσο «φιλόσοφος που διδάσκει με παραδείγματα» σύμφωνα με τον στερεότυπο χαρακτηρισμό για τους ιστορικούς που, καθώς, ομολογούσε ο ίδιος, ήταν εκείνος με τον οποίο ταυτιζόταν περισσότερο. Αυτή η βαθιά, στοχαστική σχέση με τα πράγματα αναδύεται προπάντων εδώ, καθώς τις νύχτες εξερευνά, στα ίχνη του Σιμωνίδη του Κείου, όσα περιέχει ο δικός του μνημονικός τόπος, ένα πανδοχείο στην Ελβετία όπου έκανε διακοπές με τους γονείς του. Μέσα σ' εκείνες τις κουζίνες και τα σαλόνια, τους διαδρόμους και τις σκοτεινές του κόγχες θα περιπλανηθεί για να περισυλλέξει τις αναμνήσεις του. Κι ύστερα θα οργανώσει αυτά τα σπαράγματα αυτοβιογραφίας σ' έναν λόγο θερμό, πνευματικά τολμηρό, που ανασυστήνει το βιωμένο και διαστέλλει τον εαυτό στα μέτρα και στο εύρος του κόσμου.

Tony Judt
Το πανδοχείο της μνήμης
Μτφ. Γιώργος Καράμπελας, Κώστας Λιβιεράτος, εκδ. Αλεξάνδρεια, σελ. 240

Από την παιδική ηλικία στο Πάτνεϊ, τα άνοστα φαγητά της αγγλίδας μητέρας του και τις νοστιμιές στο σπίτι των Εβραίων παππούδων του, παίρνοντας τρένα για το πουθενά, ταξιδεύοντας χωρίς προορισμό ίσως για να συναντήσει τις μελλοντικές εκδοχές του εαυτού του, από την ιλαρότητα των κοιτώνων του Κέμπριτζ ως την απογοήτευση μέσα στην ψυχρή κανονικότητα ενός κιμπούτζ, από τον ένα τόπο στον άλλον και από τη μια σύζυγο στην επόμενη, ο Τζαντ θα εμποτιστεί στο πνεύμα της εποχής του και θα εγκύψει στο τραύμα και στις καταγραφές του για να την κατανοήσει. Κι έτσι, από τον ριζοσπαστισμό του 1968 θα βρεθεί να αποκηρύσσει όλους τους -ισμούς (προφανώς τον φασισμό και τον ναζισμό, αλλά και τον μαρξισμό και τον σιωνισμό), διακρίνοντας, ωστόσο, καθαρά, τις διαφορές τους· και, παρότι ουδέποτε αγνοεί τις αποχρώσεις, δεν χαρίζεται στιγμή στα μεσσιανικά οράματα και τα κλειστά ιδεολογικά συστήματα. Πολέμιος της απολυταρχίας, δεν θα πάψει να υπενθυμίζει αυτό το οποίο, υπό το φως της ιστορίας του περασμένου αιώνα, προβάλλει ως η μέγιστη αλήθεια: ότι η άνευ όρων πίστη και αφοσίωση –σε μια χώρα, έναν θεό, μια ιδεολογία ή ένα πρόσωπο– εμπεριέχει το σπέρμα του ολοκληρωτισμού· και ότι η έλξη που άσκησαν και εξακολουθούν να ασκούν σε πολλούς διανοούμενους οι αυταρχικές εξουσίες είναι η εγγυημένη οδός προς τη συνολική τους απαξίωση και λήθη.

Διαποτισμένα από νοσταλγία και την πικρία της απώλειας, πάντοτε όμως αποπνέοντας αστραφτερό χιούμορ, τα κείμενα του Τόνι Τζαντ, παρότι αρχικά δεν προορίζονταν για δημοσίευση, αποτελούν μια γενναιόδωρη χειρονομία προς τον άγνωστο αναγνώστη. Είναι ένα οξύ κέντρισμα για σκέψη και ταυτόχρονα το ανεξίτηλο αποτύπωμα ενός χαρισματικού στοχαστή, που, καθώς έγραψε ο «Observer», «ήθελε απλώς να λέει αυτό που πίστευε ότι πρέπει να ειπωθεί, και να το λέει μέχρι να το προσέξει ο κόσμος». A

** Στην παρουσίαση του βιβλίου του Τζερόμ Κ. Τζερόμ «Η νέα ουτοπία» παραλήφθηκε από αβλεψία το όνομα του εκδοτικού οίκου: Nightread*

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / ΕΚΔΟΣΕΙΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

«14η Ιουλίου» Η άλωση της Βαστίλλης υπό το πρίσμα του ανώνυμου πλήθους

Ο συγγραφέας Ερίκ Βιγιάρ ανατέμνει τα ιστορικά γεγονότα και αναδεικνύει τη δύναμη του ηρωικού λαού (εκδ. Πόλις)

Της **ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

Το πρωί της 14ης Ιουλίου 1789 ο λαός πολιορκεί τη Βαστίλη, το φρούριο στην ανατολική πλευρά του Παρισιού, που χρησίμευε ως φυλακή των αντιφρονούντων του παλαιού καθεστώτος.

Μια ιστορική μέρα ξημέρωνε για τη Γαλλία αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς έμπαιναν τα θεμέλια της Γαλλικής Επανάστασης. Και ο εξαίρετος Ερίκ Βιγιάρ εξυψώνει, μέσα από τις σελίδες του νέου του βιβλίου, τους απόλυτους πρωταγωνιστές εκείνης της ημέρας: το ανώνυμο, παθιασμένο για ελευθερία και ισότητα, πλήθος.

«[...]η πόλη ενσαρκώνει τον τρόπο που ο άνθρωπος ανακάλυψε για να ξεφύγει από το σχέδιο του Θεού»

«14η Ιουλίου»: μια ελεγεία για τους πραγματικούς ήρωες της επανάστασης, τους ανθρώπους που κοίταξαν τον θάνατο στα μάτια και αποφάσισαν χωρίς δισταγμό να αναμετρηθούν μαζί του, με την ισχνή ελπίδα ενός δικαιότερου μέλλοντος. Η εξαίρετη μετάφραση του Μανώλη Πίμπλη δίνει πνοή στην ανατρεπτική γραφή του συγγραφέα, που ανατέμνει τα ιστορικά γεγονότα επιζητώντας διακαώς να φέρει στην επιφάνεια όσα δεν αναφέρονται στα σχολικά εγχειρίδια και στα ιστορικά συγγράμματα: τις ηρωικές πράξεις απλών ανθρώπων που έδωσαν το έναυσμα για να φουντώσει η σπίθα της επανάστασης και να επέλθει ένα βροντερό χτύπημα κατά της τυραννίας και της μοναρχίας.

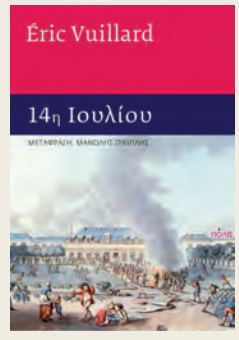

«Η λαϊκή βούληση έχει μόλις κάνει την είσοδό της στην Ιστορία». Κάθε λέξη, κάθε φράση, κάθε πρόταση, αποτελεί έναν φόρο τιμής στο πλήθος εκείνο που προκάλεσε αλυσιδωτές αναταράξεις στους κόλπους της γαλλικής αριστοκρατίας, έβαλε φωτιά στην κοινωνική διαστρωμάτωση, αποκάλυψε τη δύναμη της μάζας και διαμόρφωσε τις εξελίξεις σε βάθος χρόνου. Μέσα από τη στιβαρή και την ίδια στιγμή καυστική και λυρική αφήγηση του Βιγιάρ, αποκαλύπτονται οι μικρές εκείνες ιστορίες που χάνονται στη λήθη μπροστά στα ανδραγαθήματα των ηγετικών προσωπικοτήτων που καταγράφονται στις εγκυκλοπαίδειες με χρυσά γράμματα, και αναδεικνύονται η τόλμη και η συγκινητική αυταπάρνηση όσων ρίχτηκαν στον αγώνα, χωρίς ανταλλάγματα και μελλοντικές πιστώσεις.

«Το να μην κοιμάσαι σημαίνει να ζεις μέσα στον θάνατο. Η νύχτα μας τραβάει, ακίνητους, προς το σημείο που θα αφεθούμε. Η μέρα είναι σύγχυση και η νύχτα ανελέητη. Κρύβει μέσα της ένα καθρέφτη στον οποίο φανταζόμαστε την εικόνα μας χωρίς να τη βλέπουμε, και στην αργή ροή του χρόνου τις σιωπηλές τούτες ώρες διακρίνουμε κάποτε ένα σπινθήρισμα· μια αδύναμη σπίθα κάποια στιγμή σού αυλακώνει το πρόσωπο και τότε, σ' αυτό το πολύ σύντομο φλόγισμα του προσώπου, ένα σημάδια απευθύνεται στον καθένα μας και όλα φωτίζονται». Η γραφή του Βιγιάρ κινείται με χάρη και αποφασιστικότητα στις γειτονιές του Παρισιού, σαν κινηματογραφική κάμερα, εστιάζοντας στα πρόσωπα των ανθρώπων του μόχθου, της ανέχειας, της εξαθλίωσης. Χωρίς μελοδραματισμούς, συστήνει στον αναγνώστη τον Αντάμ, τον Ομασίν, τον Μπεσάν, τον Μπερσέν, τον Μπερτελιέ, τον Μπιζό, τον Σαρόν, τον Μπραβό, τον Ντελάρτ. Κλειδαράδες, τσαγκάρηδες, θυρωροί, οδοτηρητές, πυροσβέστες, δάσκαλοι μουσικής, ταπητσιέρηδες, ξυλουργοί, σιδεράδες, χτίστες, καφετζήδες, προβάλλουν ξαφνικά και με μπαστούνια, τσεκούρια, ανοιχτήρια, μάχονται με σθένος ενάντια στην εξουσία, στον δυνάστη, στον άκρατο πλουτισμό. Οι περιγραφές, γλαφυρές, δημιουργούν την αίσθηση πως όλα συμβαίνουν τώρα: μπορεί κανείς να ακούσει τις φωνές τους, να νιώσει την έκστασή τους, να αισθανθεί την ένταση που διαπερνά το σώμα και την ψυχή τους. Κανείς δεν τους γνωρίζει αλλά χωρίς αυτούς δεν θα υπήρχε αυτή η επανάσταση. Τέλη, δασμοί, χαράτσια, ιδρώτας, κερί στέκονται αντιμέτωπα με τα αρώματα, τους καπνούς πολυελαίων, τα αστεία αξεσουάρ, και το κυνήγι ως μέσο διασκέδασης. Λεπτό προς λεπτό, τα γεγονότα παίρνουν σάρκα και οστά και ένας ανθρώπινος κατακλυσμός παρασέρνει τη λογική.

«Η ζωή είναι πολύ παράξενη, συχνά σου δίνει ώθηση μ' αυτό που σου έχει στερήσει». Ένα βιβλίο που μιλάει τη γλώσσα του λαού, δονείται από την ένταση των στιγμών που καθόρισαν την πορεία της ιστορίας και σκιαγραφεί με αδρές γραμμές τους ανθρώπους που αποτέλεσαν τον πυρήνα της επανάστασης, που παρακίνησαν με το απύθμενο θάρρος τους όσους δείλιασαν, φοβήθηκαν, δίστασαν, και που καταφέρνουν να μιλήσουν δυνατά και στο σήμερα... ●

ΜΟΥΣΙΚΗ

VARIOUS ARTISTS

Του **ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ**

➜ *makismilatos@gmail.com*

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Ο καλός, ο κακός και ο όμορφος (δίσκος)

Bruce Springsteen -*Western Stars*
Μεγαλώνει και γίνεται καλύτερος, πιο σοφός, πιο ανθρώπινος, πιο μεστός. Είναι πιά κοντά στα 70, δεν έχει να αποδείξει τίποτα, δεν χρωστάει σε κανέναν και η τέχνη του είναι η ανακουφιστική φροντίδα για τον ίδιο και το εργαλείο του για να αντιστέκεται στην κατάθλιψη. Λίγο πριν μπει στο στούντιο για ένα drive άλμπουμ με τους E street Band που θα τον ξαναβγάλει στον δρόμο, περιπλανιέται μόνος του στην αχανή Αμερική *«I follow the weather and the wind»* γιατί είναι *«a rolling stone just rolling on»*, με old fashion αυτοκίνητα, με old fashion αποστάγματα, σταματάει σε μυστικά μπαρ και ξεχασμένα μοτέλ, από το Νάσβιλ στην Αριζόνα, από το Σαν Φρανσίσκο στη Μοντάνα. Στη διαδρομή ακούει τραγούδια του Jimmy Webb, του Glen Campbell και του Burt Bacharach, Zydeco, Δυτική Ακτή και ήχο της Καλιφόρνια, και φτιάχνει τραγούδια με ψυχή, με στοχασμό, με έγχορδα και πνευστά που λένε *«the same sad story, love and glory, going round and round/ same old cliché, a wanderer on his way, slippin' from town to town»*. Ενας πραγματικά καλός δίσκος για να σου κάνει παρέα είτε είσαι on the road είτε ταξιδεύεις με το νου σαν τον Πεσόα.

Madonna - *Madame X*
Δεν είναι τυχαίο… Το καλύτερο σημείο του δίσκου είναι αυτό που φαίνεται, δηλαδή το εξώφυλλο. Όταν προχωρήσεις πιο μέσα τα πράγματα θολώνουν. Σαν δίσκος/πολυκατάστημα που είναι, διαθέτει υλικά ευρείας κατανάλωσης αλλά και εξωτικές γεύσεις, από αφρικάνικους ρυθμούς μέχρι disco, από reggaeton μέχρι trap, από orchestral pop μέχρι fado και λατινοαμερικάνικους ήχους. Ο καλός ο μύλος όλα τα αλέθει…
Η παραγωγή είναι προφανώς σε υψηλό επίπεδο, το autotune δουλεύει υπερωρίες για να φέρνει τη φωνή στα ίσια, ο στίχος έχει κάθε πιθανό κλισέ κοινωνικού ενδιαφέροντος, όμως τίποτα δεν δείχνει να έχει βάθος, ουσία και να είναι ικανό να νικήσει το πέρασμα του χρόνου. Ενθουσιώδεις σχολιαστές που γράφουν σε σάιτ, περιοδικά ή εφημερίδες θριαμβολογούν επειδή, με το που βγήκε, πήγε Νο1 σε 60 χώρες. Από τότε που η ρηχότητα του lifestyle μετέτρεψε την εμπορική επιτυχία σε αξιολογικό κριτήριο για την τέχνη, έχει χαθεί η μπάλα.
Η περσόνα Madame X που δημιούργησε η Madonna είναι ένα βεγγαλικό που τώρα ανεβαίνει, εκρήγνυται και απλώνεται σε πλάτος. Το βάθος όμως είναι πάντα το ζητούμενο, ακόμη και από μία ποπ σταρ που όμως δεν είναι παιδούλα. Αν ωρίμαζε καλλιτεχνικά θα αισθανόταν την ανάγκη να μας πει κάτι που να έχει ψυχή και βάθος αντί να κυνηγάει το teenager attitude γεμάτη αγωνία να πιάσει τον παλμό της εποχής. Λέω, λοιπόν, πως είναι ένα κακό άλμπουμ γιατί το φαίνεσθαι είναι εντυπωσιακό αλλά το είναι πολύ φτωχό. Μοιάζει σαν κάτι κινέζικα σε εντυπωσιακές συσκευασίες, με σούπερ ντιζάιν που χαλάνε μετά από λίγο.

Bill Callahan - *Shepherd in a Sheepskin Vest*
Ενας όμορφος δίσκος με ανθρώπινες διαστάσεις καθόλου σκοτεινός, *«let the blind call me dark»*, φτιαγμένος χειροποίητα με απλά υλικά από ένα κανονικό ον που άφησε τον χρόνο να κυλήσει από το προηγούμενο άλμπουμ του γιατί παντρεύτηκε, έκανε παιδί, έχασε τη μητέρα του και τον φίλο της αδερφής του. Κι όλα αυτά τα ζύμωσε και τα έκανε τέχνη –*«now I may not have been born to deliver the truth/ but I sure do love to ride the route»*– για τον ίδιο και για μας που τον συμπαθούμε από τότε που ήθελε –ως Smog– να κρύβεται μέσα στην ομίχλη. Χώμα, νερό, συναισθήματα, απώλειες, χαρές, λύπες, καθημερινότητα: αθάνατα υλικά για να φτιάξεις εξαιρετικές ιστορίες, αν έχεις κάτι να πεις, κι αν έχεις την ψυχή ενός καλλιτέχνη –*«I sing for answers, I sing for good listeners and tired dancers»*. Ποιος μπορεί να πει πως ο Bill Callahan δεν είναι καλλιτέχνης και δεν μεγαλώνει ωραία…

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Τους δίσκους αυτούς, μαζί με πολλή ακόμα καλή μουσική, μπορείτε να ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή 18.00 με 20.00 στο **Athens Voice Radio 102,5** στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

Μυρτώ μας αγαπημένη, πρώτα και κύρια καλό καλοκαίρι με μπάνια, έρωτες, θάλασσες, ποτά, χορό, μεθύσια και έρωτα, α σόρι αυτό το 'παμε! Είμαστε τρεις τρελές φίλες, Α, Ε, Ν, ξετρελαμένες με ένα παλικάρι που μας κλάνει συνέχεια, βασικά μας φέρεται σαν μωρά (21 οι δύο και 24 η «γριά»), μας χαμογελάει τυπικά, είναι ευγενικός αλλά καμία σχέση, μιλάμε για ξεκάθαρη αγνόηση, ο οποίος είναι και παντρεμένος με μια Αγγλίδα κοκαλιάρα ξινή που δεν του ταιριάζει καθόλου. Πηγαίνουμε λοιπόν στο μαγαζί που δουλεύει και πίνουμε ποτά, τον πειράζουμε, του πετάμε ατάκες και μια φορά που μας κέρασε σφηνάκια, η Ν του είπε αν θέλει να βγουν έξω να τον κεράσει κι αυτή. Τίποτα. Για να τον «εκδικηθούμε» αρχίσαμε να του στέλνουμε στο messenger από άσχετο προφίλ που φτιάξαμε, ότι είμαστε μία 35άρα που τον βλέπει στο μαγαζί και τον θέλει αλλά όχι για σχέση μόνο για σεξ κι εκείνος απάντησε με κολακείες και σ' ευχαριστώ αλλά δεν γνωριζόμαστε. Τότε η «35άρα» του είπε ότι μπορούν να γνωριστούν και αυτός απάντησε αόριστα ότι ίσως κάποια στιγμή αλλά ΔΕΝ ΤΟ ΑΠΕΚΛΕΙΣΕ! Η 35άρα τού έχει κάνει δύο προτάσεις με αρνητική απάντηση και περιμένουμε πότε θα «πέσει» και θα πάει στο ραντεβού οπότε θα εμφανιστούμε και οι 3 μπροστά του και θα κάνουμε χαμούλη! Από εκεί και πέρα, Μυρτώ μας, δεν ξέρουμε τι θα γίνει, τι λες εσύ; Πες ό,τι σου 'ρθει και μη σε νοιάζει, θα το επεξεργαστούμε κατάλληλα! Φιλιά πολλά. ΤΡΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Αγαπητά Τρία Εγκλήματα, η απίθανη ιδέα που μου ήρθε αυτή τη στιγμή είναι να πάτε στο Τζάμπο και να αγοράσετε τρεις μικρές πλαστικές τσουγκράνες για να τα ξύνετε πιο άνετα και ξεκούραστα διότι σέρνονται και επικονδυλίτιδες.
Υ.Γ. 1 *Στα 16 σου το να είσαι μαλακισμένο είναι και λίγο χαριτωμένο. Ε, μετά, το λίγο χαριτωμένο σιγά-σιγά φεύγει και μένει το μαλακισμένο μόνο του, ολομόναχο.*
Υ.Γ. 2 *Το καημένο το μαλακισμένο, πολύ το λυπήθηκα τώρα που το σκέφτηκα εκεί στη γωνιά του ολομόναχο να κάνει μαλακίες.*
Υ.Γ. 3 *Το παραπάνω σχόλιο δεν αφορά εσάς. Εσείς δεν είστε ολομόναχες, έχετε η μία την άλλη. Κουράγιο.*

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της **ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ**

Μυρτώ μου, πόσο θα 'θελα να μπορούσα να σου γράφω για έναν καλοκαιρινό έρωτα έστω του μυαλού μου αλλά άλλο ένα καλοκαίρι με βρίσκει να δουλεύω σεζόν κάθε μέρα από το πρωί μέχρι το βράδυ χωρίς ούτε μια τόση δα βρώμικη ιστορία να σου διηγηθώ. Είμαι 30 χρόνων και κάπου φέτος συνειδητοποίησα πόσο κουράστηκα πλέον να με προσελκύουν άντρες όλων των ηλικιών από 20 μέχρι 40 ΜΟΝΟ για σεξ… και κάπου ξενερώνω γιατί με τη στάση μου δείχνω ξεκάθαρα στο άλλον τις προθέσεις μου αλλά και γιατι είμαι ένα άτομο με χιούμορ και ενδιαφέροντα. Τόσο ρηχοί έχουμε γίνει και όλοι ψάχνουν μόνο αυτό; Οκ έχω περάσει κι εγώ φάσεις που έχω ενδώσει σε μια βραδιά σεξ αλλά χωρίς να πάρω καμια απολύτως ευχαρίστηση… αλλά και μόνο σεξ να θέλει ο άλλος δεν υπάρχουν κάποια όρια/σημάδια που θέτουμε κι ο άλλος πρέπει να διαβάζει; Δεν ξέρω αν φανώ πολύ συντηρητική για τη στήλη σου αλλά θεωρώ πως το σεξ έχει γίνει αυτοσκοπός κι έχει χάσει τη σημασία του. Τέλος να ξεκαθαρίσω ότι θεωρώ το σεξ σημαντικό σε μια σχέση γι' αυτό ακριβώς πλέον επιλέγω με ποιον θα το κάνω! Just food for thought… Κ*

Ντάξει, όταν μας προσελκύουν άνθρωποι ΜΟΝΟ για κάτι συγκεκριμένο και ΜΟΝΟ μιας συγκεκριμένης κατηγορίας κάπως αρχίζουμε να σκεφτόμαστε την από δω πλευρά, τη δική μας.

Υ.Γ. *Εύκολο και γρήγορο food for thought: Πώς τους πλησιάζω; Τι τους λέω; Γιατί τους λέω αυτό που τους λέω; Γιατί μ' αρέσει αυτός κι όχι ο διπλανός του; Τι θα γινόταν αν δοκίμαζα άλλο τρόπο; Ποιος είναι αυτός ο άλλος τρόπος; κλπ.*

Μυρτώ, μήπως ξέρεις τι ώρα σχολάνε οι τσολιάδες της Βουλής και πού πάνε για να αλλάξουν και να βάλουν πολιτικά μετά τη βάρδιά τους; Θέλω να πλησιάσω ένα αγόρι χωρίς να τον ενοχλήσω την ώρα που δουλεύει και όχι βέβαια σε κοινή θέα. Μου αρέσει πάρα πολύ, θα ήθελα να τον συναντήσω και να μιλήσουμε. Φιλιάαααααα

Κοιτάξτε, υπάρχει το εξής εμπόδιο, οι τσολιάδες δεν αλλάζουν ποτέ, κοιμούνται και ξυπνάνε με την ίδια ενδυμασία τσαρούχι, φουστανέλα, οπάκ λευκό (όπως ακριβώς τους βλέπετε) για να είναι έτοιμοι ανά πάσα στιγμή, αν τους ζητηθεί, να χορέψουν ένα τσάμικο μπροστά σε κάποιο υψηλά ιστάμενο πρόσωπο, λ.χ. έναν επενδυτή. Αυτός είναι ο βασικός τους ρόλος και γι' αυτό τους βλέπετε πάντα εκεί που τους βλέπετε. Θα μου πείτε, ναι, αλλά γιατί δεν τους έχω δει ποτέ να χορεύουν τσάμικο; Είναι γιατί δεν είχαμε επενδυτές, τώρα που θα αλλάξει η κυβέρνηση έχετε να δείτε πολύ χορό. Και πολύ επενδυτή.
Υ.Γ. 1 *Νομίζω πως αυτή τη βδομάδα μας την πέσανε οι ψηφοφόροι του Βελόπουλου.*
Υ.Γ. 2 *Ή ίσως τελικά να μας ψεκάζουν.*
Υ.Γ. 3 *Ή ίσως τελικά να επέστρεψε το sense of humor στην αγέλαστη πολιτεία.*

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά… και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Ν. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη **«Μίλα μου βρώμικα»**.

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
Χρεώσεις: *€ 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω… **Αβαντάζ.** Πλούσιος 35χρονος επιχειρηματίας, αριστοκρατικός, συγκροτημένος, €15.000 μηνιαίως, κάτοχος αμύθητης περιουσίας, καταστήματα, σπίτια, εξοχικό και Ι.Χ., αναζητά γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310231051, 6980290679, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Περνάς σε πιο εσωστρεφή φάση και σε απασχολούν θέματα οικογένειας και σπιτιού
Με την Πανσέληνο (17), η εξωστρεφής διάθεση της αρχής της εβδομάδας δοκιμάζεται από τις γνωστές υποχρεώσεις και πιέσεις της καριέρας και του γάμου σου. Πρόσεχε το σώμα και την εσωτερική σου κατάσταση γιατί δεν μπορείς να ανταπεξέρθεις πλέον στα ίδια που πριν ένα χρόνο σού φαινόταν εντάξει. Για αυτό τον λόγο μπορεί να δημιουργήσεις φασαρίες στο σπίτι ή την οικογένειά σου. Αισθάνεσαι ότι προσπαθείς να κάνεις τα πράγματα που περιμένουν οι δικοί σου από σένα, όμως ησυχία και κατανόηση δεν βρίσκεις. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) βοηθάει, αν αποφασίσεις να βοηθήσεις τον εαυτό σου βρίσκοντας ασχολίες, κουβέντες και ίσως μία πιο συναισθηματική κι ευαίσθητη στάση ώστε να μην πιέζεσαι τόσο από τα πράγματα που καλείσαι να κάνεις. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) εγκαινιάζει μία περίοδο, κατά την οποία στρέφεσαι σε υποθέσεις, ασχολίες και σχέσεις που θεωρούσες τελειωμένα κι αταίριαστα και εξετάζεις μήπως δεν έπρεπε να τα προσπεράσεις.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Αποζητάς την ασφάλεια του γνώριμου ακόμη και μέσα σε καινούριες ευκαιρίες
Η Πανσέληνος (17) φέρνει μία αναμπουμπούλα, όχι άσχημη, στην τσέπη και την ερωτική σου ζωή. Επειδή έχεις επιλογές, καλύτερα μην κάνεις μία απ' τα ίδια, παρότι ακόμη κι αυτό θα σου βγει βραχυπρόθεσμα. Όσο περισσότερο κυνηγάς αυτά που θέλεις πραγματικά κι όχι αυτά που θα έπρεπε να θέλεις ή που ήθελες, τόσο το καλύτερο για σένα. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) είναι ευκαιρία να δεις και να κουβεντιάσεις πού είσαι τώρα. Εναλλακτικά το ρίχνεις έξω και περνάς περισσότερο χρόνο με τα γνωστά, βολικά και κάπως λίγα που έκανες και παλιότερα. Σε αυτό φιγουράρουν δυναμικά οι ανάγκες της οικογένειάς σου και του σπιτιού σου, τα οποία καλό θα ήταν κάποια στιγμή να δεις μέσα από το προσωπικό σου πρίσμα ώστε να έχεις τις δικές σου σκέψεις, ιδέες και τελικά ασχολίες. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) καθυστερεί σχέδια και φέρνει στο προσκήνιο παλιότερες φιλίες σου και όνειρα. Είναι μία πίστωση χρόνου για να καταλάβεις αν σχεδιάζεις το μέλλον σου εσύ ή οι συνήθειές σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ο χαμούλης στα προσωπικά σου πρεμεί καθώς αναζητάς πρεμία και οικειότητα
Με την Πανσέληνο στο ζώδιό σου (17) η πολλαπλότητα των δραστηριοτήτων στην προσωπική σου ζωή κυρίως φτάνει στο ζενίθ της, μαζί της και οι φοβίες σου για ουσιαστική συναισθηματική και πρακτική δέσμευση, παρά τον ενθουσιασμό. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) σε βοηθάει να κόψεις ταχύτητα και να πρεμήσεις. Σε φέρνει σε επαφή με τα συναισθήματα και τις ευαισθησίες σου. Μπορείς να μείνεις λοιπόν σε ό,τι σε βολεύει ή να πας λίγο βαθύτερα για να φτιάξεις καλύτερη κατάσταση. Το πρώτο είναι πιθανότερο. Κράτησε στο μυαλό σου ότι γενικώς ό,τι φαίνεται πολύ εύκολο και πολλά υποσχόμενο είναι απίθανο να είναι ουσιαστικά έτσι. Τα νέα είναι ευχάριστα για την τσέπη σου, μέσα από ειδήσεις και συμφωνίες με θετικό αντίκτυπο. Η βοήθεια των αδερφών σου και του καθημερινού σου περιβάλλοντος είναι σημαντική σε αυτό. Ωστόσο, το πράγμα θέλει λίγη προσοχή καθώς ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) προμηνύει αργές, πολύ αργές εξελίξεις σε ό,τι αφορά την καριέρα σου και αναγκαστική επιστροφή σε παλιότερες πρακτικές.

COSMIC TELEGRAM
Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ανανεώνεσαι και προσέχεις τον εαυτό σου ή συνεχίζεις να κυνηγάς τους άλλους
Σε ζενίθ φτάνουν οι σκοτούρες σου για τα λεφτά και την ερωτική σου ζωή με την Πανσέληνο (17), καθώς βλέπεις ότι προσπαθείς δεν προσπαθείς, οι συνεργάτες και ο σύντροφός σου δύσκολα καταλαβαίνουν τι πρέπει να γίνει και ποιο είναι το επόμενο βήμα. Ο Ήλιος στο ζώδιό σου (21) θα σε ανανεώσει όπως και να έχει. Μπορείς να ανανεώσεις τις προσπάθειές σου και να ρίξεις ακόμη περισσότερο χρήμα, συναίσθημα, τσαντίλα και χρόνο στις οικογενειακές και στην ερωτική σου σχέση μήπως και λειτουργήσει ή μπορείς να τα ρίξεις όλα αυτά στον εαυτό σου για να είσαι εσύ καλά και να φέρεις έναν πιο ευχάριστο αέρα και στις σχέσεις σου. Η δεύτερη τακτική είναι σαφώς σοφότερη. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) σου δίνει όλο τον χρόνο που χρειάζεσαι για να δεις και να επανεξετάσεις την τακτική σου. Μπορεί να έχει να κάνει με τους συγγενείς, με τις σπουδές σου, με τις παρέες σου ή γενικά με τον τρόπο που σκέφτεσαι.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Σε καταλαμβάνει, τουλάχιστον θεωρητικά, η καλοκαιρινή ραστώνη
Η γεμάτη ατζέντα σου και τα πολλά πολλά σχέδια καταλαγιάζουν μετά την Πανσέληνο (17) και όσο προχωράει η εβδομάδα αισθάνεσαι την ανάγκη για την καλοκαιρινή ξεκούραση πιο έντονη. Οι υποχρεώσεις της καθημερινότητας και οι υποθέσεις του σπιτιού και της δουλειάς που δεν σου βγαίνουν έχουν συμβάλει σε άγχος και ψυχολογική κούραση. Καθώς ο κυβερνήτης σου, Ήλιος, περνά στον Καρκίνο (21) κατακάθεται ο κουρνιαχτός και έχεις την ευκαιρία να βάλεις κάτω ό,τι έχει συμβεί τον τελευταίο χρόνο και να δεις τι σου ταιριάζει και τι όχι. Χρειάζεσαι τους πολύ δικούς σου ανθρώπους και την ευκαιρία να πάρεις μία ανάσα. Η αναδρομή του Ποσειδώνα (21) σου δημιουργεί αβεβαιότητα για τις εξελίξεις στην ερωτική σου ζωή και για το αν βαδίζεις όντως σωστά. Παράλληλα σε επίπεδο χρημάτων ο τρόπος που έχεις ρυθμίσει τον οικογενειακό προϋπολογισμό φαίνεται να μπάζει νερά. Σε επίπεδο υποχρεώσεων προς τρίτους και στη δουλειά, οι οικονομικές σου συμφωνίες χρήζουν αναθεώρησης, όχι απαραίτητα αρνητικής.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Μπαίνεις σε ρυθμούς καλοκαιριού, αν και οι υποχρεώσεις παραμένουν
Η πολλή δουλειά συνεχίζεται στην αρχή της εβδομάδας με τις ευλογίες της Πανσελήνου (17) και για να ανταπεξέρθεις οφείλεις να επενδύσεις στα ταλέντα σου κι όχι σ' ό,τι είναι εύκολο και γρήγορο. Με το πέρασμα του Ηλίου στον Καρκίνο (21) το κλίμα γίνεται σαφώς πιο καλοκαιρινό στη ζωή σου και μέσα σου. Περνάς περισσότερο χρόνο με φίλους, σχεδιάζοντας τις διακοπές σου και ασχολούμενος με τα χόμπι σου. Θα είναι πιο ευχάριστα, αν επιλέξεις δραστηριότητες και άτομα με τα οποία αισθάνεσαι ο εαυτός σου και δεν κολλήσεις στις οικογενειακές απαιτήσεις ή τις κοινωνικές υποχρεώσεις. Ή αν βρεις κάποια ισορροπία ανάμεσα στα δύο. Στη δουλειά εμφανίζεται κάποιο καινούριο οικονομικό άνοιγμα, το οποίο όμως πρέπει να αντιμετωπίσεις ρεαλιστικά χωρίς να υπερεκτιμήσεις τις δυνατότητές σου. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας στον ζωδιακό άξονα (21) γυρίζει τον χρόνο πίσω, για καλό ή άσχημο, στην ερωτική σου σχέση και σου θυμίζει στιγμές και θέματα με τον σύντροφό σου που νόμιζες ότι είχαν τελειώσει.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Πας να εφαρμόσεις τον νέο σου εαυτό στη δουλειά και το σπίτι και βρίσκεις τοίχο
Σιγά-σιγά, μετά την Πανσέληνο (17) περιορίζεις το διάβασμα, τις εκδρομές, τις πολλές παρεοκαταστάσεις κάπως. Έχεις κάνει την προετοιμασία σου για το καλοκαίρι, έχεις φτιάξει το πρόγραμμά σου. Με τον Ήλιο στον Καρκίνο (21) η προσοχή σου στρέφεται σε αυτά που πρέπει να κάνεις για την καριέρα σου, τον γάμο και την οικογένειά σου. Αφού λοιπόν την προετοιμασία σου την έκανες, περνάς στο διά ταύτα. Τη στήριξη που περιμένεις δεν θα την έχεις γιατί μπορεί εσύ να έκανες ό,τι μπορούσες για να δεις τα πράγματα διαφορετικά, να ανανεωθείς και να δοκιμάσεις μία άλλη προσέγγιση, όμως δεν το έκαναν απαραίτητα οι άλλοι. Η αναδρομή του Ποσειδώνα (21) στο επιβεβαιώνει, καθώς το πρόγραμμά σου που πάλεψες και δυσκολεύτηκες να στήσεις αρχίζει να ξαναθολώνει και βρίσκεσαι πάλι να παλεύεις με καθυστερήσεις και ασυνεννοησία στη ρουτίνα σου, εργασιακή και προσωπική. Φρόντισε το σώμα σου για να μην επεκταθεί και στην υγεία σου αυτή η ιστορία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Σε πιάνει το καλοκαίρι και κυνηγάς την ανανέωση κι όχι μόνο τα ερωτικά σου
Οι σεξουαλικές, ερωτικές και συναισθηματικές σου εξάρσεις χάνουν τη γοητεία τους μετά την Πανσέληνο (17) και όσο προχωράει η εβδομάδα εστιάζεσαι σε πιο εξωστρεφή πράγματα και σε νέους ορίζοντες που σου ανοίγονται ιδιαίτερα επαγγελματικά. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) σου δίνει την ευκαιρία να γνωρίσεις καινούριο κόσμο, να μάθεις καινούρια πράγματα και να διευρυνθείς επαγγελματικά. Αρκεί βέβαια κι εσύ να είσαι διατεθειμένος να βγεις από τη ζώνη ασφαλείας σου και να μην είσαι κλειστός και υπερβολικά δύσπιστος. Κυνηγάς εκδρομές, χρόνο με παρέες και τους συγγενείς σου, αλλά δεν είναι βέβαιο ότι τελικά έχεις τον χρόνο, ούτε ότι είναι όσο ευχάριστα όσο περίμενες. Η αναδρομή του Ποσειδώνα (21) ταράζει τα νερά της ερωτικής σου ζωής και για αυτό πρόσεχε, αν δεν θέλεις να βρεθείς να θαλασσοδέρνεσαι. Φρόντισε να θυμάσαι όσα συνέβησαν το προηγούμενο διάστημα και να μην ακυρώσεις ούτε τα συμπεράσματά σου, επειδή υπάρχουν τώρα μεγάλες υποσχέσεις, ούτε τον άνθρωπό σου ή τη σχέση με τα παιδιά σου, επειδή τυχαίνει να προκύπτουν κάποιες απογοητεύσεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Προσωπικές αποφάσεις και μικρή ανταμοιβή των επαγγελματικών σου κόπων
Με την Πανσέληνο στον ζωδιακό σου άξονα (17) κορυφώνονται και οι αμφιταλαντεύσεις στην προσωπική και την κοινωνική σου ζωή. Παίρνεις τις αποφάσεις σου, καθώς με τον Ήλιο στον Καρκίνο (21) θέλεις μεγαλύτερη οικειότητα, συναίσθημα, σεξ και τρυφερότητα και τα πολλά λόγια δεν σε καλύπτουν. Παράλληλα βλέπεις την επένδυση που έχεις κάνει στον εαυτό σου, καθώς και όποια ανοίγματα έκανες επαγγελματικά να αποδίδουν. Αν και το άγχος σου παραμένει γιατί έχεις πολλά μπαλάκια στον αέρα, το κάτι παραπάνω είναι ανακουφιστικό. Γενικώς είσαι κάπου ανάμεσα σε μια δική σου προσωπική αισιοδοξία για τα πάντα και έναν τεράστιο φόβο ότι τίποτα δεν θα πάει καλά. Κανένα από τα δύο δεν είναι λύση. Είσαι σε φάση που ευκαιρίες υπάρχουν, χρειάζεται όμως και η προσωπική σου δουλειά. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) σε βάζει σε υποθέσεις που αφορούν την οικογένεια και το σπίτι σου και νόμιζες ότι είχαν διευθετηθεί. Γενικώς πρόσεχε τις «φούσκες» και μην πολυστηρίζεσαι στην ελπίδα σε αυτό το κομμάτι.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Στρέφεις την προσοχή σου στον απέναντι, περιορίζεσαι όμως από τις προσδοκίες
Η φορτωμένη σου καθημερινότητα αρχίζει να παίρνει ανάσες μετά την Πανσέληνο (17) αν και όχι πριν καταλήξεις εσύ σε μερικές επιλογές για το τι είναι για σένα πλέον συμφέρον οικονομικά από επαγγελματική σκοπιά και τι είναι για σένα πιο πολύτιμο από προσωπική σκοπιά. Ο Ήλιος στον Καρκίνο και τον ζωδιακό σου άξονα (21) σε βάζει σε διάθεση να ασχοληθείς περισσότερο με το τι γίνεται στη σχέση σου και τι στις συνεργασίες σου. Και στις δύο περιπτώσεις, αν περιμένεις να βρεις τα πράγματα εκεί που τα είχες αφήσει, να κάνεις τα ίδια και να έχεις τις ίδιες αντιδράσεις, είσαι βαθιά νυχτωμένος. Βάλε την καρδιά σου σε ό,τι κάνεις και άνοιξε περισσότερο σε ό,τι κάνουν οι άλλοι για σένα. Δεν ωφελεί το να τους θεωρείς ανεπαρκείς. Δώσε τους μία ευκαιρία να είναι επαρκείς. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) σε βάζει στον πειρασμό να καταφύγεις σε ψεματάκια, σε ασάφεια ή σε κλισέ κουβέντες και συμπεριφορές για να βγεις από τη δύσκολή θέση. Προσωρινά μπορεί να λειτουργήσει.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Ψάχνεις να βρεις χώρο στη ζωή σου για τα ωραία πράγματα
Ωραία εισαγωγή σου έκανε το καλοκαιράκι και είναι απολύτως καλοδεχούμενη, ωστόσο μετά την Πανσέληνο (17) χρειάζεται να δεις τι από τις συνεργασίες και τους μνηστήρες που σε φλερτάρουν μπορεί να ενσωματωθεί στην πραγματικότητά σου. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) θα σε βοηθήσει να το κάνεις, ειδικά αν είσαι πρόθυμος να μη θαφτείς απολύτως κάτω από επαγγελματικές υποχρεώσεις και οικογενειακές απαιτήσεις και προσδοκίες. Στην πορεία φρόντισε να μην κλατάρεις γιατί παλεύεις ήδη με αρκετά πρέπει για την καριέρα σου και τους προσωπικούς σου στόχους. Αν κάτι αξίζει πραγματικά, κράτησέ το έστω κι αν οι συνθήκες δεν είναι ιδανικές. Ποτέ δεν είναι. Ο ανάδρομος Ποσειδώνας (21) συμβάλλει στο να μπερδευτείς λιγάκι με τα χρήματα και τα συναισθήματά σου. Το κλειδί είναι ότι δεν άλλαξε κάτι στο κεφάλι σου, δεν ήσουν τρελός την προηγούμενη εβδομάδα. Είτε τα χρήματά σου καθυστερούν, είτε επιστρέφεις σε κακές συνήθειες ξοδέματος. Σε συναισθηματικό επίπεδο, καλά τις έχεις καταλάβει τις ανάγκες σου. Μπορείς να τις αγνοήσεις, αλλά μόνο προς το παρόν.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ζώντας ένα σύντομο όνειρο ή πασπαλίζοντας χρυσόσκονη στη ζωή σου όπως είναι
Αφού τα πεις και τα ξαναπείς με την οικογένειά σου και ασχοληθείς με τις υποθέσεις τους σπιτιού σου, μετά την Πανσέληνο (17) μπορείς να στρέψεις την προσοχή σου σε πιο ευχάριστες και καλοκαιρινές αναζητήσεις. Ο Ήλιος στον Καρκίνο (21) σε βοηθάει να γίνεις πιο δημιουργικός στη δουλειά, να γίνεις πιο ερωτικός στην προσωπική σου ζωή και πιο τρυφερός στη σχέση με τα παιδιά σου. Το αν θα το κάνεις εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το αν έχεις επαφή με το τι γίνεται στη ζωή σου ή έχεις κλειδώσει σε κάποιο μαγικό μέλλον. Ελπίζω το πρώτο. Τουλάχιστον, στον έρωτα και στη δημιουργικότητα, μην κάνεις τα ίδια και τα ίδια γιατί θα περάσεις καλά μόνο επιφανειακά και πρόσκαιρα. Ο κυβερνήτης σου, Ποσειδώνας, ανάδρομος στο ζώδιο σου (21) δεν βοηθάει ιδιαίτερα να βγεις από τις συνήθειές σου. Αξίζει να διατηρήσεις ωστόσο τον αυτοσεβασμό σου και να μην κάνεις ότι δεν βλέπεις ανθρώπους και καταστάσεις που σε πλήγωσαν και σε απογοήτευσαν. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Συντονίσου

στους 102.5 και κέρδισε

Το **Athens Voice Radio** και η **Moleskine** σας χαρίζουν τα διάσημα σημειωματάρια

102.5 ATHENS VOICE RADIO

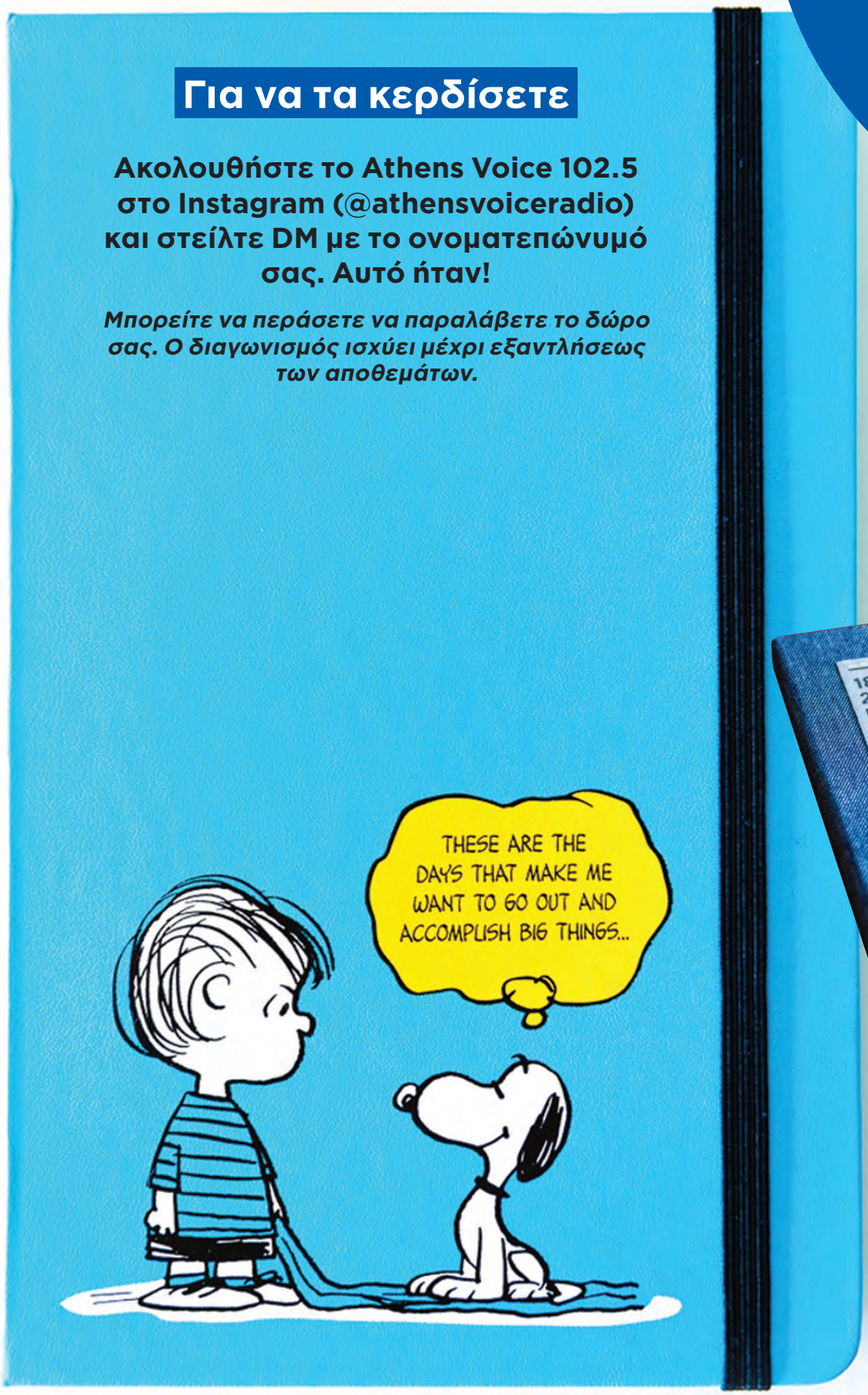

Για να τα κερδίσετε

Ακολουθήστε το Athens Voice 102.5 στο Instagram (@athensvoiceradio) και στείλτε DM με το ονοματεπώνυμό σας. Αυτό ήταν!

Μπορείτε να περάσετε να παραλάβετε το δώρο σας. Ο διαγωνισμός ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

Είναι γνωστά σαν «το μαύρο βιβλιαράκι με το λάστιχο και τις στρογγυλεμένες άκρες».
Τα αγαπημένα Moleskine, τώρα, στη νέα εποχή τους, έγιναν πολυμορφικά, απέκτησαν χρώματα, σχέδια και θέματα. Έρχονται σε περιορισμένες σειρές με θέματα από τη σύγχρονη pop κουλτούρα.
Το Athens Voice Radio 102.5 σας χαρίζει ημερολόγια Moleskine του 2018-19 με θέματα Star Wars, Peanuts, Alice in Wonderland και άλλα σε μεγάλη γκάμα χρωμάτων, 18μηνα και 12μηνα.

CIRQUE DU SOLEIL

BAZZAR™

THE ECLECTIC LAB OF INFINITE CREATIVITY

UNDER THE BIG TOP
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ ΘΟΛΟ

18 JULY - 4 AUGUST
18 ΙΟΥΛΙΟΥ - 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Former Ellinikon Airport, Elliniko | Πρώην Δυτικό Αεροδρόμιο, Ελληνικό

Book now from | Κρατήσεις:

VIVA.GR & TIXBOX.COM

VIVA local sales points across Greece | VIVA Σημεία πώλησης σε όλη την Ελλάδα

Organized By
Διοργάνωση
ALCHEMY PROJECT

In Association with
Σε συνεργασία με
PIRAEUS REAL ESTATE

Supported by
Με την υποστήριξη
CITY LINK
Your link to the city's finest

Official Sponsors
Επίσημοι χορηγοί
ŠKODA

Media Sponsors
Χορηγός μέσων
COSMOTE TV

Venue Partner
χορηγός ιστοτόπου
HELLINIKON SA

Ticketing Partners
Εισιτήρια
TIX BOX
viva.gr